

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

NOVEMBER - DECEMBER 2016
STEVILKA - NUMBER 6
LETO - YEAR 65

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

MIA CONCETTA PLESNIČAR je bila krščena v Kew, 30.10.2016.

JAKE MATEO SPITERI je prejel sveti krst v Kew, 13.11.2016.

Božično darilo

Še pred začetkom adventa je naš del mesta Melbourne že okrašen z božičnimi simboli: božičnimi drevesci, lučkami, zvezdicami. Le nekaj let nazaj ni bilo nobenega znamenja ob cestah ali stavbah v Kew. V politični korektnosti, da božič ne bil žalil tistih, ki ga ne praznujejo, so šli v marsikaterem mestu tako daleč, da so po šolah in celo po otroških vrtcih prepovedali božično okrasje in božične pesmi. No, sedaj imamo ponovno božično okrasje in pred dnevi sem na radiu slišal podatek, kako dragi so božični prazniki, koliko bomo Avstralci zapravili v tem prazničnem času za darila, potovanja, dopuste. Številka gre v milijarde.

A je res božič drag? Ja, drag bi nam zares moral biti, saj se je k nam na Zemljo sklonil sam Bog! Božič nam ne sme biti drag po dolarjih, ampak drag, dragocen po daru srca! Božjega in človeškega. In ko tako razmišljam, glej, dobim pismo iz Sydneya. Piše Jože Košorok in priloži svoj zapis, ki ga je napisal na sveti večer, 24. decembra 2013, in mu dal naslov Božično darilo. Tako piše Jože:

»O božiču je navada, da svojce in prijatelje obdarimo. Že tedne pred božičem dirkamo po trgovinah in iščemo, kaj bi za koga kupili. Tistim, ki živijo v obilju, je težko kaj kupiti. Ko najdeš, kar misliš, da mu bo všeč, mu podariš v lepem zavoju. Prijazno se ti zahvali in doda: Joj, pa ni treba, to košta!... Potem, ko si odšel, pogleda, kaj je v zavoju, nekaj zamrmra in vrže stran, saj tega ima že zadosti.

Skozi leta srečaš ljudi, ki ne živijo v obilju, čeprav imajo delo, morajo paziti na vsak dolar, predno ga porabijo. Tako je bilo tudi z menoj, če sem hotel kaj prišparati. Vedno sem kupoval poceni stvari, obleko, hrano, hišne potrebščine. Nekaj pohištva je starega že nad 50 let. Se spomnim, ko smo doma v Lončarjevem dolu imeli samo eno omaro za vseh sedem članov družine. Ta omara je bila samo za ‚zakmašno‘ obleko. Imeli smo vsak samo po dve obleki – eno za vsak dan, delovno in eno boljšo za k maši ob nedeljah in praznikih.

Zdaj, na stara leta, sem ostal sam. Žena mi je umrla pred petimi leti. Od štirih otrok me obišče Viktor ob koncu tedna, ki ni zdrav in jemlje obvezna zdravila, kakor jaz za srce. Dobro mi je. Prvič v življenju pri mojih šestinosemdesetih si morem privoščiti, kar želim, ne glede na ceno. Pri teh letih so želje precej omejene, saj sem vesel, da sem še na nogah. Pa ker mi je dobro, lahko še komu kaj dam. Hvaležno me pogleda in se mi zahvali. Tisti pogled hvaležnosti in ljubezni je zame razkošje, ki si ga vsak ne more privoščiti, pa čeprav traja samo pet minut. Mogoče bo drugi dan že pozabljeno, ali pa ne. Kako prijeten občutek, če te kdo ljubi, pa čeprav za malo časa. Takega duševnega razkošja si ne more privoščiti tisti, ki je preveč navezan na zemeljske dobrine, saj ne more biti resnično srečen.

Oče, ki me je ustvaril, me ljubi takšnega, kakršen sem. In to vedno in neomejeno. Ne potrebuje nobenih daril. Želi samo moje srce, da me more razveseliti.«

Hvala Jožetu za to pismo, s katerim nas vse vabi, da se odpremo daru Božje ljubezni, ki se je v božični noči sklonila na Zemljo in se vedno znova podarja vsakemu človeku v njegovi enkratnosti in neponovljivi milosti daru življenja.

Zato želimo vsem milosti polne božične praznike in kakor smo zapisali na priloženi koledar: Bog naj vas spremlja s svojo ljubeznijo, da bodo v letu 2017 vaši domovi svetišča ljubezni, dobrote, miru in sreče.

Bog se nam je razodel kot Emanuel, kot Bog z nami in za nas. To je Njegovo božično darilo vsakemu človeku in vsemu stvarstvu. Zato naj bo vsak dan srečen in blagoslovljen. In ko ga bomo tudi mi hvaležno ter z vero in ljubeznijo sprejemali, bo to tudi naš dar Bogu – naše božično darilo Novorojenemu. Prisrčno pozdravljeni in Bog živi!

**pater Ciril, p. Darko, p. David, Marija Anžič, p. Viljem
ter vsi naši sodelavci pri reviji Misl!**

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

SKLEP LETA USMILJENJA

Papež Frančišek je po slovesni maši na nedeljo Kristusa Kralja, 20. novembra 2016, zaprl sveta vrata bazilike sv. Petra. Škofje v Sloveniji so to v glavnem storili že teden dni pred tem. S tem se je končalo jubilejno leto usmiljenja, ki nas je po besedah papeža znova usmerilo k bistvenemu: obličju našega Odrešenika Jezusa Kristusa, ki žari v vstajenju in Cerkvi, ki je svobodna, gostoljubna, zvesta, uboga v materialnih dobrinah in bogata v ljubezni. Tako slovenski škofje kot papež so ob koncu svetega leta ponavljali, naj ostanemo odprti za Božje usmiljenje. Novomeški škof Andrej Glavan je med drugim dejal: „Čeprav so se vrata zaprla, ostajajo odprta Jezusovo srce in naša srca, da bomo pristopali k vsakemu človeku z Božjo dobroto, sočutjem ali z nežnostjo. Naš vzor pa je odpuščajoče in usmiljeno ravnanje Boga v Jezusu Kristusu.“ Nadškof Stanislav Zore pa je pri sklepnih slovesnostih dejal: „Enako vas prosim in enako upam, da bo vaše srce odprto za usmiljenje v naših medsebojnih odnosih. To bo najlepši sad leta usmiljenja: usmiljeni do bratov in sester, do svojih domačih, sosedov, sodelavcev. Usmiljeni do vsakega človeka, ki ga pot prinese na našo pot. Srce, ki ostaja odprto za usmiljenje, naj bo sad tega leta.“ Papež Frančišek je ob koncu leta usmiljenja objavil apostolsko pismo z naslovom: *Misericordia et misera - Usmiljenje in usmiljenja potrebni* in ga izročil predstavnikom različnih dežel na vseh celinah sveta. V njem vsem kristjanom priporoča, naj usmiljenje ohranjamo in živimo. Pomenljivo je tudi to, da bodo misijonarji usmiljenja, ki jim je papež na letošnjo pepelnico zaupal posebno poslanstvo, da lahko odpuščajo

tudi grehe, ki so pridržani svetemu sedežu, to ohranili tudi za naprej. V Sloveniji smo jih imeli v vseh svetoletnih cerkvah od stolnic do romarskih svetišč kot so Brezje, Sveta Gora, Ptujška Gora, Zaplaza, bazilika v Stični, bazilika Matere usmiljenja v Mariboru ...

JUBILEJNI DUH ASSISIJA

Konec oktobra in v začetku novembra se je v Sloveniji zvrstilo več dogodkov, ki jih poznamo pod skupnim imenom „Duh Assisija“ oziroma „Podaj mi roko“. Gre za pobudo, ki ima svoj začetek v prvi svetovni medverski molitvi za mir v svetu. Ta je bila 27. oktobra 1986 na pobudo sv. Janeza Pavla II. na grobu sv. Frančiška v Assisiju, zato letos praznujemo 30. obletnico tega srečanja. Frančiškovi bratje in sestre, ki delujejo v Sloveniji, so v svoji poslanici spomnili na evangelijski odlomek o usmiljenem Samarijanu ter povabili k premagovanju brezbriznosti in iskanju miru. Vodilna misel poslanice, ki jo je napisal kapucin Jaroslav Kneževič, je misel „premagaj brezbriznost in osvoji mir“. V njej je poudaril, da je brezbriznost človeka, ki gleda samo na sebe, vzrok, da marsikje po svetu ni miru. Prvo srečanje „Podaj mi roko“ so pripravili 22. oktobra pri kapucinih v Vipavskem Križu. Nekaj dni zatem so v galeriji Družina v Ljubljani odprli razstavo 30 let Duha Assisija. Predstavil jo je avtor p. Janez Šamperl, ki je trenutno član mednarodne minoritske skupnosti v Assisiju. Najprej je spomnil na prvo srečanje sredi osemdesetih let: „Zares je takrat papež Janez Pavel storil morda edinstveni korak v zgodovini, ko je v času hladne vojne, ki je takrat bila, dosegel, da ni prišlo do katastrofalne

vojne. Takrat je papež zavpil v Assisiju: 'Ali mir ali katastrofalna vojna!' In takrat se je začelo obračati na bolje. " Pater Janez je skušal z razstavo spomniti na pomembne dogodke, srečanja, ki so se v teh tridesetih letih dogajala. Na vsakem panoju je tudi kakšna zanimiva vodilna misel iz teh srečanj. Dodal je tudi odmeve na Duh Assisija v Sloveniji. Razstavo je odprl nadškof Stanislav Zore, tudi sam Frančiškov brat. Za 27. oktober so srečanje 'Podaj mi roko' pripravili pri frančiškanih v Mariboru v baziliki Matere usmiljenja. Molitvena srečanja so imeli ta dan tudi v drugih skupnostih Frančiških redov. Sklepno vseslovensko srečanje, kjer sta se povezala „Duh Assisija“ in pobuda „Podaj mi roko“, je bilo 5. novembra 2016 pri frančiškanih na Viču.

OD KONFLIKTA DO SKUPNOSTI

V letu 2017 bomo evangeličani in katoličani v Sloveniji in po svetu obhajali 500. obletnico začetka reformacije. Uvod v ta jubilej na svetovni ravni je bilo srečanje papeža Frančiška in predsednika Svetovne luteranske zveze Younana zadnji dan oktobra, 31. oktobra 2016, v Lundu na Švedskem. Tam sta se med drugim udeležila ekumenskega bogoslužja in podpisala skupno katoliško-luteransko izjavo „Od konflikta do skupnosti - združeni v upanju“. V Sloveniji smo imeli ekumensko srečanje nekaj dni zatem v evangeličanski cerkvi Martina Lutra v Murski Soboti. Tam so bili med drugim škof evangeličanske cerkve v Sloveniji Geza Filo, njihov častni škof Geza Erniša, murskosoboški škof Peter Štumpf, ljubljanski nadškof Stanislav Zore, celjski škof Stanislav Lipovšek, ki je tudi predsednik ekumenskega sveta, apostolski nuncij v Sloveniji Juliusz Janusz ter predstavniki binkoštnih in srbske pravoslavne Cerkve. Prišel je tudi predsednik države Borut Pahor. Soboški škof Štumpf je ob tem spomnil na dokument in skupno izjavo, ki sta jo podpisala papež in predsednik luteranske zveze, ki je sad uspešnega dialoga med katoličani in evangeličani, kar je pomagalo prerasti številne razlike ter je poglobilo razumevanje in zaupanje med Cerkvama. „*Tudi v Sloveniji imamo podobno pot ekumenizma, v preteklih stoletjih smo se močno ozirali na predsodke in spore in tega tudi mi ne moremo spremeniti, lahko pa gotovo veliko spremenimo v sedanjosti, ko se skupaj oziramo na našo skupno vero v Jezusa Kristusa, se skupaj spreobračamo, beremo, poslušamo Božjo besedo, molimo, delamo dobra dela in se skupaj veselimo ali žalostimo.*“ Bogoslužje v Murski Soboti je izzvenelo kot prošnja k Bogu za edinstvo obeh Cerkva.

OSKRUNJENA MARIJINA KIPA

Dan po nedelji Kristusa Kralja je 41-letni Koprčan v koprski stolnici s kladivom poškodoval dva Marijina kipa. Najprej je šel po cerkvi do desnega stranskega oltarja, razbil steklo, s katerim je bil zaščiten dragocen kip Žalostne Matere Božje z mrtvim Jezusom v naročju iz 15. stoletja, in z udarci močno poškodoval obrazni del. Pred odhodom iz svetišča se je znesel še nad mlajšim kipom Karmelske Matere Božje pri severnih vratih. Udarci s kladivom so obema kipoma zadali trajne posledice. Policisti so storilca prijeli že naslednji dan, saj so ga posnele varnostne kamere, na razbitem steklu ob oltarju pa so našli tudi sledove krvi. Po besedah stolnega župnika Primoža Krečiča je bil kip Žalostne Matere Božje v letu usmiljenja simbol tega svetišča.

KDAJ BO BLAŽENI SLOMŠEK TUDI SVETNIK?

Ob obletnici rojstva blaženega škofa Antona Martina Slomška smo dobili novega postulatorja v postopku za njegovo kanonizacijo. To je upokojeni nadškof Marjan Turnšek. Na predlog Slomškovega odbora ga je imenoval mariborski nadškof Alojzij Cvikl. Dosedanji postulator Alojzij Kačičnik pa ostaja član tega odbora. Nadškof Turnšek je sodeloval že v postopku za Slomškovo beatifikacijo in sicer kot strokovni sodelavec Kongregacije za zadeve svetnikov od leta 1990 naprej; v tej vlogi sodeluje tudi v nadaljevanju postopka za priznanje svetništva blaženemu Slomšku. Deset let je urejal Slomškovo list. Nadškof Cvikl se je ob imenovanju novega postulatorja zahvalil vsem, ki so do zdaj sodelovali pri pospeševanju postopka za razglasitev blaženega Slomška za svetnika. Kot je dodal, je velika želja vseh, da bi se postopek za Slomškovo kanonizacijo uspešno nadaljeval in sklenil z njegovo razglasitvijo za svetnika. Povabil je k molitvi in predlagal, naj se pri nedeljskih svetih mašah v ta namen doda prošnja vernikov v ta namen.

JUBILEJA KATOLIŠKIH ŠOL

V romarski cerkvi v Logu pri Vipavi so se 20. novembra 2016 s sveto mašo zahvalili za 65 let malega semenišča in 25 let škofijske gimnazije Vipava. Pri maši so se škofoma Juriju Bizjaku in Metodu Pirihu pridružili številni duhovniki. Škof Bizjak je v pridigi poudaril, da je bilo v petinšestdesetih letih v malem semenišču prek petsto gojencev, od tega je več kot dvesto duhovnikov. Škofijska gimnazija in dijaški dom sta po njegovih besedah na nek način otroka in dediča semenišča, pa tudi „vredna naslednika“. Maši je sledila akademija z naslovom 25 + @ srčnih. Slavnostni govornik je bil Vinko Lapanje, ki

je v malem semenišču preživel kar devetindvajset let: štiri leta kot gojenec, pozneje pa kot vzgojitelj in nazadnje kot ravnatelj in rektor. Kot je dejal, sta semenišče in srednja verska šola delovala po dobroti in požrtvovalnosti primorskih duhovnikov in vernikov. Po župnijah niso zbirali le finančnih sredstev, ampak tudi pridelke in hrano. Vipavci so bili ponosni, da imajo v svoji sredi semenišče. Med gosti na slovesnosti je bil tudi predsednik države Borut Pahor, ki je ravnatelju Vladimirju Anželju podelil državno priznanje, ki ga podeli tistim, ki prispevajo k temu, da je naša domovina boljša. Pri salezijancih v Želimljem so praznovanje ob 25-letnici gimnazije Želimlje in doma Janeza Boska pripravili že nekaj tednov prej. Obeležili so tudi 50 let prihoda salezijancev in s tem začetka malega semenišča, ki je predhodnik današnje gimnazije in dijaškega doma. Praznovanja so se udeležili vsi, ki so v petindvajsetih letih delovanja te ustanove dodali košček v njen mozaik. Med gosti je bil ljubljanski nadškof Stanislav Zore, ki je ustanovi čestital ob srebrnem jubileju in v Finžgarjevem duhu zaželel, da bi bilo v Želimljem še naprej veliko sonca in veliko svobode ter da bi dijaki postali svobodni ljudje, ki imajo radi Kristusa.

INTERPELACIJA ZOPER VLADO

Poslanska skupina SDS s prvopodpisanim Janezom Janšo je v državnem zbor vložila interpelacijo zoper delo vlade pod vodstvom Mira Cerarja. Janša je že ob vložitvi interpelacije ocenil, da gre za šibko vlado, ki je lahek plen botrov in lobijev in občasno bruseljske administracije. Vložili so jo „zaradi kršenja ustave in zakonov, neuresničevanja zavez iz koalicijskega sporazuma vladnih strank SMC, DeSUS in SD, slabega upravljanja z državo in državnim premoženjem ter vse večjega razvojnega zaostanka za primerljivimi državami v EU“. Državni zbor jo je obravnaval pred koncem novembra. Ob koncu šestnajsturne razprave so v SDS ocenili, da niso dobili konkretnih odgovorov na številna vprašanja, premier Miro Cerar pa je prepričan, da so dokazali, da so očitki neutemeljeni. Razpravo so sklenili z odločanjem o sklepu, ki so ga predlagali v SDS, a ga je večina zavrnila.

KONGRES NOVE SLOVENIJE - NSI

V Brežicah je bil sredi novembra 10. kongres Nove Slovenije – krščanskih demokratov. Ljudmila Novak, ki stranko vodi od leta 2008, ostaja še naprej predsednica NSi z več kot devetdeset odstotno podporo delegatov. V svojem govoru je poudarila krščanske korenine stranke in se

zavzela za povezovanje na programski sredini. Ljudi je povabila k sodelovanju v tako imenovanem tretjem stebru, ki bi lahko prevzel odgovornost za prihodnost Slovenije. Zavzela se je za močno gospodarstvo, pravično domovino in varno življenje. Kot je še povedala, imajo v načrtu vrsto srečanj s predstavniki civilne družbe, strankami, ki podpirajo njihov program, posamezniki, skratka s tistimi, ki prepoznajo, da je v Sloveniji treba nekaj spremeniti in da le blokovska delitev na leve in desne ni dovolj za svetlejšo prihodnost Slovenije.

NA UNIVERZAH ŠE NAPREJ SLOVENŠČINA

Odbor državnega zbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino je na zadnji novembrski obravnavi po daljši razpravi črtal sporni člen, ki je uvajal tuje učne jezike na univerze, saj se stroka z njim ni strinjala. Tako bo slovenščina še naprej učni jezik na naših univerzah. Članom odbora sta se pridružila Marko Snoj z Inštituta za slovenski jezik Fran Ramovš in Manca Erzetič z Inštituta Nove revije. Snoj je v razpravi med drugim omenil peticijo Za vsestranski razvoj slovenskega jezika in dodal: „Glede vprašanja učnega jezika v našem visokem šolstvu je slovenska jezikoslovna javnost enotnejša, kot smo bili državljani na plebiscitu za samostojno Slovenijo. Med 8.800 podpisniki poleg mnogih ostalih najdemo domala vse slovenske jezikoslovce, zato upam trditi, da je jezikoslovna stroka v Sloveniji o tem vprašanju enotna v taki meri, da bi jo demokratična oblast morala upoštevati.“

SPOMENIK SLOVENSKIM FANTOM V DOBERDOBU

Pred letošnjim praznikom vseh svetih in vernih duš dnevom so svoj prvi spomenik dobili tudi vsi slovenski vojaki, ki so padli na soški fronti. Zamisel o skupnem spomeniku, ki ga imajo ostali narodi že dolgo časa, je zorela skoraj sto let. Svoje mesto naj bi dobil na Sveti Gori, a do tega ni prišlo. Prve načrte so zatrli fašisti ... Ob stoletnici bojev na soški fronti so vendarle dobili skupno obeležje v Doberdobu. Izbira tega kraja ima za Slovence simbolni pomen. Doberdob je bil med prvo svetovno vojno prizorišče krvavih bojev. Naselje je bilo skoraj v celoti porušeno, saj je prek Doberdobske planote potekala avstro-ogrska obrambna linija soške fronte. Dogodkom tistega časa se je v avtobiografskem romanu Doberdob posvetil tudi pisatelj Prežihov Voranc. Tudi himna oziroma žalostinka prve svetovne vojne »Oj, Doberdob, slovenskih fantov grob« govori prav o teh krajih. Tam so do zdaj spomenike postavili Madžari, Avstrijci in Italijani, ni bilo pa slovenskega.

To je zdaj na pobudo Vasja Klavore v sodelovanju z občino Doberdob in Kulturnim domom Gorica odpravljeno. Na enem izmed osrednji trgov od oktobra stoji spomenik z imenom Slovenskim vojakom na soškem bojišču v spomin 1915-1916. Sestavljen je iz kamnitega podstavka, valjastega stebra, na katerega sta postavljena plošča in stebriček, na vrhu je kraška skala. Na plošči so verzi iz že omenjene pesmi. Pod njimi sta nakazana srce in nagelj kot znamenje pripadnosti teh fantov slovenski zemlji.

PRIŽGIMO LUČKO PESNIKU

Na Kobariškem so ob 110. obletnici smrti duhovnika in pesnika Simona Gregorčiča pripravili vrsto prireditev, s katerimi so se spomnili na svojega rojaka. Ker mineva tudi pol stoletja od ureditve njegove rojstne hiše v muzej, so začeli z dnevom odprtih vrat njegove domačije na Vrsnem, kjer je obiskovalce sprejemal pesnikov prapranečak Pavel Gregorčič. Pripravili so tudi kulturni program, ki so ga oblikovali učenci glasbene šole Tolmin in dramski igravec Radoš Bolčina. Na dan pesnikove smrti, 24. novembra, so v kobariški knjižnici in na Osnovni šoli Simona Gregorčiča Kobarid pripravili recital in maraton Gregorčičeve poezije. Šolarji so prebirali njegove pesmi tudi na krajih v Kobaridu, ki jih je pesnik obiskoval. Dan so sklenili s prireditvijo z naslovom Prižgimo lučko pesniku na kobariškem trgu, kjer stoji Gregorčičev spomenik. Praznovanje obletnice so sklenili zadnjo soboto v novembru

s spominskim koncertom. Na njem so nastopili Oktet Simon Gregorčič iz Kobarida, kantavtor Borut Skočir z glasbeno skupino ter Gianni Rijavec z godalnim kvartetom in spremljevalnim ansamblom. Slednji je predstavil novo priredbo Gregorčičeve pesmi Soči.

MUZEJ AVSENIK

V Begunjah na Gorenjskem so ob novembrskih obletnicah rojstva utemeljiteljev narodno-zabavne glasbe Vilka in Slavka Avsenika (Vilko se je rodil 9. novembra 1928, Slavko pa 26. novembra 1929, umrl pa 2. julija 2015 v Begunjah) odprli prenovljen Muzej Avsenik. V njem je po obdobjih predstavljeno delovanje Ansambla bratov Avsenik in najpomembnejši predmeti, povezani z njim. Začetki muzeja segajo v leto 1989, ko so uredili galerijo z umetniškimi deli, kjer je bil poseben kotiček tudi za priznanja ansambla. Leta 2008 je galerijska dvorana uradno postala muzej. Zbirki so bili dodani ovitki plošč, glasbila, oblačila, plakati koncertov in nagrade. S selitvijo galerije v drugo stavbo leta 2014 je muzej dobil še več prostora, z letošnjo prenovo pa tudi povsem novo podobo. Zbirki so dodali tudi nekatere nove osebne predmete, družinske fotografije, fotografije s koncertov in notne zapise. Novost v muzeju je diktafon, na katerega si je Slavko Avsenik najprej posnel večino skladb, ki si jih je zamislil. Posebno mesto v muzeju pripada 31 zlatim, dvema platinastima in eni diamantni plošči, ki jih je prejel ansambel Avsenik. Na ogled so tudi vsa druga priznanja. Celoten muzej je pravi navdih za mlade glasbenike, ki lahko vidijo, kaj vse je mogoče z glasbo doseči.

Anka in Lojze Dominko iz Melbourne sta bila v letošnjem slovenskem poletju na obisku v domovini. Seveda sta obiskala svoje domače v Prekmurju. Lojze kot glasbenik izredno ceni glasbo Slavka Avsenika, od katerega je prejel tudi pozdrave leta 1971 iz gostovanja v Hamburgu (glej Misli, september - oktober 2015, stran 9). Ob obisku Avsenikove domačije v Begunjah na Gorenjskem sta se Anka in Lojze srečala z ženo pokojnega Slavka, Brigito Avsenik, ki je naročila pozdrave za avstralske Slovence. V Ljubljani sta med drugimi obiskala tudi ljubljanskega nadškofa Stanislava Zoreta ter patra Valerijana Jenka. Oba imata nepozabne spomine na rojake v Avstraliji.

Depresija – prostor adventa in priložnost za božično skrivnost v mojem življenju!

pater Viljem Lovše DJ

Pozdravljeni bralci in bralke Misli. Morda boste rekli: »Kakšna čudna tema za adventni in božični čas?« Veliko nas je, ki smo že doživeli notranje stanje, ki ga danes imenujemo depresija. Kaj vse nas lahko pripelje do tega, da se nam notranje in zunanje obzorje nekako zapre in težko dihamo, nas tišči v prsih, nas plašijo različni strahovi in ostajamo brez volje do življenja? Verjetno je vzrokov in razlogov za takšna stanja ravno toliko kot je nas. Morda je pomanjkanje pristnih odnosov in iskrene ljubezni eden od globokih in glavnih vzrokov za današnje depresije. Takšna stanja so lahko tudi posledica malikovanja in praktične nevere. Sam sem od 15 leta starosti naprej v nesrečah doživel štiri težke pretrse možganov. Zdravniki so mi že tedaj rekli, da bom lahko zaradi tega bolj nagnjen k depresiji in žalosti, bolj občutljiv in razdražljiv. Določene moderne študije o prehrani in celostnih načinih življenja pravijo, da na depresivna stanja lahko močno vpliva tudi napačna prehrana in nezdrav način življenja. Če se premalo giblješ, telesna presnova poteka drugače, kot pa če se giblješ dovolj ali vsaj zadovoljivo. Potem je tu še veliko različnih zunanjih in notranjih razlogov (smrt bližnjih, družbeno vzdušje in način življenja, težka bolezen, lahko so tudi pokvarjeni zobje). Potrošniški način življenja je idealen za nastanek depresije. Z njo znajo dobro upravljati v lasten denarni dobiček tudi različni absolutistični in demokratični diktatorji multinacionalk in njihove ekipe.

Vsak izmed nas po svoje in enkratno doživlja skupek simptomov, ki jih psihološka znanost našteva pod imenom depresija. V glavnem se ločuje dve skupini depresij: psihotično manična depresija in nevrotična depresija. Tukaj govorim o izkušnji nevrotične oblike depresije, ne psihotične, s katero se mora ukvarjati profesionalno usposobljen terapevt.

Vsekakor pa v depresiji vsakega začnejo znotraj lomiti strah in tesnoba, nesmisel in izguba veselja do življenja. V strahu so misli zlagane, v žalosti še bolj. Če se z njimi pogovarjam (= izvajam samogovore), mi poberejo še tiste moči, kar sem jih imel. Slabe, sebične misli, prepuščanje skrbem, zameram, brezupom, obsojanju sebe in bližnjih, strahovom... Zdi se, da se utapljamo, da ni več smisla in možnosti za življenje.

Če je razlogov za depresijo toliko, kot je nas, so posledično tudi izkušnje izhoda iz te stiske različne in pestre. Ena od neštetihih izkušenj depresije je tudi moja. Dogajala se je v tujini in sicer v času študija. Nisem imel več veselja do življenja, dela, poklica, ustvarjanja. Moj duh ni bil več sposoben, da bi me v celoti vzdrževal: čustveno in psihično. Najraje sem se zapiral, bil sam in gledal TV v jeziku, ki mi ni bil domač. Vse sem delal »narobe«. V prsih je tiščalo in različni strahovi so bili vsakdanji kruh. Bolj sem jim puščal do besede in se pogovarjal z njimi, večja je bila tesnoba in občutek potlačenosti. Bolj sem poskušal pobegniti od tesnobe, bolj gromozanska se je zdelala in večji pritisk je povzročala v prsih. Doživljal sem, da Boga ni nikjer. Ni imel prostora v meni. Tako se je vlekle kakšne tri mesece. Molil sem lahko le še z usti, pa še tisto se mi je zdelo čudno odsotno.

Sedaj, ko se oziram nazaj, lahko rečem, da sem takrat v resnici prvič doživel advent in kako globoka in bivanjska je v resnici stvarnost božiča. Adventna berila opisujejo prav moje dogajanje sredi depresije. V božično skrivnost sem bil zares povabljen in uvajan prav preko depresije. Potrpežljivo, zvesto in ljubeče s strani Boga. Po mojem življenju in vsem kar se je dogajalo. Ves ta čas boja je bil ena sama šola notranje izbire in odločitve. Zanj in za njegovo zavezo z Nami in z menoj. V tej temi je Bog postal resničen in bližje, kot pa sem sam sebi. Če se spomnite, nam že v stari zavezi Bog predloži življenje ali smrt (5 Mz 30,19). Lahko izberemo tudi smrt. Tako sem doživljal depresijo. Ne vem, po čigavi zaslugi sem izbral življenje.

Nisem se boril sam. Ob meni je stal sobrat, ki je veroval in zaupal zame. Vendar se ni premaknilo, dokler se v sebi, po potrpljenju in podpori starejšega, izkušenega in preizkušenega sobrata, nisem tudi sam odločil, da je Gospod moje življenje. S seboj sem imel tudi knjižico z naslovom Življenje s krili. V njej duhovna pisateljica pove, da se pravi kristjan Bogu vedno zahvaljuje za vse, tudi za bolečino, neprijetne občutke in neuspehe. Omenjena vsebina, na katero me je spomnil sobrat, me je hkrati pritegovala in jezila. Kar je avtorica predlagala, se mi je zdelo popolnoma nemogoče in neumno. Moja

pamet je ugovarjala: »Kako se boš Bogu, ki je dobri Oče, zahvaljeval za nekaj slabega?« Upiralo se mi je. Nisem mogel. A ob podpori zaupanja in vere starejšega sobrata sem končno poskusil in začel moliti tudi sam, sredi stiske in »preganjanja«.

Najprej je sobrat v pogovoru z menoj zame zmolil naslednje besede: "Gospod hvala ti, da sem še živ in v tebi. Hvala ti za občutek mojega strahu in tesnobe. Sprejemam ta neprijetni občutek tesnobe in strahu. Jaz sem tvoj in v tvoji roki tudi, ko me je strah in vidim samo črno. Hvala ti, da osebno skrbiš zame in me učiš tvoje Ljubezni. Mene sme biti strah in smem čutiti tesnobo. Sprejemam oba občutka, saj me ti sprejemaš, spoštuješ in si mi naklonjen tudi v strahu in tesnobi. Po tem me učiš zajemati iz tvoje ljubezni in živeti v tebi, iz tebe in zate."

Tako sem potem molil sam in ponavljal vsaj kakšnih 15 do 20 minut zjutraj ob prebujanju, enako sredi dopoldneva, opoldne, popoldne in zvečer. V začetku nisem čutil nobene hvaležnosti, ampak iste neprijetne občutke, ki jih nikakor nisem hotel sprejeti. Čutil sem strah in tesnobo, a sem o obeh začel pripovedovati Bogu, ne sebi.

To je bila zame do sedaj najmočnejša izkušnja božiča, mojega rojstva Vanj in Zanj. Ves čas depresije pa kakor advent. Čas pričakovanja. On me je pričakoval. Bog je bil buden in je iskal način, da bi se mu jaz pustil najti. Kakor da sem bil v maternici Boga, ki nestrno čaka, da bi se že vendar lahko On rodil v meni in bil moje vse, moje življenje, moja moč, moje veselje, moja hvaležnost, moja

dobrota, moja ustvarjalnost, moje odpuščanje, moje usmiljenje, moja potrpežljivost, moja krotkost, moja dragocenost, moja skrb zame in za bližnje... Na podlagi te izkušnje sem začel doživljati vse težave, stiske, preizkušnje, padce in napake svojega življenja kot prostor utelešanja Božje ljubezni v meni. Priložnost, da zajamem iz Božje zvestobe in usmiljenja, veselja in odpuščanja, do mene in do vseh nas.

Ne vem, če bi to obdobje smel primerjati z Jakobovim bojem z Bogom, ko se je odrekel svoji depresivni grabežljivosti po stvareh in vsem prevarantskim malikom ter se resno lotil odnosa z Bogom in svojim bratom Ezavom. Lahko pa rečem, da me je Jezus naučil, da se skrijem za njegov hrbet v Getsemaniju in molim kakor cestnar ali kakor razbojnik na križu: »Usmili se me in spomni se me, Jezus Kristus, Božji Sin, mene grešnega.« Zdi se mi, da sem kakor Zahej končno slišal njegove besede: »Stopi dol, danes moram ostati v tvoji hiši. S teboj. V tebi. Zate. Ne boj se! Jaz sem s teboj!« Ali ni to bistvo izkustva božične skrivnosti v srcu in življenju? Počasi objema in prežema vse to, kar sem osebno in to, kar se dogaja v našem času. Vem, da je tako, saj to vedno bolj izkustveno in sredi življenja zaznavam. Prej sem bil slep za Njegovo delovanje sredi konkretnosti, ki je bila zame kakor egiptovska puščava polna malikov in neuspešnega samoodreševanja in iz katere sem poskušal pobegniti. Nič več me ni strah svojega strahu in tesnobe. Odkril sem, da sta postala priložnost za molitev in pogovor z Bogom.

Priložnost za spoznavanje sebe znotraj njegovega načrta in priložnost za utelešenje Njegove ljubezni do nas in mene. Danes in tukaj. Kako drugače je, če se za bolečine, razočaranja in neprijetne občutke lahko zahvaljujem Bogu. On vodi mojo in našo zgodbo. Naša zgodba se v njegovi preobraža in dobiva pravo barvo in težo. Ali ni to dar veselja do življenja? Bog preko preizkušenj uresničuje v mojem življenju tisto, kar sem začel hrepeneti in slutiti ob druženju z Jezusom v duhovnih vajah sv. Ignacija Loyolskega. On me je uvedel v prepoznavanje in odkrivanje sebe znotraj Božje ljubeče in usmiljene zgodovine odrešenja, ki raste hkrati z zgodovino sveta in osebno zgodbo vsakega izmed nas. Bog je po življenju moje srce prebudil k temu, kar on dela. Tako se v svojem spoštovanju do nas trudi z vsakim. Za vsakega želi, da bi bil v globokem in prijateljskem osebni stiku z Njim, ki je Oče, moj in tvoj, naš. On vsakega osebno spoštuje, sprejema, ceni in nam je naklonjen. Tebi, meni in vsakemu človeku, ki ga v življenju srečava. Vsak je njegov ljubljeni sin ali hči. To lahko počasi spreminja naše odnose

in prioritete. Božič postaja resnica. Preizkušnje in krize nas lahko utrdijo v tej resnici in upanju. Pa ne pozabimo, da Bog, ne mi ljudje, vodi zgodovino. Morda še najbolj takrat, ko se nam zdi, da smo/so ljudje pokvarili vse, kar je bilo mogoče pokvariti in uničiti. Vedno znova se izkaže, da materialno razkošje samo po sebi ne daje sreče in ne odpravlja človekove potrebe po Božji in človeški ljubezni. Glavni vir depresije je egoizem (v imenu Boga ali ateističnega materializma), ki se kaže v pohlepu in popredmetenju soljudi. Ta uniči vsako civilizacijo, pa naj bo še tako bogata in visoko razvita.

Kristjani torej lahko prispevamo svoje osebno izkustvo božiča, tako kot so ga svetniki in mučenci vseh časov. Če ne verjamejo našim besedam, bodo verjeli naši (ki je v resnici Njegova) ljubezni. Ljubezen je namreč bolj v dejanjih, kakor zgolj v besedah. Blagoslovljen božič vsem bralcem Misli in pogumno v 2017!

Pater Viljem Lovše DJ, sedaj na sobotnem letu v jezuitski rezidenci Champion House v Kew v Melbourne

ADELAIDE

SVETI KRST: V tem času pa se nismo spominjali samo naših pokojnih, ampak smo v naši skupnosti pozdravili tudi novo članico. 30. oktobra po maši je prejela zakrament svetega krsta **ELLA NEŽA GIERLACH**. Čestitamo staršema Wojteku in Aniti, botri Urški Guzej, ki je po dobrem letu in pol spet prišla iz Slovenije ob tako veseli priložnosti, in botru Miguelu Neto. Čestitamo pa seveda tudi obojnim starim staršem, še posebej Matiju in Nežiki Polajžer. Starša sta Elli izbrala tudi nebeško zavetnico, sv. Elizabeto Ogrsko, ki goduje 17. novembra; bratec Leon praznuje svojega nebeškega zavetnika sv. papeža Leona Velikega en teden prej, 10. novembra, sv. Nežo, drugo nebeško zavetnico, pa bosta skupaj s staro mamo praznovali 21. januarja. Bog varuj in blagoslovljaj mlado družino in vse njihove!

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

NOVEMBER – SPOMIN NAŠIH RAJNIH:

Oktober, mesec rožnega venca, nas je uvedel v mesec november, ko se spominjamo naših dragih rajnih. Spomnili smo se jih in zanje molili že na zadnjo oktobrsko nedeljo, 30. oktobra. Tistim, ki počivajo na pokopališčih po Adelaidi in v okolici, smo lahko sami prižgali svečke na grobovih in zanje molili, za druge, ki počivajo drugod po Avstraliji, v Sloveniji in po svetu, smo prižgali svečke v cerkvi. Za vse pa smo po maši opravili tudi molitve, kot se na 1. in 2. november običajno opravljajo na pokopališčih.

K maši v naši cerkvi pa smo se zbrali tudi 1. novembra, na praznik vseh svetih, in naslednji dan, 2. novembra, ko smo se spominjali in molili za vse, ki morda še potrebujejo naše molitvene pomoči, da bi bili kmalu prištetih občestvu svetih in v polnosti zaživelih nebeško veselje. Oba dneva smo zmolili po en del rožnega venca pred mašo in en del po njej. V tem prvem novembrskem tednu smo se zbrali k maši še na prvi petek, 4. novembra, da smo počastili Srce Jezusovo, Božjo ljubezen, v kateri nas sprejema in nam odpušča naše grehe. Tako smo se še bolj zavedali, da o smrti, o večnosti in življenju v nebeškem Božjem kraljestvu ne razmišljamo samo v povezavi z našimi rajnimi, ampak da je to tudi naš končni cilj. K temu nas nagovarja tudi Božja beseda teh zadnjih nedelj cerkvenega leta, še posebej pa nas na to opozarja praznik Kristusa Kralja vesoljstva. Ta praznik ima letos še posebno sporočilo, saj se je ta dan zaključilo sveto leto usmiljenja, ki ga je razglasil papež Frančišek in se je pričelo na praznik brezmadežnega spočetja Device Marije, 8. decembra, lani. Ko se tako radi zatekamo k Božjemu usmiljenju je prav, da smo zanj Bogu hvaležni in da se v tej hvaležnosti tudi sami trudimo, da bi bili usmiljeni v odnosih do naših bližnjih.

MISIJONSKA NEDELJA: Da svojo hvaležnost in usmiljenje dejansko tudi pokažemo in dokažemo, pa smo imeli priložnost na 3. nedeljo v oktobru, ko praznujemo misijonsko nedeljo. Ker se na to

nedeljo nismo srečali v naši cerkvi, smo imeli misijonsko nedeljo že 2. oktobra, ko je bila sicer **Frančiškova in rožnovenska nedelja**. O tem smo že pisali, kot tudi o misijonskem BBQ kosilu, ki smo ga imeli to nedeljo. Po misijonski nedelji tudi odpremo nabiralnik za misijone. V njem se je od lanske misijonske nedelje nabralo 400,25 dolarjev, prihodek od kosila in tombole je bil 612,60 dolarjev in k temu smo prišteli še darova za 20 in 50 dolarjev za Salomonove otoke ter tako dobili skupno letošnjo vsoto za misijone 1.082,85 dolarjev. Od tega smo 250 dolarjev namenili za Salomonove otoke, drugo (832,85 dolarjev) pa bomo preko Misli poslali misijonarjema patru Stanku Rozmanu DJ v Zambijo in patru Hugu Delčnjaku OFM v Francosko Gvajano. Bog povrni vsem darovalcem in Bog povrni Ivanki Kresevič, ki vodi misijonsko dejavnost v naši skupnosti!

ADVENT: Ko smo se zbrali v naši cerkvi spet na zadnjo novembrsko nedeljo, je bila to že prva adventna nedelja. Letos traja advent polne štiri tedne, saj je božični praznik Kristusovega rojstva na nedeljo. Prva decembrska nedelja, ki bo druga adventna, pa bo tudi Miklavževa. Po maši nas bo v cerkvi obiskal Miklavž, potem pa bomo imeli v naši dvoranci skupno adventno kosilo. To bo še zadnje kosilo v letošnjem letu, zato se še posebej zahvaljujem našima gospodinjama Angeli Dodič in Ivanki Kresevič, ki s pomočjo sodelavk in sodelavcev poskrbita za kosila; zahvala je namenjena torej tudi vsem, ki jima kakor koli pomagata, vsem, ki prinesete solate in peciva in vsem, ki se kosila udeležite. Tako v cerkvi kot v dvoranci je lepo videti, da smo radi skupaj, da se radi družimo in pogovarjamo. Ko ni kosila, se družimo ob pecivu, kavi in čaju. Hvala gospodinjam, ki pripravljate in prinesete za te naše nedeljske pogostitve in vsem, ki pomagata streči ter potem pospravljata. Za barom pa nas čaka in postreže John Macsai, ki je to delo prevzel od Toneta Jesenka. BOG POVRNI VSEM!

SVETE MAŠE PRI SVETI DRUŽINI V NASLEDNJIH MESECIH
(maše so vedno ob 10. uri dopoldne, razen na sveti večer, ko je maša ob 9. uri zvečer):

4. december (2. adventna nedelja – »Miklavževa«).

18. december (4. adventna nedelja) – po maši bo priložnost za sveto spoved! Za spoved sem na razpolago kadar koli – kar recite!

23. december (adventni petek).

24. december, SVETI VEČER – zgodnja božična polnočnica bo ob 9. uri zvečer. V začetku bomo blagoslovili naše jaslice in kipce Ježuščka, ki jih boste potem položili v vaše domače jaslice. Otroci bodo pod vodstvom Rebeke izvedli krajši božični program, sledila bo slovesna maša v čast Jezusovemu rojstvu.

25. december – BOŽIČ, PRAZNIK GOSPODOVEGA ROJSTVA. Jezusovo rojstvo bomo počastili s praznično sveto mašo ob 10. uri.

26. december – PRAZNIK SVETEGA ŠTEFANA, dan samostojnosti in enotnosti Republike Slovenije. Praznična sveta maša ob 10. uri.

30. december – PRAZNIK SVETE DRUŽINE, ki je zavetnica naše cerkve in našega misijona, naše »žegnanje«. Ker sta letos božič in novo leto na nedeljo, je praznik Svete Družine na petek po božiču. Letos ga torej ne bomo mogli praznovati tako slovesno, kot druga leta, vseeno pa vas vabim ta dan k praznični sveti maši.

1. januar 2017 – praznik Marije, Božje Matere in novo leto. Z Marijo pričnemo novo leto 2017, ta dan pa v cerkvi obhajamo tudi kot svetovni dan miru. Da so naše molitve za mir v svetu potrebne, verjetno ni potrebno posebej poudarjati, miru si pa gotovo želimo tudi v naši notranjosti, v našem osebem življenju, v naših skupnostih in v naših družinah.

6. januar – praznik Gospodovega razglasenja ali Svetih treh kraljev. Čeprav je v Avstraliji praznik prestavljen na nedeljo, ki prazniku sledi, ga bomo mi praznovali tudi ta dan, tako da ga bomo praznovali dvakrat. Po maši bomo blagoslovili »trikraljevsko vodo«.

8. januar – praznovanje praznika Gospodovega razglasenja ali Svetih treh kraljev. Praznik Jezusovega krsta, ki ga praznujemo na prvo nedeljo po 6. januarju, in s katerim zaključimo božično praznovanje, bomo letos praznovali v ponedeljek, 9. januarja 2017.

Da bomo tako skupaj sklenili božično praznovanje, bomo **imeli mašo tudi na drugo nedeljo v januarju, 8. januarja.** Ker ima januar pet nedelj,

bomo zato »izpustili« četrto nedeljo, tako da bo sveta maša spet na zadnjo nedeljo v mesecu, 29. januarja. Svete maše bodo nato spet 5. februarja, 26. februarja, 1. marca (pepelnica), 3. marca (prvi petek), 5. marca (1. postna nedelja)... Načeloma so maše v naši cerkvi v Adelaidi vsako 4. in 5. nedeljo v mesecu (če ima mesec pet nedelj) ter potem 1. nedeljo v naslednjem mesecu. V tem času so maše tudi ob petkih, maše pa so tudi vedno za velikonočne in božične praznike. Če so kakšne spremembe, oznanimo in opozorimo sproti.

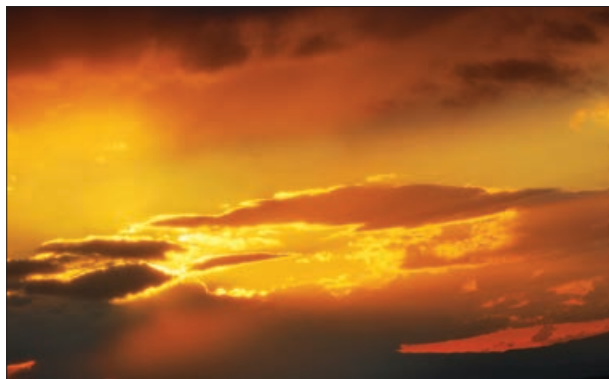
BOLNE, ostarele in onemogle člane naše skupnosti poskušam obiskati skoraj vsak mesec. Obiskujem pa tiste, ki mi sporočijo, da si želijo obisk in prejeti zakramente. Če samo slišim, da je kdo bolan ali v bolnišnici, čakam, da mi sami ali po drugih dajo vedeti, da si želijo obiska duhovnika. **Če poznate koga, ki je prihajal v našo cerkev in ne more več, ga vprašajte, če želi obisk; naj mi sporoči ali pa mi sporočite vi!**

V februarju nas bo obiskal »Oktet Oremus«, ki ga sestavlja osem duhovnikov ljubljanske nadškofije. Najprej bodo obiskali Sydney, Wollongong in Canberro, tretjo nedeljo v februarju bodo v Melbournu, **v nedeljo 26. februarja pa bodo v Adelaidi.** Zapeli in spregovorili bodo pri maši, popoldne pa bodo obiskali tudi slovenski klub. Naslednji dan se iz Adelaide vračajo v Slovenijo.

POKOJNA:

MIROSLAVA (MIRA) DUGULIN, roj. Mikulin (89) je umrla v Adelaidi 6. novembra 2016. Rojena je bila 13. avgusta 1927 v Biljani v Goriških Brdih. Mož Airone je že pokojni, zapušča pa hčerko Renato z družino. Pogrebno slovo je bilo 15. novembra v kapeli pokopališča Centennial Park v Pasadeni, po slovesu pa pokop na tamkajšnjem pokopališču.

pater David

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

ZAHVALA BOGU IN VAM

Ob letošnji zahvalni nedelji se Bogu, usmiljenemu Očetu zahvaljujemo predvsem za velike milosti, ki jih doživljamo, in po jubileju usmiljenja želimo, okrepljeni s tolažbo, usmiljenjem ter s prizašanjem in upanjem prinašati naprej luč upanja drugim. Gospodu se predvsem doma v Sloveniji zahvaljujemo za sadove zemlje in dela naših rok, s katerimi okrasimo naše oltarje, vsi skupaj pa za naše uspehe in dosežke in - verjetno že redko – tudi za neuspehe, padce, križe in skrbi, ki pa jih Gospod obrača v dobro. Bodimo Gospodu hvaležni tudi za to. Ob zahvalni nedelji se Vam bratje frančiškani zahvaljujemo za Vaše molitve, darove, pozornosti in sodelovanje, pa za Vaše potrpljenje in razumevanje.

Bogu sem hvaležen tudi za nova spoznanja in doživetja ob obisku slovenskih rojakov pod drugim "Južnim križem", kot ga sami (zanimivo!) prav tako imenujejo rojaki v Argentini. Vsak dan je bil velik izziv in veliko presenečenje. Morda bo nova priložnost, da navežemo še kakšne stike, predvsem po elektronskih povezavah, saj smo kar precej odrezani drug od drugega. Čeprav je naš svet, ko smo "v objemu dveh svetov", drugačen kot tisti v Argentini, vseeno pogrešamo več komunikacije. - Hvala vsem dobrotnikom - še več Vas je dobrotnikov

molivcev, ki dajete pomemben ton in utrip našemu občestvu tukaj. Naj naša naveza drži!

Hvala tudi p. Davidu, ki je poskrbel za naša občestva v Sydneyu – Merrylandsu, Wollongongu in Canberri v času mojega oddiha. Rojaki ste ga bili veseli po dolgem času, saj je nadomeščal tukaj že pred leti. Marsikaj je tudi postoril, popravil v našem misijonu, zato mu še posebej Bog plačaj!

Pater David pa sporoča: "Hvala Vam, dragi rojaki, za vso skrb in pomoč v teh dneh, molitve, dobroto in gostoljubje.

PATER DARKO SE JE VRNIL IZ DOMOVINE

V nedeljo, 30. oktobra 2016, smo z veseljem pozdravili v naši cerkvi patra Darka, ki se je vrnil s potovanja po Sloveniji in južni Ameriki. S patrom Darkom sta somaševala še dva duhovnika iz domačih logov, g. Marijan Benković, duhovnik reške nadškofije (Rijeka) in p. Rozo Palić, župnik v Ricmanjah in v Borštu pri Trstu, doma iz Janjeva. Pater Rozo je bil nekoč frančiškan hrvaške province sv. Cirila in Metoda, sedaj pa deluje v tržaški škofiji in želi ustanoviti novo redovno družino „Frančiškani - častilci Presvete Trojice“ („Klanjatelj Presvetog Trojstva“), ki jo bo kongregacija v Rimu odobrila. Bivala sta v neokatehumenskem semenišču Redemptoris Mater v Chester Hillu.

Duhovnik reške nadškofije
Marijan Benković,
pater Darko in Rozo Palić,
župnik v Ricmanjah
in v Borštu pri Trstu.

PRAZNOVANJE ŽEGNANJA V WOLLONGONGU - FIGTREE

V nedeljo, 13. novembra 2016, smo v Wollongongu praznovali našo žegnanjsko in zahvalno nedeljo. Sveto mašo v naši cerkvi vseh svetih je daroval naš škof msgr. Peter Ingham, ki je letos 19. januarja praznoval svoj 75. rojstni dan. Ker je bil škof za svoj praznik v Sveti deželi, nas pa je takrat obiskal slovenski nadškof p. Stane Zore OFM, smo nadpastirja naše škofije povabili za žegnanje in se obenem srečali z veleposlanico Republike Slovenije, gospo Heleno Drnovšek - Zorko in s predstavniki slovenskih organizacij.

Škof Peter je dopoldne zaprl svetoletna vrata in daroval slovesno sv. mašo v katedrali sv. Frančiška Ksaverija ob sklepu jubilejnega svetega leta Božjega usmiljenja, popoldne pa je še v naši slovenski cerkvi na začetku sv. maše vodil poseben obred za sklep svetega leta, kar je za nas posebna

čast, usmiljenje in potrpljenje drug z drugim pa ostaja naša naloga danes in naprej. Gospodu škofu smo se posebej zahvalili za to. Pri sv. maši in skupni večerji se nas je zbralo 65 rojakov, navzoči so bili veleposlanica gospa Helena Drnovšek Zorko, častni konzul v NSW Anthony Tomažin, predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek s soprogo Ano, predsednik Kluba Triglav Mounties Peter Kroke, predsednik Slovensko-avstralskega društva Triglav Canberra Franc Čulek.

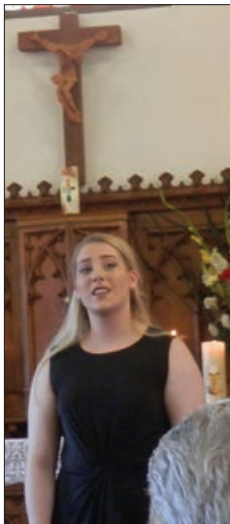
Predsednico arhivske organizacije HASA NSW Martho Magajna je zastopal mož Lojze Magajna. Ostali so se opravičili in poslali pozdrave.

Navzoče je pozdravil predsednik Kluba Planica Wollongong Ivan Rudolf. Oba s p. Darkom Žnidaršičem, ki je somaševal, sta voščila škofu za njegov jubilej. Spregovorila sta še gospa veleposlanica Helena Drnovšek Zorko

in častni konzul Anthony Tomažin, s pesmijo pa so ogreli naša srca Katelin Koprivec, Barica Brodnik in Andrew Žičkar.

Predsednik Ivan Rudolf in tajnik ter organist Andrew Žičkar sta prav tako praznovala, Ivan je praznoval 75. rojstni dan oktobra, Andrew pa je nekaj dni za njim srečal Abrahama. Tudi njima smo hvaležni in voščimo še drugim, ki praznujejo.

p. Darko

ZAHVALA ŠKOFA IZ WOLLONGONGA

Dear Fr Darko and the Wollongong Slovenian Community, What a fine evening we had last Sunday at All Saints Figtree. I was delighted to visit you all and to celebrate Mass. You "blew me away" with the delicious meal and more so with the remembrance of my 75th!

What a work of art, the decorations on each cake - quite stunning and reflective of my role as bishop.

Please thank the lady who created them.

You have a close knit community whose spirit is obvious.

It was great that you could also host the Ambassador and the Honorary Consul as well as representatives from other communities. I hope Ivan is improving in health and that his treatment this week was productive.

Thank you too for your generous appreciation of my visit. You are a dedicated Pastor, Darko, and I am grateful for your pastoral ministrations in our Diocese.

Fraternally and gratefully,

+Peter Ingham, Bishop of Wollongong

SVETA MAŠA V KAPELI KRISTUSOVEGA VSTAJENJA V MAVZOLEJU NA KATOLIŠKEM POKOPALIŠČU ROOKWOOD, 6. novembra 2016

Na nedeljo, ki je časovno najbližja dejanskemu prazniku vseh svetih, se največje število slovenskih priseljencev iz Sydneya in bližnje okolice zbere v kapeli Kristusovega vstajenja v mavzoleju na katoliškem pokopališču Rookwood k sveti maši in molitvam za naše rajne, ki počivajo na starem slovenskem pokopališču in na novem slovenskem pokopališču Svetega Rafaela, nadangela, katerega kip varuje počitek naših rajnih na novem pokopališču. V kapeli mavzoleja Kristusovega vstajenja je kot po navadi Ivanka Žele vodila molitev rožnega venca za

naše rajne, Uroš Ergaver je vodil petje cerkvenega mešanega zbora ob glasbeni spremljavi Damijana Nemeša, pater Darko je najprej z molitvijo blagoslovil grobove na starem pokopališču, nakar se je posvetil službi Božji v kapeli. Po končanem svetem opravilu smo se napotili na novo pokopališče, vsak od nas k lepo okrašenim grobovom svojcev in prijateljev, kjer smo zmolili molitve za večni mir naših dragih - in se čudili, koliko novih grobov je zraslo od našega zadnjega obiska.

Martha Magajna

**V HASA NSW
smo slavili Zorin rojstni dan
25. oktobra 2016**

V arhivski organizaciji HASA NSW se naše delo pogosto zliiva s potrebami Slovenskega misijona Merrylands, saj smo pogosto tam, kadar je treba kaj pomagati, po navadi pa se zgodi, da so tudi naša slavja povezana z misijonom. Tako smo k slavlju rojstnega dne Zore Johnson povabili tudi Sonjo Fisher, s katero smo hkrati proslavili Sonjin povratak na delo po prestani večji operaciji - vgradili so ji novo srčno zaklopko. Sonja je operacijo dobro prestala, še precej časa pa se bo morala ogibati težjih del, kar se bo v življenju v našem misijonu Merrylands kar močno poznalo. K slavlju smo povabili tudi patra Davida, ki je v tem času nadomeščal našega patra Darka, ko je ta bil na zasluženem dopustu v domovini in med južnoameriškimi slovenskimi rojaki. Pridružila se nam je tudi Jožica Silak, na obisku iz Slovenije pri

Zora Johnson in prijateljci.

prijateljci Štefaniji Šprajcar. Želimo še veliko zdravih in srečnih let naši sodelavki Zori, hitrega okrevanja Sonji, prijetne počitnice Jožici in najlepša hvala patru Davidu za njegovo skrb in pomoč vsem rojakom pod varstvom svetega Rafaela v Merrylandsu.

Sonja Fisher nas je tudi naprosila, naj se v njenem imenu zahvalimo vsem, ki so se je spomnili v času bivanja v bolnišnici in na okrevanju z molitvami, cvetjem in dobrimi željami. Bog plačaj!

Martha Magajna

Romanje v Penrose Park

Slovenskim romarjem iz Sydneya s patrom Davidom Šrumpfom, ki je nadomeščal patra Darka, se je 13. oktobra 2016 pred njihovo kapelico v Penrose Parku pridružil apostolski nuncij v Avstraliji, nadškof dr. Adolfo Tito Yllana.

Pred nami je...

SYDNEY - MERRYLANDS – SV. RAFAEL

ADVENTNI ČAS je letos najdaljši, kar ga imamo, prihodnje leto, 2017, pa bo najkrajši, saj se začne 3.12. in takoj na 4. adventno nedeljo (24.12.2017) zvečer praznujemo že sveti večer in praznik Gospodovega rojstva. Izkoristimo te dni za duhovno poglobitev, za to, da poživimo naše odnose in odnos z Bogom, za to, da prejmemo zakramente in omogočimo še drugim srečanje z Bogom in med seboj.

Igralska družina iz Melbourne bo tudi na našem odru uprizorila igro Vinka Möderndorferja, ki jo je z dovoljenjem avtorja priredila Draga Gelt: "Jožko in Micka." Enodejanko si bomo lahko ogledali v nedeljo, 27.11., ob 11.00 dopoldne v naši dvorani.

MIKLAVŽ nas obišče kakor vsako leto prvo nedeljo v decembru, 4.12., po naši sv. maši - Isti dan bomo pri sv. maši ob 9.30 pospremili k angelski mizi dva prvoobhajanca. Vabimo še druge otroke, ki ste prejeli sv. obhajilo ali birmo v avstralskih župnijah, da se nam pridružite pri tej sveti maši in se skupaj zahvalimo Jezusu, ki nas bo spremljal danes in naprej.

PRAZNIK BREZMADEŽNE bo letos na četrtek. Sv. maša bo ob 10.30 dopoldne. Srečanje molitvene skupine je kot običajno. K tej sv. maši posebej vabimo naše bolnike in upokoјence, ki sicer ne morete redno k Božjim službam. Omogočimo prevoz tistim, ki ga nimajo. Po sv. maši boste lahko prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Posebnega srečanja bolnikov in upokoјencev letos ne bomo pripravljali, saj moči rojakov pešajo in manjka pridnih rok tudi za našo kuhinjo. Zato se bomo dobili vsaj pri praznični sv. maši. Pred sv. mašo lahko vsak dan opravite SV. SPOVED, čez

Vladimir Simčič je z avtobusom peljal romarje v Penrose Park.

dan pa pokličete in se dogovorimo. Zlasti, če zvečer ne morete k Božjim službam, se lahko dogovorimo za obisk čez dan in poskrbite za zakrament sprave, ali poskrbite tam, kjer Vam je mogoče.

V nedeljo, 11.12., bom po sv. maši v dvorani predstavil svoj obisk pri Slovencih v Argentini.

BOŽIČNO DEVETDNEVNICO bomo začeli v sredo, 16.12., pri večerni sv. maši. Vabim Vas, da sporočite aktualne namene, za katerega bomo molili vsak dan devetdnevnic in darovali evharistično daritev. Božična devetdnevnic bo pri rednih sv. mašah ob 7.00 zvečer, v četrtek ob 10.30 dopoldne in v nedeljo, 20.12., ob 9.30 dopoldne.

NA SVETI VEČER, 24.12., ne bo slovenske sv. maše, tudi zjutraj ne.

BOŽIČ – GOSPODOVO ROJSTVO: Opolnoči SLOVESNA SV. MAŠA POLNOČNICA, pri kateri poje naš mešani zbor. Druga sv. maša bo ob 9.30 dopoldne, pojejo Južne zvezde.

NA PRAZNIK SV. ŠTEFANA, bo SV. MAŠA samo ob 9.30 dopoldne in po sv. maši ŠTEFANOVANJE IN SKUPNO KOSILO V NAŠI DVORANI, za katerega se pravočasno prijavite. Po proslavi in kosilu bo srečolov – Raffle in zabava z ansamblom Alpski odmevi. Zvečer sv. maše ne bo.

NA SILVESTROVO, v soboto, 31.12., bo sv. maša ob 9.30 dopoldne. Po sv. maši zapojemo zahvalno pesem za leto Gospodovo 2016.

Na NOVO LETO, 1.1.2016, PRAZNIK BOŽJE MATERE MARIJE, bo sv. maša ob 9.30 dopoldne kot običajno, ob 5.00 popoldne pa v Wollongongu.

BLAGOSLOV OTROK in ŠOLSKIH TORB ob začetku šolskega in katehetskega let bo 4. nedeljo v februarju, 26.2.2017. Prosim, da se do takrat prijavite kandidati za pripravo na prvo sv. obhajilo in sv. birmo. Sv. birmo smo načrtovali letos, vendar se ni nihče prijavil, zato smo jo odložili.

WOLLONGONG – FIGTREE – SLOVENSKA CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času pa ob 4.00 popoldne.

V decembru sta sv. maši v nedeljo, 11.12., ob 5.00 popoldne in zgodnja božična polnočnica v četrtek, 24.12., ob 8.00 zvečer.

V nedeljo, 11.12., si bomo po sv. maši ogledali slike, ki sem jih posnel v Argentini.

V januarju: Na novo leto, praznik Matere Božje, 1.1., bo sv. maša ob 5.00 popoldne. Zapeli bomo zahvalno pesem za leto Gospodovo 2016. Sv. maša bo tudi na

nedeljo Gospodovega razglasenja, 8.1., ob 5.00 popoldne.

V februarju in marcu sta sv. maši kot običajno (12.2. in 12.3.).

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu. V decembru sta dve sv. maši: v nedeljo, 18.12., in na božič, 25.12., prav tako ob 6.00 zvečer. V januarju pa bo sv. maša v nedeljo, 15.1.2017.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo že v nedeljo, 4.12., ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega v Hamiltonu. Po sv. maši je srečanje v župnijski konferenčni sobi. Lepo vabljeni in obvestite se med seboj. Hkrati se bomo dogovorili za bogoslužja v letu 2017.

ZLATA OBALA IN PLANINKA - QLD

Bogoslužja bodo: prvo soboto v februarju, 4.2., na Klubu Lipa, Gold Coast, ob 4.00 popoldne, na Planinki pri Brisbanu pa v nedeljo, 5.2.2017, ob 10.30 dopoldne.

Velikonočno bogoslužje bo prvi konec tedna v maju 2017: na Gold Coastu v soboto, 6.5., ob 4.00 popoldne, na Planinki v nedeljo, 7.5.2017, ob 10.30 dopoldne.

Naše letno romanje v Marian Valley bo v soboto, 9.9.2017. Sv. maša bo tam ob 11.00 dopoldne. Označimo si datum.

POKOJNA:

AMALIJA SEVER je umrla 7.10.2016 v Scalabrini Village v Bexley-u, NSW. Rojena je bila 14.12.1923 v Velikih Ločah pri Materiji v župniji Slivje staršema Ivani in Antonu kot najmlajša od sedmih otrok. Imela je pet sester in enega brata. Ko je odrasla, je odšla v službo na Reko, kjer je preživela sedem let, potem pa je odšla čez mejo in živela deset let v Trstu. Njen brat Ivan je bil že v Argentini in jo je vabil tja, ona pa se je odločila, da bo šla tja, kjer bo mogoče. Tako se je pridružila prvi skupini, ki je pripotovala v Avstralijo z letalom. Dne 7.7.1956 sta se v Paddingtonu poročila z Bernardom Severjem. Poročil ju je p. Bernard Ambrožič. Družina je živela v Redfern in v Ashfieldu. Ko so pričeli graditi našo slovensko cerkev v Merrylandsu, sta oba, Amalija in Bernard, dejavno sodelovala. Amalija je že v Trstu pela v slovenskem zboru, ki ga je vodil Ludvik Klakočar v stolni cerkvi sv. Justa, in kasneje, ko sta prišla v Avstralijo, pri našem mešanem cerkvenem pevskem zboru pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu do smrti g. Klakočerja. Pozneje se je udeleževala bogoslužja predvsem v krajevni avstralski cerkvi. Leta 1992 je umrl mož Bernard. Tudi Amalijine sestre in brat so že pokojni. Zadnjih šest let je Amalija živela v katoliškem domu za starejše v Scalabrini Village v Bexleyu, kjer je imela poleg potrebne telesne tudi vso duhovno oskrbo in tam je prejela zakramente za umirajoče. Amalija zapušča hčerko Marijo Raguž z možem Ilijem, vnukinje Valentino, Claudio in Mirando, sestrično Emo Jaksetič in družino v Sydneyu ter nečake v Sloveniji,

Italiji in Argentini. Od nje smo se poslovili s pogrebno sv. mašo v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 14. oktobra 2016, in jo položili k počitku na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu. Sv. mašo in pogreb je vodil p. David Šrumpf. Hčerki z družino in sorodnikom naše sožalje, pokojna mama pa naj počiva v Božjem miru!

pater Darko

**Molitve za pokojne
in blagoslov grobov na
pokopališču Sv. Rafaela
v Rookwoodu, 6.11.2016.**

»PINK RIBBON DAY«, petek, 7. oktobra 2016

Klub Triglav Mounties ima že nekaj let tradicijo prireditve "PINK RIBBON DAY", dan, ko se zberejo člani in prijatelji ljudi, ki so preboleli ali pa se še borijo z boleznijo raka in pomagajo zbrati del sredstev za raziskavo in zdravljenje rakovih obolenj. Ljudje, ki smo preboleli ali še prebolevamo to zahrbtno bolezen, smo pogosto presenečeni, kako veliko število tako prizadetih ljudi je med našimi znanci in prijatelji in ali koliko ljudi je že podleglo tej bolezni.

Na dvorišču kluba so bile postavljene številne stojnice, kjer so bili razstavljeni različni predmeti, okraski, oblačila pecivo, sladkarije in drugo, vse v značilni rožnati barvi, ki je simbol posebno rakovega obolenja na dojkah. Klubski uslužbenci in uslužbenke v roza majicah so organizirali družabne igre in prodajo vseh različnih predmetov, katerih izkupiček je šel v dobrodelni namen. Dobrodelne prireditve se je udeležilo kar veliko članov vseh različnih narodnosti, ki živijo na območju občine Fairfield, lahko pa se pohvalimo, da smo slovenski člani kluba za dober namen vedno vidni in opaženi po številu udeležbe in po darežljivosti.

OKTOBERFEST, nedelja, 16. oktobra 2016

Oktoberfest, praznik piva, svinjske pečenke in kislega zelja je še vedno eden najbolj priljubljenih praznikov med srednjeevropskimi priseljenci doma in po svetu. Ob veseli glasbi ansambla "Alpski Odmevi" plesalcem v klubu Triglav ni zmanjkalo dobre volje. Nastop nemške folklorne skupine je še povečal dobro razpoloženje, tekmovalci v poznavanju piva so se z zavezanimi očmi trudili, da bi uganili, kakšno pivo pijejo in nekateri, ki jim je to uspelo, so zato dobili nagrade, drugi so imeli srečo pri žrebanju brezplačnih vstopnic in so prav tako dobili nagrade, tako, da je bilo v dvorani veliko število veselih in zadovoljnih obrazov. Za krajši čas se je med nami oglasil tudi pater David in veseli smo bili njegovega obiska, vendar se mu je mudilo naprej na delo med Slovence v Canberro.

Sheena in Bryan na stojnici peciva.

Mlad se moraš začeti učiti!

MARTINOVO, 20. novembra 2016

"Prišel bo svet Martin, iz mošta postal bo vin'...." je bilo rečeno v starih časih. Čeprav živimo na drugi polobli in so letni časi drugačni, se še vedno držimo starih običajev in še vedno slavimo svetnika, ki naj bi spremenil mošt v vino. Pridelovalci domačih vin so na vinsko pokušino v Klub Triglav prinesli kar 12 vzorcev rdečega vina in dva vzorca belega vina.

Sofija Šajn je dobila nagrado.

Marica Uljan z nagrado.

Emilija Lozej in David Wagstaf ter Martha in Lojze Magajna.

Prva nagrada za rdeče vino: Jožica Modrijančič, z njo Peter Krobe in Colim Moss. Prvo mesto za belo vino je osvojil Karlo Lenarčič. Drugo mesto za rdeče vino: Martin Sartor ter nagrada publike: prvo mesto Martin Sartor; drugo mesto Saverio Loproto. Tretje mesto za rdeče vino: Aldo Gortan.

Medtem, ko so obiskovalci plesali ob zvokih veselih melodij ansambla "The Masters", je v drugi sobi vinski strokovnjak Colin Moss pokušal in ocenjeval prinesena vina. Odločitev ni bila lahka, saj imajo naši domači vinski strokovnjaki dolgoletne izkušnje s pridelovanjem žlahtne kapljice. V veliko veselje nam je bilo, da je prvo mesto po strokovni oceni dobila članica druge slovenske generacije med nami, Jožica Modrijančič. Jožica nam je povedala, da je imela pri delu precej pomoči in nasvetov svoje mame Marije, uspelo pa jima je napraviti odlično rdeče vino. Bravo, Jožica! Drugo mesto med rdečimi vini je dobil Martin Sartor in tretje Aldo Gortan. Za belo vino je prvo mesto dobil Karlo Lenarčič in drugo Salvatore Loproto. Po strokovnem presojanju je prišla na vrsto pokušnja publike. Vsi navzoči so se zgnili okoli miz z oštevilčenimi steklenicami (brez imen!) in po vrsti poskusili nekaj požirkov od vsakega vina, vmes pa so si očistili usta s sirom, orehi, salamo in crackers in nato so volili. Priznanje publike sta dobila za prvo mesto Martin Sartor in za drugo mesto Salvatore Loproto.

BALINARJI TRIGLAVA NAŠI MLADI GREDO V MONACO!

Daniel in Nicole Samsa sta prišla še na zadnji trening k trenerju Lojzetu Magajna, preden se odpeljeta v Monaco, kjer bosta na svetovnem mladinskem prvenstvu v balinanju zastopala Avstralijo (Daniel U/23 in Nicole U/18.). Želimo jima korajžo in veliko uspeha.

Balinarji Triglava še vedno balinamo vsako sredo in vsako soboto popoldne od 12.30 do 5.00 popoldne in, hvala Bogu, balinišča so skoraj vedno vsa zasedena, saj je veliko bolj prijetno balinati, kadar je tukaj množica ljudi, tako, da ni nikomur dolgčas. V mesecu decembru, v soboto, 17. decembra, bomo ob 8.00 zjutraj imeli medklubsko tekmovanje balinarjev slovenskih klubov Slovenskega društva Sydney, Planica Wollongong in domačih balinarjev Kluba Triglav za pokal Ivana Cankarja. Uprava kluba Triglav Mounties nam je pripravila lepe nagrade za zmagovalce in obnovila prehodni pokal Ivana Cankarja, ki je dobil osnovo pred 40 leti kot darilo Slovenske izseljenske matice s sliko Ivana Cankarja

Vlado Kunstelj in njegovi muzikantje pokušajo vino.

Daniel in Nicole Samsa ter Lojze Magajna.

in ljubljanskim zmajem, sedaj pa je spet zablestel v vsej prvotni lepoti (**fotografija na strani 24**).

Po končanem medklubskem tekmovanju bomo imeli še zadnje tekmovanje v letu 2016 in sicer v sredo, 21. decembra, potem pa bodo sledile počitnice vse do srede, 11. januarja 2017, ko bomo začeli z novo balinarsko sezono za leto 2017. Vsem članom in prijateljem želimo vesele božične praznike in zdravo in srečno novo leto 2017!

Priznanja slovenske skupnosti NSW in plakete zaslužnim rojakom iz slovenskih organizacij v Sydneyu in Wollongongu za leto 2015

MARIJA RUDOLF – priznana prostovoljna delavka v letu 2015 – Outstanding Volunteer

Marija je bila predlagana za priznanje slovenske skupnosti za njeno delo v okviru slovenske skupnosti v mestecu Wollongong. Marija Rudolf je bila rojena v Novem mestu v Sloveniji. Kot kvalificirana kuharica je več let delala kot šef menze v domačem mestu. V tem času se je spoznala z Ivanom Rudolfom, ki se je odpravljal, da bo odšel v Avstralijo. Ostala sta v pismenih stikih in leta 1973 je odšla za njim ter leto kasneje sta se šla poročiti v Slovenijo. Po povratku v Avstralijo sta si ustvarila dom v mestecu Wollongong. Že mesec dni po prihodu se je zaposlila kot kuharica v bolnišnici v Port Kembla in na tem delu je ostala 30 let - do upokojitve. V tem času je poleg zaposlitve skrbela za družino, moža in dva otroke, hčerko Rebeko in sina Roberta, hkrati je bila tudi največja pomoč in podpora možu Ivanu, ki je bil in je še sedaj eden najbolj delavnih članov slovenske skupnosti v Wollongongu in velik del teh let tudi predsednik Slovenskega kluba Planica Wollongong. Največkrat je bilo odvisno od nje, da so pogosti ugledni obiskovalci bili primerno sprejeti in pogoščeni, pa naj so to bili politični zastopniki iz domovine ali pa nastopajoče glasbene in kulturne skupine. Enako je tudi redno skrbela za slovenske duhovnike, ki so prihajali iz Merryandsa ali drugod opravljat sveto mašo. Maria was from the start deeply involved in the Slovenian Community in the Illawarra area, along her husband Ivan. She made

Marinka Rudolf z možem Ivanom in hčerko Rebecca z družino.

sure, that their children learned to speak Slovenian and she used to transport them to Slovenian language classes in Sydney every weekend. The whole family has for the past 40 years been involved in many community events, including participation in Slovenian cultural parades, literary and art events, Slovenian radio and concerts as well as assisting with operational duties both at the Slovenia Club Planica and Catholic Church in Figtree. Maria regularly travels back to Slovenia and makes time visit organisations which support Slovenians abroad such as Slovenska Izselsjenska Matica.

Prior to retiring in 2004 Maria worked fulltime as a chef-cook at a local Hospital. While maintaining a busy household, she always made herself available for volunteering in the local community. Maria regularly visits the elderly and needy and has in the past worked with organizations that shelter and feed the homeless in the Illawarra (soup kitchen Warrawang). She is deserving of the recognition for outstanding volunteering work.

TRIGLAV MOUNTAIN

TRIGLAV mountain is the highest and most "sacred" mountain in Slovenia. The 2,864 metre high limestone mountain TRIGLAV has been a source of inspiration and devotion for more than a millennium. The early Slavs believed the mountain to be the home of a three-headed deity who ruled the sky, the earth and the underworld, but no one managed (or dared) to reach the summit until just two centuries ago. Today Triglav figures prominently on the national flag and seal.

HILDA ŠIREC – Outstanding Achiever of Slovenian Background in Australian Community

Hilda je bila rojena v avstralsko-slovenski družini staršema Jožetu in Ireni Širec. V družini so poleg Hilde še trije otroci in njena družina izhaja iz ponosne in močne slovenske kulture, ki jim je vsem v ponos. Čeprav si je izbrala pomembno kariero v njeni avstralski domovini, Hilda ceni svoje slovenske korenine in pogosto obišče domovino svojih staršev. Ima dobre stike s sorodniki v Sloveniji, posebno družine v Mariboru in na Ptujski gori. V svojem partnerju Mathew-ju je Hilda našla popolno podporo in tudi Mathew je že postal del njene slovenske družine, njene kulturne in zgodovinske dediščine. Hilda has connections here at Triglav Club as during the time her father was the club's Caretaker - Manager, she remembers living near where the statue of Ivan Cankar used to be. Also as young girl, she attended Slovenian school and performed in various Slovenian function and celebrations. For Hilda, Triglav and the Slovenian community here is like being at home. Hilda is a strong believer in aspiring for high achievement in Australia. She has taken the advice from her parents that "they came to Australia and worked hard so that we children have it easier to achieve great things". From that advice also comes Hilda's strong community focus where she has been a Federal Agent in the Australian Federal Police (AFP) for close to 15 years. Her career commenced in Canberra working in Criminal Investigations where she obtained her Detective Designation and was awarded Investigator of the

Year in 2010. During her time in Canberra, she was also a qualified Bomb Technician. In 2012, Hilda deployed to Afghanistan where she worked closely with European Union Police (EUPOL) to help train and build capacity within the Afghan National Police. Then in 2014, Hilda was part of the initial response to the Ukraine for the crashed Malaysian Flight MH-17 which claimed the lives of 298 people, including 38 Australians. Hilda worked with multiple international agencies to lead, plan and develop the search and investigation response whilst an active war was ongoing in the crash site. Hilda has received medals and awards for her contributions and has represented the AFP in Australia and internationally to train and participate on various courses. Currently, Hilda is one of the investigation managers in the Sydney Joint Counter Terrorism Team which is responsible for responding to, preventing, disrupting and investigating terrorism offences. She also holds a Bachelor of Science degree and is currently completing a Masters in Leadership and Management to complement her career. Although Hilda is busy with her career, she and her partner Matthew ensure family comes first and are always looked after. Hilda will always aspire to do the best she can and is proud to acknowledge that her heritage as Slovenian makes her the successful and motivated person she is today.

**Zgoraj: Hilda Širec in veleposlanica RS Helena Drnovšek – Zorko.
Levo: Hilda Širec in partner Mathew ter starši Jože in Irena Širec.**

DANICA ŠAJN – Outstanding Achievements in Education 2015

Danica Šajn izhaja iz družine, ki ima dolgoletno in močno tradicijo delovanja v slovenski skupnosti v Sydneyu. Njena starša, Sofija in Danilo Šajn, sta bila med ustanovitelji kluba Triglav in podeljeno jima je bilo dosmrtno članstvo v klubu. Vsa družina je bila že od zgodnjih let aktivna v slovenski skupnosti, najprej v verskem središču Merrylands, kjer je Danicin oče kot gradbenik veliko pomagal pri gradnji cerkve, kasneje pa tudi v klubu Triglav, kjer sta Danica in njen brat Joško redno nastopala v proslavah, otroških igrinah in drugih kulturnih in družabnih priložnostih, saj sta starša poskrbela, da sta oba imela dobro osnovo slovenščine.

Danica attended Slovenian language classes at Triglav in the 1970-s, and then at Canley Vale Public School. After the establishment of the Saturday School of Community Languages in 1979, Danica began attending classes which were held on a Saturday, completing Slovenian to a HSC level. Danica Šajn graduated as a science teacher in 1987 and began her formal teaching career in 1988. She also began teaching Slovenian at the NSW Department of Education - Saturday School and taught Slovenian there for 4 years. Danica also helped to restart Slomškova Šola, Merrylands in the 1990-s where she was involved for another 4 years with the teaching of Slovenian and preparing the children for cultural events. In addition Danica was also chosen to twice attend the Slovenian Teachers' Summer School, organised by the Slovenian Department of Education. In 1986 Danica had also attended the Students' Slovenian Language Summer School in Kranj. In 1997, Danica taught English in Ljubljana to Slovenian adults for 3 months, at the well known Berlitz Institute. She is a strong believer in both education and lifelong learning, and strongly believes that education is the future of Australia. She lives this belief in her own life, as well as her professional life, and has attained a Bachelor of Applied Science in Environmental Biology, a Graduate Diploma in Secondary Education and in Business Administration. She has also completed a Masters degree in Environmental Law and a Certificate 4 qualification in Teaching English to Speakers of Other Languages from Cambridge University. Danica has a beautiful voice and she was one of the original founders of the choir "Southern Stars" in the year 1999. Two years ago she opened her own tutoring business specialising

**Danica Šajn in
podpredsednik
skupine klubov
Mounties
John Dean.**

**Danica Šajn
s staršema
Sofijo in
Danilom Šajn.**

in remedial Maths and English for children and students from Kindergarten to Year 12. We wish her well in her educational business endeavours and hope and trust she continues to be involved in the Sydney Slovenian Community for many years to come.

EMILIJAN KUKOVEC JE PREJEL PRIZNANJE IN ZAHVALO REPUBLIKE SLOVENIJE, URADA ZA SLOVENCE PO SVETU

Za življenjsko delo v slovenski skupnosti in še posebej v Klubu Triglav je Emilijanu izročila priznanje Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu veleposlanica Republike Slovenije Helena Drnovšek-Zorko. Emilijan je bil eden od ustanovnih članov Kluba Triglav, na začetku je delal kot upravnik (manager) kluba, kasneje je bil večkrat predsednik kluba in neutrujen delavec na vseh področjih, kot so postrežba, čiščenje, vzdrževanje kluba, kot tudi kulturne in športne aktivnosti. Bil je član prve triglavske folklorne skupine, prepeval je v triglavskem moškem pevskem zboru, vodil je triglavsko strelsko družino in ne nazadnje, sodeloval v balinarski sekciji kluba kot športnik in večkratni predsednik sekcije. Manjkal je samo, ko so ga ustavili večji zdravstveni

**Helena Drnovšek - Zorko
in Emilijan Kukovec.**

problemi, katere je - hvala Bogu - premagal in še vedno vztrajno sodeluje pri vseh aktivnostih, pomembnih za slovensko članstvo Kluba Triglav. Iskrene čestitke za zaslužen priznanje Emilijan!

Uprava kluba Triglav Mounties je obnovila prehodni pokal Ivana Cankarja, ki je dobil osnovo pred 40 leti kot darilo Slovenske izseljenske matice s sliko Ivana Cankarja in ljubljanskim zmajem, sedaj pa je spet zablestel v vsej prvotni lepoti.

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

predsednik Štefan Šernek

V oktobru je bilo v našem društvu bolj mirno s plesi, saj smo prostore dajali v najem drugim organizacijam. Ples smo imeli 13. novembra, a sam nisem bil prisoten, ker sem bil povabljen v Figtree pri Wollongongu. V tamkajšnji cerkvi je bilo žegnanje ob prazniku vseh svetih in ob tej priložnosti je p. Darko povabil tamkajšnjega škofa Petra Inghama. To je bila tudi priložnost za srečanje z veleposlanico Republike Slovenije v Avstraliji, gospo Heleno Drnovšek Zorko, častnim konzulom Anthonyjem Tomažinom ter predstavniki slovenskih organizacij v Canberri in Sydneyju.

V dvorani našega društva je bil to nedeljo ples in povedali so mi, da je bil obisk zelo dober. Precej ljudi je tudi rezerviralo za silvestrovanje. Ker Avstrijci nimajo več svoje zabave, se nam mnogi za staro leto pridružijo v našem klubu. Pokušino domačih vin smo imeli 27. novembra, ne 13. novembra, kot je bilo prvotno napovedano. Pridelovalci najboljših treh so prejeli denarne nagrade!

OBČNI ZBOR

V nedeljo, 20. novembra 2016, smo imeli ob 3. uri popoldne občni zbor. Zbralo se nas je več kot 100 članov. Odbor je naprej ostal enak, kot prej – s sedmimi člani. Pozneje sta se nam pridružila še dva člana, Virgil Ferfolja in Mimi Deroow, tako da nas je sedaj devet. Naš podpredsednik je bil tisto nedeljo bolan, tako da nas je na fotografiji samo osem - **(fotografija spodaj)**. Odbor si bo z vsemi močmi prizadeval za lepo in celo boljšo prihodnost našega društva.

Naš **Vilijem Pušenjak je praznoval svoj 80. rojstni dan**. Odbor Slovenskega društva mu želi še mnoga zdrava leta, ki naj jih preživlja v svoji družini in z vsemi nami; in da bi tudi še naprej skrbel za električne naprave v našem klubu.

SVETI MIKLAVŽ pride 4. decembra. Gotovo ga pridejo pozdravit in se prepričati o njegovi dobroti naši najmlajši.

Odbor društva se z vso skrbnostjo pripravlja na **SILVESTROVANJE**. Kdor se nam želi pridružiti in pričakati novo leto 2017 v naši družbi, mora poklicati na **telefon 9756 1658 za rezervacijo**. Naša nova restavracija še ne bo pripravljena, saj dela tečejo počasi, zato bomo pripravili silvestrsko večerjo v naši stari kuhinji. Vstopnina za člane je 50 dolarjev, za nečlane pa 60 dolarjev. Igral bo ansambel *Alpski odmevi* Štefana Šerneka mlajšega.

Novi odbor SDS.

PRAZNIČNA VOŠČILA SDS

Predsednik Štefan Šernek ter odbor in člani Slovenskega društva Sydney želimo vesel in blagoslovljen božič vsem slovenskim rojakom v Avstraliji. Srečno in uspešno novo leto voščimo tudi vsem verskim središčem in vsem slovenskim organizacijam. V letu 2017 bo naša prva zabava s plesom 29. januarja. Se vidimo!

V imenu odbora Slovenskega društva Sydney poroča predsednik Štefan Šernek

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLAND

Mirko Cuderman

OBISK: V nedeljo, 30. oktobra 2016, nas je iz Canberre obiskala prijazna **gospa Helena Drnovšek - Zorko, veleposlanica Republike Slovenije - fotografija spodaj**. Za njen obisk je odbor prestavil naš redni piknik iz prve nedelje v mesecu na zadnjo nedeljo. Že preko radijske oddaje smo v pogovoru z Vaneso Lahovec lahko spoznali, da je gospa Helena zelo vljudna in lahko dosegljiva vsakemu rojaku, ki želi razne usluge raznih dokumentacij s slovenskim predstavništvom v Canberri. Obljubila nam je, da nas bo v naslednji priliki še obiskala. Prilagam fotografijo navzočih rojakov. Isto nedeljo pred vsemi svetimi je bila pred kosilom opravljena molitev rožnega venca pred znamenjem Marije Pomagaj. Upam, da se bo drugo leto več rojakov zbralo pred našim društvenim znamenjem v spomin na vse pokojne sodelavce in prijatelje.

PODPISANA POGODBA: Končno so se uredile vse zapreke in občinske zahteve ter vsa potrebna dela v zvezi prodaje spodnjega dela društvenega zemljišča. Predsednik Tone Brožič mi je zagotovil, da bo v naslednjih dneh podpisana pogodba zaključena, ker so vsi pogoji raznih uradov in pogodbe izpolnjeni.

Sedaj nam bo podaljšana doba društvenega delovanja, ker so stroški vzdrževanja društva čedalje večji. Upam, da je tudi nesporazum glede komplikacij in zahtev z raznimi občinskimi uradi pri nekaterih rojakih sedaj bolj razviden.

POGREB: V ponedeljek, 24. oktobra 2016, smo se v Redcliffu v cerkvi Mary Queen of Peace poslovili od pokojne **FAY MATIČIČ**. Sveto mašo za pokojno je daroval Fr Bryan Roe. Fay je bila rojena 31. marca 1941 v Texasu QLD, ki je blizu meje z New South Walesom (NSW). Pokojna Fay je bila tesno povezana s tukajšnjo slovensko skupnostjo, posebno v letih, ko smo gradili društveno poslopje, saj sta se skupaj možem Frankom pogosto udeleževala društvenih prireditev in je Franc večkrat pomagal pri delu. V zakonu (poročena 1960) se jima je rodilo 6 otrok: Peter, Allan, Maria, David, David in Lourie, ki je lepo v govoru predstavil življenjsko zgodbo svoje mame. Frank, doma iz Trnja pri Pivki, po poklicu mizar, je prva leta, ko je prišel v Avstralijo leta 1954, delal kot 'fencing contractor'. Tako je na farmi v Texasu, kjer je gradil novo ograjo, spoznal njihovo hčerko Fay. Kasneje, ko je Frank preusmeril svoj poklic v gradbeništvo hiš, se je družina preselila v Redcliffe. Na pogrebu se nas je zbralo lepo število rojakov in prijateljev, med njimi tudi Franc in Edite Penko.

Fay je umrla 19. oktobra 2016 in je pokopana na pokopališču v Redcliffu. Pokojna Fay zapušča poleg moža Franka in 6 njenih otrok še 7 vnukov. Naše sožalje družini Matičič.

Lep pozdrav, vesel in blagoslovljen božič ter srečno in zdravo novo leto 2017 vsem bralcem MISLI!

Mirko Cuderman

»V OBJEMU DVEH SVETOV« - POD DRUGIM JUŽNIM KRIŽEM

Zapis obiska Slovencev v Argentini

pater Darko Žnidaršič

Slovenci že dobro stoletje in nekaj čez gradimo in pišemo svojo zgodovino in naš čas, ustvarjamo družine, skupnosti, domove, svetišča, znamenja na vseh straneh sveta, in sami smo (ali kdaj nismo) znamenje in orodje tamkajšnjim ljudem in narodnostim, ki so se priselili na različne konce in kraje. Na vsaki celini, v državah, kjer smo ustvarili svoje nove domove in naš »slovenski dom«, pomenljivo krmarimo »v objemu dveh svetov«, kot so rojaki v daljni Argentini pomenljivo izbrali geslo letošnjega jubilejnega praznovanja 60-letnice »Našega doma« v San Justu pri Buenos Airesu. Agencija TRUD Družina je sedaj tretjič organizirala potovanje v Argentino in obisk slovenskih rojakov. Slovenski frančiškani že več kot stoletje skrbimo za Slovence v ZDA in 65 let v Avstraliji. Ko sem spoznaval te naše rojake, njihovo življenje, utrip, veselje in bolečino, živo vero in delo na teh krajih in ko smo se srečevali še drugi rojaki tam, kamor vodijo vse naše poti – k Mariji Pomagaj na Brezje, beseda da besedo in gotovo posejemo seme, si prebudimo želje, da se srečamo še na drugih celinah, da, kakor kdo more, pride in pogleda, kako kaj izgleda. Nekateri obišejo sorodnike ali znance, drugi pa počakamo na kakšno življenjsko priložnost, kot je bila zdaj tudi zame.

Vabilo, da obiščem Argentino, je starejšega datuma. Kot novomašnika sta me sestrična in bratranec domačega župnika povabila, naj ju obiščem. Osem let sem deloval na Brezjah in tudi tam smo se spoznavali rojaki od vsepovsod in njihovi duhovniki. V Sydneyu, kjer že enajsto leto vodim

slovensko cerkev in misijon sv. Rafaela, pa sem ves čas pogrešal živ stik ali povezavo z rojaki izpod drugega Južnega križa, kjer je tako močna slovenska zavest in domača beseda. Morda bo zdajle kaj več.

V lepem sončnem dopoldnevu v četrtek, 6. oktobra 2016, smo se dobili v Ljubljani, poleteli čez našo Slovenijo v London in zvečer v Buenos Aires. Ko sem v Sydneyu pred odhodom povedal, da nas potuje šestnajst, me je neka gospa vprašala: »Kaj, toliko župnikov vas gre?« »Niso samo župniki, temveč smo različni ljudje. Župniki pa smo trije: škof dr. Peter Štumpf, murskosoboški župnik Goran Kuhar in jaz.«

Pred odhodom smo zmolili za srečno pot in škof Peter, naš sopotnik, nas je blagoslovil. V Buenos Airesu so nas lepo sprejeli na letališču in po dobrodošlici gospodu škofu smo že spoznavali prostrano prestolnico, kjer je kasneje za dežjem posijalo sonce. Buenos Aires ali izvirno »Santa Maria de Buenos Aires« - »Sveta Marija na dobrem zraku« je velemesto prelepih trgov, palač, zanimivosti ob Srebrni reki, Angleži so

Pred tovarno embalaže, ki jo vodi Herman Zupan.

prav tako že zgodaj poskrbeli za infrastrukturo, železnico, ceste, nedaleč od središča pa ne manjka revnih predelov, kjer so bile nekoč počitniške hišice, danes pa se priseljujejo ljudje od vsepovsod, stavbe so tako rekoč »nametane skupaj«, zgrajene brez kakih načrtov ali kakega reda, ti ljudje pa prav tako – nametani, v revščini in medsebojnih obračunavanjih. Mestno jedro, kjer smo spoznavali parke, palače, katedralo, hotel Emigrant, kjer so naši priseljenci dobili svoj prvi dom in bližnja cerkev sv. Rešnjega telesa, naravnost dihajo še z nami, da čutimo svobodo in dobrodošlico, kot so jo čutili naši tukajšnji predniki.

V soboto smo obiskali naše slovenske ustanove, »Naš dom« in slovensko šolo v San Justu, tovarno embalaže, ki jo vodi Herman Zupan, in Slomškov dom v Ramos Mejii. Otroci v šoli so bili navdušeni nad prsto prvo šolsko uro, ki pa ni bila kar brezskrbna, saj so v igri in potem v jutranji molitvi pozdravili škofa Petra, predstavili so se tudi birmanci, vsi z lepo zvenečo slovensko besedo, kot je drugod med mladimi več ne najdeš. »Pa še tukaj radi vse bolj govorijo po špansko med seboj,« mi je povedal sobrat duhovnik, ki deluje med njimi. Naveza in

zaveza, ki zavezujeta, saj moramo tudi doma v domovini že braniti slovenski jezik in slovenstvo, da ne izgine. Popoldne smo obiskali umetnika Marijana Gruma, ki dela prave drobne kovinske mojstrovine. V nedeljo, 9. oktobra 2016, smo obhajali slovesno sv. mašo v stolnici v San Justu, kjer nas je škofa in goste pozdravil prelat msgr. dr. Jurij Rode. Sprevod tridesetih slovenskih in argentinskih narodnih noš, zastavonoš, predstavnikov slovenskih organizacij, ministrantov, škofa in duhovnikov je spremljal domači mešani slovenski pevski zbor, ki je prepeval pri sv. maši. Škof Peter se je pri homiliji zahvalil slovenskim rojakom za njihovo neutrudno delovanje. Ob izhodu smo se ustavili pri stranskem oltarju Marije Pomagaj v stolnici, se ji priporočili v molitvi in zapeli »Marija, skoz' življenje«. Škof dr. Peter Štumpf je septembra na romanju škofij Murska Sobota, Celje in Novo mesto prosil papeža Frančiška, da mu je dovolil podeliti blagoslov s popolnim odpustkom in teh blagoslovov smo bili obilno deležni na vseh krajih. Slovesne proslave 60-letnice »Našega doma« v San Justu in 61. Slovenskega dneva »V objemu dveh svetov« se nas je udeležilo več kot 400 ljudi. Pripravili so okusno kosilo in bogat kulturni program.

Slovenije gospa Jadranka Šturm Kocjan, nastopile so domače pevske in folklorne skupine, recitatorji, otroci, mladi, odrasli, spodaj v atriju, kjer smo obedovali in praznovali, pa še njihov domači ansambel Baires Polka, skupina Km 43 in pa gostje iz Slovenije Gorenjski oktet. Tako polnoštevilne slovenske kulturne prireditve v Sloveniji že težko najdemo. In tako globoko slovensko zavest prav tako.

Naslednji dan, 10. oktobra 2016, smo se odpeljali v San Nicolas, ki je še mlada Marijina Božja pot. Mogočna zgrajena cerkev še ni dokončana, ima pa mogočno kupolo, ki so jo naredili slovenski mojstri, in pa nov stranski oltar Marije Pomagaj, ki ga je škof Peter blagoslovil po sv. maši. Milostno podobo Marije Pomagaj so na tem oltarju ustoličili lani. Somaševali so še drugi slovenski duhovniki, ki delujejo na raznih argentinskih župnijah. Ta dan so praznovali državni praznik - v sredo, 12. oktobra, praznujejo obletnico, ko je Krištof Kolumb odkril Ameriko, vendar so praznik prestavili na ponedeljek, da so imeli podaljšan vikend.

Deževen dan nas spremlja vso pot nazaj v Buenos Aires, odkoder smo zvečer poleteli v San Carlos de Bariloche (Bariloče). Vodička Milena Razinger nam je zelo prisrčno razlagala dosežke slovenskih gornikov, kraje in

Še proti večeru, ko se – doma – večina že odpravlja domov, se tukaj ni nikomur mudilo. Med kosilom so podelili priznanja dosedanjim predsednikom in dolgoletnim sodelavcem doma. Msgr. Jurij Rode, ki je bil imenovan za častnega člana Doma, je blagoslovil nov grb »Našega doma«, ki ga je izdelal Tone Oblak. Popoldne smo se zbrali v dvorani, kjer je spregovoril slavnostni govornik – naš vodič in direktor Družine Tone Rode, ki nas je spodbudil: »Bodimo ponosni dediči, ohranjajmo, kar je dobro, in s tem napredujmo!« Za njim sta nas nagovorila škof Peter Štumpf in veleposlanica Republike

gore, ki se imenujejo po njih. Žal jih veliko nismo mogli videti, ker je vse tri dni deževalo, visoko v gorah pa snežilo.

Toda naporna pot se je splačala, z molitvijo smo predri oblake in po kosilu, ko smo se spuščali, se je na veselje nas vseh pokazalo sonce. Bariloče, kjer je našlo svoj novi dom veliko Slovencev, so pravi »argentinski Bled« ali »argentinska Švica«, priljubljeno letoviško mesto ob velikem jezeru Naguel Huapi, okrog mesta, ki šteje 150.000 prebivalcev, pa prav tako srečamo revne favele oziroma predele. Duhovnik Branko Jan, ki skrbi

V kapeli pri sestrah Hčerkah Marije Pomočnice smo prav tako obhajali sveto mašo s slovenskimi rojaki, Brankova mama pri svojih devetih križih še vodi petje pri bogoslužju in skuha kosila za sina. Tukajšnja slovenska skupnost se manjša, nekateri rojaki so že pri nebeškem Očetu, kar nekaj pa se jih je vrnilo v Slovenijo. Po sv. maši smo se zbrali k skupni večerji v bližnji restavraciji, poslanka v državnem zboru Republike Slovenije Alenka Jeraj pa je izročila predsedniku tamkajšnjega Gorniškega društva repliko Aljaževega stolpa.

za slovensko skupnost v tem mestu, je šel na to obrobje in že trideset let orje ledino, skoraj tako kot njegov sobrat, domačin Pedro Opeka v Akamasoi na Madagaskarju. Z majhnimi koraki, s prvimi stiki, večkrat v velikih naporih in odporih je v tolikih letih ustvaril župnijo Marije Brezmadežne čudodelne svetinje, zgradil cerkev in župnišče, pa veliko telovadnico, ki je mnogim otrokom in odraslim drugi dom, hkrati pa priložnost, da ljudje, ki bi bili samo nametani tukaj, sodelujejo, si pomagajo med seboj.

Hitro je minila ta odprava na mrzli jug in po res kratki noči (prišli smo pozno ponoči, letalo je pošteno treslo) smo se vrnilo na letališče, da bi poleteli na sever, k slapovom v narodnem parku Iguazu. Toda glej ga, zlomka, na letališču so štrajkali in morali smo čakati več kot tri ure. (Malce nenavadno je bilo, da smo sinoči pristali na letališču Ezeiza. Morda se je na tem drugem letališču že nekaj kuhalo.) Množica ljudi v negotovosti in mi v njej... Spet smo se povezali v molitvi. Končno so se omehčali.

»Ob pol poldne gremo!« oznani vodič Tone. Še dve uri čakanja in končno dve uri poleta. Takoj po pristanku smo šli z vodičem Miguelom na avtobus in v Brazilijo, v bližino tromeje Paragvaj – Brazilija – Argentina. Samo še dobro uro je bil odprt narodni park, vendar smo se lahko naužili čudovitih lepot mogočnih slapov in se pošteno sprehodili. Slapovi so vsi na argentinski strani, vendar je z brazilske strani veliko lepši pogled in imamo kaj slikati. »Hvaljen, moj Gospod,« lahko sedaj zapojemo v teh mojstrovinah sestre vode, mogočnih padcev in tokov, v džungli in živalih, ki tukaj razveseljujejo Stvarnika in nas, pa vendar moramo paziti na požrešne mravljinčarje - koatije, ki hitro skočijo na mizo in pojedjo našo malico in pejeze, s katerimi smo kupovali. Brazilijo smo zapuščali ob čudovitem sončnem zahodu. Naslednji dan smo se sprehodili še po argentinski strani - skozi džunglo, popeljali z vlakom, ogledovali pragozdove, soteske eno za drugo in slike nastajajo ena za drugo. Jaz pa sem šel – edini od naše skupine - še s čolnom do Hudičevega žrela in s tovornjakom skozi džunglo, kjer smo bili prav tako pisana družba. Vodička nam je razlagala rastline in živali, ki tod prebivajo in kar na lepem je utihnila in mi smo morali utihniti – na levi v »šavju« mlada srnica gane naša srca. Doživetja, ki bi jih poznali samo iz filmov, v enciklopedijah ali na internetu, sedaj pa jih ne pozabiš. Naslednji dan smo obiskali ranč Santa Susana, kjer so nas sprejeli argentinski gavči, takoj kozarček (ne samo eden!) za dobrodošlico, kmalu pa se že grejemo ob žaru, kjer pečejo meso za kosilo, in ob domačem »mate« čaju. Meso se peče prav počasi – marsikaj bi se morali naučiti, posebej tukaj za kakšen naš piknik, ko mi bolj na hitro vržemo čevapčiče v peč. Kosilo je bilo skrbno pripravljeno, razne solate, pivo, vina, na odru pa domači glasbeniki in plesalci zaigrajo, zapojejo, zapešejo domači tango, plese, glasbo. Zunaj je dež ponehal in kmalu gremo v prijetnem soncu v naravo, kjer so gavči zajahali konje in se prav mojstrsko ne samo pognali v dir, temveč predstavili domače običaje, četudi si najbolj zapomnimo jezdeca, ki ujame prstan na drogu, da ga izroči svoji zaročenki.

V nedeljo, 16. oktobra, smo obhajali sveto mašo v cerkvi Marije Pomočnice v Ramos Mejii. Škof Peter je podelil zakrament birme 46 mladim kristjanom in voščil za materinski dan, ki smo ga praznovali. Pesem mladim pod vodstvom Marijana Vombergarja je navdušeno donela. Škof nas je v homiliji spomnil, da smo Slovenci Marijin narod, omenil obiske Marije Romarice iz Fatime po slovenskih župnijah, moč Svetega Duha, in moč molitve, ki nas vse zavezuje. Nekateri romarji smo se po sv. maši odpeljali s šoferjem Francijem Novakom v Lujan, osrednjo Marijino Božjo pot, si ogledali tamkajšnjo cerkev, molili in v bližnjem gostišču obedovali. Cerkev

sama je mogočna, šli smo skozi sveta vrata, romarski kraj pa bi bil lahko bolj urejen in čist, prav tako mesto kot tako. Žal nismo mogli videti naše Marije Pomagaj, ker je bila kripta zaprta. Toda vemo, Marija je z nami. Drugič bo kaj več sreče!

Še zadnji dan in zadnja postaja: mesto Colonia v Urugvaju, kamor smo se popeljali s trajektom po Srebrni reki, dobro uro od Buenos Airesa. V stari Colonii si kar podajajo roke zgradbe španskih in portugalskih kolonialistov ali tamkajšnjih prebivalcev. Novi del ob zalivu pa je pravo turistično naselje. Samo časa je (že) premalo. Za posnetke pa ga je še. Naslednji dan pa že natovarjamo. V letališki kapeli smo zmolili za srečno pot in poleteli popoldne proti Evropi – v deželo »Brexita«. Toda naše poti se ne prekinjajo. Na poti na terminal nas je prijetno presenetil – dohitel nadškof p. Stane Zore, ki se je vračal iz New Yorka, kjer so obhajali 100-letnico slovenske župnije sv. Cirila. Skupaj smo poleteli v »Lijepo našo« in polni prelepih vtisov, pred odhodom v lepo našo domovino Slovenijo, sklenili našo odpravo v Božjem imenu. Dolgo je trajalo, pa kar prehitro minilo. Naj naša naveza drži in naj bo še več srečanj doma ali s sorojaki po svetu, saj »oddaljenosti ne določa daljava« (Antoine de Saint Exupery).

pater Darko

Moje potovanje v zgodovino praznovanje 100-letnice slovenske cerkve Sv. Cirila v New Yorku

Veronica Smrdel

Znašla sem se v New Yorku. Dva dni pred tem sem kupila letalsko vozovnico. Mož se je pripravljaj na službeno potovanje v Ameriko in v Evropo in mi predlagal, naj grem ta čas v Slovenijo. Nisem se takoj odločila. Molila sem k Materi Božji in jo vprašala za nasvet, kaj naj naredim. Prišla mi je misel, naj grem v New York. Tam sem bila že večkrat in ni mi bilo jasno, zakaj naj grem v New York, saj sem si vse tamkajšnje znamenitosti že ogledala. Potem sem se spomnila, da je v New Yorku slovenska cerkev. Pater David mi je to omenil leta 2014, ko sem šla tja na dopust. Vedno se zanimam za slovenske skupnosti po svetu, saj sem se tudi jaz rodila v slovenski skupnosti v Avstraliji.

Prej, ko sem odpotovala, sem hotela o slovenski cerkvi sv. Cirila v New Yorku prebrati na internetu. Leta 2014 sem jo že hotela obiskati, pa tam ni bilo nikogar doma. Pogovarjala sem se tudi s patrom Cirilom, obiskala sva njihovo spletno stran in ugotovila sem, da prav tisti konec tedna, ko bom v New Yorku, 16. oktobra 2016, praznuje tamkajšnja slovenska župnija 100-letnico. Bila sem presenečena ob misli, da bom jaz prav tiste dni v New Yorku.

Vedno me je zanimalo življenje ljudi, najbolj pa seveda moja zgodovina ob dejstvu, da sem Slovenka, rojena slovenskim staršem v Avstraliji. Spraševala sem se, kako si drugi, ki so rojeni staršem priseljencev, predstavljajo svoje življenje. Zanimalo me je, kako izgledajo slovenske skupnosti drugod po svetu, kako so slovenski rojaki povezani in kako živijo v skupnosti, ki obstaja že sto let. Kako bo naša cerkev, sedaj stara 48 let, izgledala v prihodnosti?

Prvi konec tedna v New Yorku sva se z možem odpravila k sveti maši v slovensko cerkev. Z velikim veseljem naju je sprejel in pozdravil p. Krizolog. Razkazal nama je cerkev in druge prostore in presenečena sem bila nad bogastvom in lepoto cerkve: Baragovo stekleno okno, glavni oltar, oltar Marije Pomagaj, ki je bil pred sedanjim Marijinim oltarjem na Brezjah, in smisel za arhitekturo in umetnost župljanov, ki so obnovili cerkev. Po maši sem se spoznala s tamkajšnjimi rojaki in bila sem

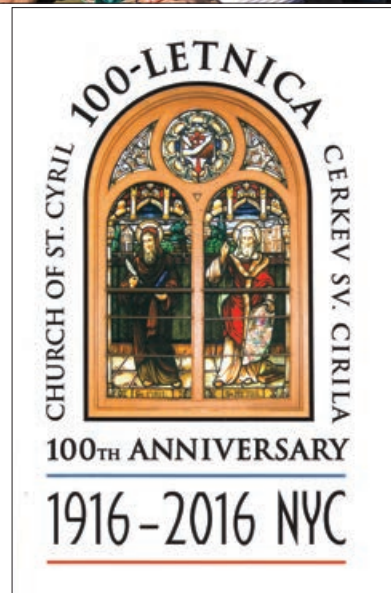
navdušena, ko sem poslušala njihove zgodbe o tem, kako so prišli v New York s trdnim namenom, da si tam nekaj ustvarijo. K temu jih je spodbujalo tudi mesto samo, saj je v New Yorku življenje precej drago in če hočeš tam živeti, moraš imeti dobre prihodke. Hkrati pa te New York tudi prisili, da poiščeš in razvijaš svoje talente.

Ko sem se zanimala za nastanek tamkajšnje slovenske skupnosti, so mi rekli, da je v nekem obdobju živelo v New Yorku okrog 3.000 Slovencev,

v glavnem v okolici slovenske cerkve. Pozneje so se selili drugam, saj so šli za delom in službami. Vedela sem, da je tudi oče moje mame bil 27 let v Ameriki. V letih 1917/18 je bil tudi kot ameriški vojak v prvi svetovni vojni. Ne vemo, kaj ga je gnalo po svetu, vemo pa, da se je okrog leta 1930 vrnil v Slovenijo in se poročil. Njegova mama ga je prosila, da se vrne in prevzame gostilno, ki jo je imela družina, saj je bil edini sin in mama se je postarala.

V New Yorku sem prišla v stik s Slovensko žensko zvezo (Slovenian Women's Union of America), ki je organizirala izlet v muzej priseljenstva na Ellis Island. Izlet in predavanje zgodovinarja, ki preučuje zgodovino priseljencev v New Yorku, je bil organiziran že leto in pol prej. Organizirali so ga za goste, ki so prišli na praznovanje 100-letnice slovenske cerkve v New York. Ellis Island je zelo pomemben za priseljence in tudi večina Slovencev je vstopila v Ameriko prav tukaj. V predavanju smo izvedeli, da so Slovenci pričeli prihajati v Ameriko okrog leta 1870. Večinoma so prišli zaradi ekonomskih razlogov, nekateri pa tudi iz političnih, namreč zaradi nesporazumov v Avstro-Ogrski. Izvedeli smo tudi, kako je potekal postopek na Ellis Islandu, ko je prišla ladja. Na vsaki ladji je bil v posadki tudi zdravnik, ki je moral potrditi, da so vsi, ki so pripotovali na ladji, zdravi. Ob izkrcanju z ladje je vsak dobil oznako, ki je bila sestavljena iz imena, imena ladje, s katero so prišli, ter črke in številke (črke in številke so označevale, kje je bila določena oseba zapisana v knjigi in po teh oznakah še danes iščejo posameznike in njihove dokumente). Potem so se postavili v vrsto in pregledal jih je še ameriški zdravnik. Pomislila sem na svojega starega očeta in se vprašala: Kaj, tako je doživel svoj prihod v Ameriko? To, kar vidim danes jaz – to je bil njegov prvi pogled na to novo deželo?

Moj stari oče je bil Kočever (ali Gottscheer) in mnogi od njih so se tudi v tem času preseljevali v Ameriko. Nemci so bili ena prvih velikih skupin priseljencev, ki je soustvarila New York, kot ga poznamo danes. Podrli so majhne hišice in zgradili večje, nadstropne, tako da je bilo v eni hiši več stanovanj, ki so jih gospodarji oddajali družinam in pobirali najemnino. Ko vidim velike hiše, v katerih živijo prebivalci New Yorka, si mislim, kaj če ta ideja ne izvira še iz tistih časov...

V nedeljo, 16. oktobra 2016, sem se torej udeležila praznovanja stoletnice slovenske cerkve v

The Church of Saint Cyril - July 4, 1916

New Yorku. Pričelo se je z mašo, ki jo je daroval ljubljanski nadškof p. Stanislav Zore. Med gosti je bil tudi frančiškanski provincial iz Ljubljane, p. Marjan Čuden, ter še drugi gostje iz Slovenije. Po maši smo se srečali v dvorani pod cerkvijo in nazdravili stoletnemu jubileju, potem pa so nas štirje avtobusi odpeljali na »gala kosilo«. Med slavnostnim kosilom nas je prišel pozdravit tudi newyorški nadškof, kardinal Dolan. Druženje se je nadaljevalo z glasbo in plesom v večerne ure. Slavnosti so se udeležili tudi Slovenci iz drugih krajev Amerike in iz Slovenije. Bila je prijetna in pisana družina ljudi, mladih in starih, dolgoletnih članov slovenske skupnosti v New Yorku in tistih, ki so v New York prišli pred nekaj leti. Vsaka življenjska zgodba je zgodba nekoga, ki je prišel v to deželo iskat nekaj novega: novo življenje, novo delo, nov dom.

V duhu velike hvaležnosti in z velikim zadovoljstvom sem se udeležila tega praznovanja. Razmišljam in si v duhu predstavljam, da se je tudi moj stari oče udeležil odprtja in blagoslova te cerkve leta 1916. V Ameriko je odpotoval okrog leta 1900. Morda je iskal nekaj novega, morda je prišel z namenom, da si tu ustvari nov dom. Mislim, da je šel s pogumom in pripravljenostjo, da sprejme, kar mu bo to novo življenje prineslo: gotovo veliko dobrega in lepega, pa tudi težave in trpljenje, ki človeka spremljajo ob novem začetku.

S to željo in ciljem, da bi si ustvarili »nekaj boljšega zase« in z veliko mero poguma, so tudi moji starši prišli v Avstralijo. Ta želja je vodila že mojega starega očeta in ugotavljam, da si tudi sama to postavljam za cilj svojega življenja. Za to se moram vsak dan znova odločiti, se potruditi in vztrajati – navkljub vsemu, kar mi vsakdanje življenje prinese.

Ob tem, ko sem bila majhen delček praznovanja stoletnice slovenske cerkve v New Yorku, sem začutila, da smo vsi delček velikega sveta. Praznovanje sem doživela kot praznovanje zgodovine tudi mojih prednikov, ki so pogumno in vztrajno oblikovali slovensko skupnost v Ameriki. Premišljudem, kako je pred sto leti moj stari oče hodil po istem New Yorku, kot sem hodila tudi jaz sama. Daleč je to in dolga je pot, ki me je pripeljala do spoznanja, da moj stari oče, četudi ga nisem poznala, ni samo del moje zgodovine, ampak tudi del mojega današnjega življenja.

Cilkini zapisi iz Lightning Ridge

Cilka Žagar

To ni to!

Nihče več ne ve, kaj je prav in kaj ne. Oblast vzdržuje mladino, a nihče jih ne uči živeti, je tarnala stara Aboriginka. Ona ni bila nikdar v šoli, toda vsa njena širša družina je učila otroke, kaj je prav in kaj ne.

Res so v starih časih starši vzgajali z besedami in zgledi, Cerkev je učila osnovne vrednote, moralna vzgoja v šoli je predstavila za zgled ljudi iz zgodovine, ki so živeli tako, da so olepšali življenje drugih. Zdaj imamo svobodo in je vse prav; otrok naj si postavi navodila in smernice sam po svoji presoji. Novi ekstremni načini življenja so moderni in vsi bi radi bili še malo bolj moderni. Hitimo proti cilju, ki mu današnja družba pravi uspeh. Nekaterim uspe, drugi se opotekajo, tretji zaidejo. Nihče si več ne upa javno izraziti dvom glede pravilnosti modernega življenja. Otroci dandanašnji vprašajo Google za nasvete. Google ve vse.

Včasih so učili, da je v vsakem človeku kotichek, kjer živi Bog. Če ga ni, občutimo praznino. Če izgubimo stik s tistim delom sebe, ki nas zaznamuje kot edinstveno in zato sveto, potem tavamo od veselice do veselice in se ne razveselimo.

Prijateljica Vera je supermoderna dvainšestdesetletna ženska. Njej je vse dosegljivo in dovoljeno. Pravi, da so se ji vedno izpolnile vse želje. Bila je lepa edinka bogatih, visoko izobraženih staršev, ki so se trudili, da Vera ne bi nikdar čutila pomanjkanja. Prijateljice so iskale njeno družbo, moški so jo občudovali, sodelavci so ji zavidali in starši so bili ponosni na njo. A to ni to, pravi Vera, ki še vedno išče nove cilje in zadovoljitve. Vera ima sina Mateja, edinca, ki veliko potuje po svetu s prijatelji. Ne zanima se za dekleta, pravi Vera, ker ga ljubezenski odnosi obremenjujejo in mu omejujejo svobodo. Vera bi rada dobila vnuka, a štiridesetletni Matej pravi, da je za to še čas. On hoče živeti polno življenje in noče, da bi ga otroci ovirali ne pri karieri in ne v osebnem življenju.

Niti Vera niti Matej nista popolnoma srečna. To ni to, pravita.

Stalinovi Angleži

Nekje sem brala besede nadškofa Rodeta, da je komunizem zasejal sovraštvo med Slovence in s tem porušil narodno enotnost. Res je, da so se Slovenci do ruske revolucije vedno borili proti tujim

sovražnikom in izkoriščevalcem; boj proti Turkom, Nemcem, Italijanom in Srbom, je celo poenotil Slovence. Ko pa je Stalin dal ukaz za revolucijo, so slovenski komunisti likvidirali slovenske vplivne ljudi in tako povzročili razkol med narodom. Seveda se je narod uprl komunistom, ki so morili izvoljene legitimne voditelje. Ti poboji so bili vzrok za formiranje vaških straž in domobrancev.

Med počitnicami sem veliko brala. Vedno novi zgodovinski viri prihajajo na dan. V knjigi OGNJI V NOČI: Z OSS in Titovimi partizani v medvojni Jugoslaviji – Franklin Lindsay piše o svojih izkušnjah in spominih iz druge svetovne vojne, ko je bil vodja ameriške misije v Sloveniji in na Hrvaškem. Lindsay je bil nepristranska in neprizadeta priča dogodkov. Opisuje dejstva brez belo-črne prisiljene ideologije. Ker nam je ta knjiga tudi tu dostopna, jo priporočam, da bomo bolj poznali in razumeli svojo zgodovino. Posebno zanimivo Lindsay piše o tem, kako je skupina angleških Stalinovih agentov prepričala Churchilla, da je Tito bolj učinkovit v borbi proti Hitlerju, kot Mihajlović. Zato so se zavezniki polagoma oddaljili od četnikov in drugih protikomunistov ter podprli partizane. S tem so tudi obsodili na smrt slovenske borce proti komunizmu. Celo Mihajlevićevo kraljevo vojsko so komunisti ožigosali za izdajalce, čeprav so se četniki kot legitimna Jugoslovanska vojska borili proti okupatorju. Mihajlović je bil res bolj previden v svoji borbi proti okupatorju, ker se je zavedal posledic. Nemci so za vsak uboj Nemca ali za sabotažo pobili na tisoče nedolžnih Srbov kot talce. Tudi legitimne slovenske oblasti so bile zaskrbljene glede pobijanja talcev, a cilj komunistov je bil predvsem prevzem oblasti po vojni. Ni jim bilo mar žrtev, kajti bolj ko so bili Nemci kruti, več Slovencev se je pridružilo partizanom in stopilo pod komunistično komando.

Še vedno ni jasno, zakaj je skupina iz Cambridge univerze, Guy Burgess, Kim Philby, Donald Maclean, Anthony Blunt in John Cairncross – poznani kot 'Cambridge Five', izdala svojo domovino in sodelovala s Stalinom. Vsi so bili komunisti in so ostali zvesti tej ideologiji. To so bili Stalinovi Angleži. Seveda smo tudi v Avstraliji brali o teh dvojnih agentih, Stalinovih Angležih, vendar se nismo zavedali, kako odločilno so vplivali na usodo slovenskega naroda.

Moja generacija je veliko slišala o domačih izdajalcih in narodnih herojih, zato bi bilo dobro, da slišimo še o mučencih, belih in črnih, ki so jih eni ali drugi poslali v boj za svoje cilje. Ogledevala sem si knjižne police v Sloveniji in nikjer nisem našla literature o tem, kako so komunisti množično pobijali pred in po vojni. Slovenci, izobraženi v komunistični šoli, enostavno ne poznajo resničnih dejstev, ker javnemu mnenju še vedno vlada komunizem. Dokler bo druga svetovna vojna v Sloveniji obravnavana kot črno-bela politika, ne bodo potešili žalosti, jeze in želje po maščevanju. Ko bodo vsi imeli priliko podati svojo zgodbo k naši zgodovini, bomo lahko presojali in razumeli. In za vedno zagrnili jame. Res je, da smo nekateri šepetali o krutosti komunističnega vodstva, vendar se še vedno malo ve o Stalinovem paktu s Hitlerjem in o njegovih manipulacijah z Angleži.

Kje so tiste stezice...?

V mislih se pogosto vračamo na domače stezice, toda tam zdaj rastejo nebotičniki in betonske poti vodijo v neskončne supermarkete. Ljudje sekajo gozdove, preganjajo živali, zidajo prostor zase. Narava, nam darovana, je imela čist zrak in zdravo hrano za vsa živa bitja, dokler niso ljudje prinesli s seboj nesnago in nered. Iščemo vedno nove skrite, nedotaknjene kotičke, da bi našli mir in zavetje pred mestnim hruščem. S seboj seveda prinesemo in hrušč in nesnago. Več ljudi, več drugih izumrlih živih bitij. Ljudje zdaj negujejo samo udomačene živali in rastline za svojo korist.

“Bom te zgradbe porušil, te ceste razoral in naredil stezice, ki so včasih bile.”

Tako je bil razbit svet po drugi svetovni vojni, tako je razbit zdaj ves bližnji vzhod. To me spomni na zgodbo o babilonskem stolpu. Ljudje so rekli drug drugemu: »Sezidajmo si mesto in stolp, katerega vrh naj sega

do neba, in naredimo si ime, da se ne bomo razkropili po vsej zemlji! Tedaj bomo slavni.« Ljudje so želeli slavo zase, ne za Boga. A Bog je rekel: »Glej, eno ljudstvo so in vsi imajo en jezik, in to je šele začetek njihovega dela. Zdaj jih ne bo nič več zadržalo; kar koli bodo hoteli, bodo naredili.« Povzročil je, da so naenkrat začeli govoriti v različnih jezikih. Zato so to mesto imenovali Babel ali Babilon, kar pomeni »zmešnjava«. Skupine različnih jezikov so se razšle po svetu in se začele med seboj sovražiti.

Ljudje so vedno hoteli bolj in bolj visoko, na vrh, tam kjer je Bog, hoteli so biti bog.

To me spomni tudi na Ružo, ki je prišla kupit zemljo za hišo v Canberri. Povedala sem ji, da je zemlja v dolini cenejša kot na canberrskih gričkih. Bolj visoko je, bolj draga je zemlja. »A ja oči baš na top«, je rekla Ruža iz Bosne.

Od jutra do večera smo pripravljene delati, da odplačujemo to zemljo na razgledni točki, s katere bomo v lepši bodočnosti imeli čas gledati na reže v dolini. Ti režeži so mogoče bolj srečni; namesto strmin in stopnic imajo ravno zemljo, kjer rastejo rože, sadje in zelenjava. Na stara leta lažje pridejo do vrat z vozičkom po ravni poti. Tudi za nas obiskujoče je naporna pot v hrib.

Nekje sem videla napis: “Nič nimamo, ko se rodimo, nič nimamo, ko umremo; a med enim in drugim pa tekmujemo, kdo bo imel več.”

Trgovci računajo na našo lakomnost in požrešnost. Kupujemo za zabavo. Ni časa za preproste igre in pogovore z otroci. Kupimo jim elektronske aparate, da si najdejo prijatelje na Facebooku. Izboljšujemo standard potrošništva in ne življenja. V prenasitosti se začne nemir in nestrpnost.

Kako izrazimo svojo pomembnost in prisotnost

Muslimanka Almah, moja soseda, ki dela v supermarketu, ima zakrito glavo, da je všeč gospodarju muslimanskemu Khanu, ki ima trgovine po mnogih podeželskih mestecih. On zaposluje večini pakistanske priseljence, ki s

svojo obleko oznanjajo svojo drugačnost, prisotnost in pomembnost. Pogosto skupine ljudi izzivajo s svojo identiteto; izpostavljajo zastave, plakate, značke, obleke, pesmi in druge znake svoje pripadnosti. Glasna manjšina tako na različne načine prevpije tiho večino.

V Pakistanu nisem nikoli nosila te rute, pravi Almah. Muslimani v pretežno krščanskih deželah na ta način izražajo svojo prisotnost. Priseljence odrezanost od prvotne kulture sili k iskanju nove identitete. V težnji po pripadnosti, posebno mladi pogosto najdejo družbo somišljenikov, ki jih združuje odpor do obstoječega družbenega sistema, družine ali generacije. Kar je bilo v prvotni družbi samoumevno, postane v novi družbi orožje proti drugače misleči in verujoči družbi. Spomnim se, kako so včasih mladi fantje z dolgimi lasmi izrazili protest proti starejši generaciji. Ti dolgolasi fantje so zdaj na kratko ostriženi, ker jih nihče več ne sili k frizerju. Zdaj se bojijo za svoje otroke, da ne bi ‚ponoreli‘ in se tetovirali ali okovali. Seveda mladi še vedno protestirajo proti avtoriteti starejših in iščejo svojo identiteto v svoji različnosti.

Kultura

Berem T. S. Eliotovo knjigo o kulturah. Pravi, da je kultura način življenja ene skupine ljudi. Ta kultura – življenje - se izraža na različne vidne načine: v hrani, delu, umetnosti, obleki, literaturi, glasbi, arhitekturi, itd. Kultura skozi stoletja raste in se utrjuje; vzdržuje in širi se z vzgojo in izobraževanjem po navodilih voditeljev skupine. To vodstvo je lahko politično ali versko. Eliot pravi, da sloni evropska kultura na krščanstvu. Čeprav imajo evropski narodi različno zgodovino, govorijo različne jezike in živijo v različnih političnih sistemih in krajih, jih družijo osnovne krščanske vrednote. Vernike in nevernike, in tiste vmes, družijo biblijska navodila za življenje. Literatura, glasba, umetnost in druge stvaritve odsevajo krščanstvo. Biblijske teme in besede se ponavljajo v vseh umetnostih od poezije do slikarstva. Ta evropska družina, katere člani smo tudi Slovenci, ima seveda mnogo vej, ki pa rastejo iz istega drevesa.

Mnoge posamezne veje in vejice slovenske kulture so se v zadnjem stoletju razširile po vsem svetu. Najprej so Slovenci odhajali v Ameriko in potem v Kanado in Avstralijo. Ko presajamo rastline iz enega podnebja v drugo, tvegamo, če bodo pognale in rodile sad ali se bodo posušile. Tako je tudi z nami razseljenci, ki smo iskali boljšo zemljo za našo rast. S seboj smo prinesli slovensko kulturo, vendar naši otroci so povečini zrasli brez korenin. Poročili so se povečini s tujci in so se kot samorastniki prilagodili kulturi partnerjev.

Spomnim se besed Cvetka Faleža, ko je pred pol stoletja hodil od hiše do hiše, da bi navdušil ljudi za gradnjo slovenskega doma v Canberri. Večina se nas je takrat intenzivno prilagajala avstralskemu načinu življenja in smo vzeli kot samoumevno, da bodo naši otroci postali in ostali Slovenci, ker so otroci slovenskih staršev. Cvetko je takrat rekel: Zgradimo dom, da bodo otroci slišali slovenski jezik in vedeli, kdo so in od kod prihajajo. Zgradili smo dom, a na žalost se niti v klubu nismo dovolj posvetili otrokom; uveljavljali smo svoja prepričanja, namesto, da bi približali slovensko kulturo otrokom. Trudili smo se, da bi naši otroci postali predvsem uspešni Avstralci. Veselimo se njihovih uspehov, a žal se le redki še zanimajo za slovenstvo, ker so le redke družine intenzivno gojile slovenstvo. Slovenci le redkokdaj izstopamo kot Slovenci; celo ponosni smo na to, kako hitro se prilagodimo drugim družbam. Mogoče tako postajamo globalna vas.

Muslimanka Almah, moja sosedka, ki dela v supermarketu, pride včasih na obisk. Muslimanski priseljenci se zvesto držijo svojega načina življenja in se namerno nočejo izenačiti s krščansko kulturo. Ostajajo zunaj družbe in se radi pritožujejo, da jih družba odriva. Želijo, da bi tudi drugi sprejeli njihova pravila življenja.

Almah trdi, da ji vera daje navodila za življenje. V Pakistanu nisem nikoli nosila te rute, pravi. Tam je bila samoumevno članica skupnosti. Almah mi je povedala, da so jo starši poklicali domov iz Avstralije, da se je poročila z možem iz svoje skupnosti. Starejši sorodniki in prijatelji poznajo zgodovino in ozadje družin v svoji skupnosti, zato bolj vedo, kdo bi bil primeren partner, da bi ga predstavili nevesti. Pri nas se na ta sporazumni način združijo cele družine in se s tem ojača skupnost - klan in kultura, pove Almah.

Včasih je bilo tako tudi po slovenskih vaseh; poroko sta praznovali obe družini in cele vasi, zato so otroci imeli več bližnjega sorodstva in več ozadja. V Lightning Ridge-u je večja skupina Filipink, ki so se hitro izenačile z domačim prebivalstvom, ker hodijo v našo cerkev in praznujejo tako kot mi. Ljudje vseh vrst skušamo najti družbo sebi podobnih.

Živimo v času zanimivih družbenih sprememb. Kitajski rek pravi: "Bog nas obvaruj zanimivih časov! Ko sprejemamo nova navodila za življenje, žalujemo za dobrimi starimi časi."

CHURCH CHOIRS IN AUSTRALIA

Katarina Vrisk

CHURCH CHOIR GEELONG

Cerkveni zbor Geelong
1952 – present

For over 60 years, the city of Geelong has been visited every second Sunday of the month by Slovenian priests. The services are held at 11.30am in Holy Family Church on Separation Street in the suburb of Bell Park. This tradition began

with Father Pivko in 1952. The Mass is now at 12.15 pm every second Sunday of the month.

The Slovenian Church Choir Geelong was founded when Lojze Furlan, well-known for his initial rehearsing of the Melbourne Men's Choir *Triglav*, conducted and led this choir in his home city. At first there was singing when people visited each other's homes, then something more formal was started by Mr Furlan. He had been part of the *Srečko Kosovel Choir* which had toured in many parts of Europe in the years immediately following World War II.

The choir initially was a group of men that came together under the direction of Lojze Furlan. They sang at an open air Christmas eve Mass in 1953 that was organised by the Parish Priest of Holy Family (Separation Street, Geelong) and Father Rudolf Pivko. From the late 1950s Father Bazilij Valentin organised for Slovenian Mass to be held on the second Sunday of the month. The choir continued to grow as women were encouraged to join and sing. Members of the choir opened their homes for rehearsals and later on Sister Johanna, the Principal of Holy Family School, offered a space for their rehearsals. The women would often sacrifice a day of paid work on the farms on a Saturday to attend rehearsals.

A group of Slovenian nuns arrived in Australia in the mid 1960's. Sister Silvestra played the organ and two other nuns, Sister Pavla and Sister Maximiljana (real life sisters also), sang and encouraged others to participate in the monthly Holy Family Masses. They nurtured two young organists, brother and sister, David and Katarina Peršič, to help them. This continued for nearly three decades until the

nuns were asked to return by the head of their Order. David and Katarina continued to rehearse and direct the choir monthly during the 1980s and 1990's so the choir could continue to sing at the monthly Slovenian Mass at Holy Family church and other special occasions such as Slovenian Club Ivan Cankar celebrations.

When the nuns returned to Slovenia in 1992, Stanka Peršič took the role of Choir Director and both her son, David and daughter, Katarina continued to play the church organ. Stanka diligently learnt to play the organ and from 1995 to this day, plays for the choir at the church services. She also prepares the repertoire and rehearses the choir before the Slovenian service.

SLOVENIAN CHURCH CHOIR BRISBANE

Brisbanski cerkveni pevski zbor

1957 – 2005

CHOIR LEADER & ACCOMPANIST: Stanko Sivec
Even as early as 1957, the members of the Slovenian community in Brisbane were musically active with a church choir being formed in the latter part of the year by Stanko Sivec. Stanko had a background in choral singing and also played the organ. He gathered enough singers together to form the *Brisbane Slovenian Church Choir*.

Stanko Sivec was also assisted by Father Odilo Hajnšek, the 'singing' priest. Father Odilo was then based at the Slovenian Mission in Sydney but would travel to Brisbane to say Mass for the community. He organised music notation for Stanko which made his job so much easier as the music was already arranged in two or four-part harmony.

HOLY FAMILY CHURCH CHOIR ADELAIDE 1957 – present

The *Holy Family Church Choir* is based at the Holy Family Slovenian Mission in Hindmarsh, Adelaide. It began in 1957 under the direction of Joseph (Jože) Šterbenc. Mr Šterbenc taught both the Senior Church Choir and also the Junior Choir, almost up to his death at 79 years of age, in 1992.

Under the direction of Mr Šterbenc, the church choir consisted of parishoners who had a love of music in common. Most often, it numbered 10 to 15 members. A small number of the current choir members are still from the original choir of 1957. Accompanists have included Jože Šterbenc, Rebecca Baxter (née Pistor) and Ashley Hribar.

Since Mr Šterbenc's death, the choir has continued to lead Mass each week and is always mindful of all they were taught by Mr Šterbenc. Some of the members have been in the choir for around 30 years. Most of the songs throughout the Mass are the traditional Slovenian church hymns. *(Fotografiji zgoraj)*.

SLOVENIAN CHURCH CHOIR MELBOURNE - KEW 1959 – present

In October 1959, Father Bazilij Valentin announced a great opportunity to have Slovenian services in the church of St Francis, Melbourne. Here they held Mass in Slovenian on the third Sunday of the month at 7pm.

He wrote in the church magazine *Misli*:

“The singers can rejoice: in this church we have an organ and choir loft.” Amongst us are so many past church singers, that with a bit of goodwill, we could organise a good singing group.”

Up to this point, there had been a few singers who informally, had led the singing for services. The songs were the '*ljudske petje*' or 'folk hymn singing' which were commonly sung throughout Slovenia for many years. Ivanka Urbas often led the singing, along with a couple of other ladies; however, there was no choir. Branko Sosič was also involved in a minor way in the early 1960s, but again, there was no formal choir.

For Christmas 1961 or '62, Vladimir Trampuž indicated that the

Father Odilo also knew which songs were appropriate for the different times in the church year.

The choir began rehearsing in the inner suburb of New Farm, then found rehearsal spaces at St Marys and the Lithuanian club both in South Brisbane. They also rehearsed on the ground floor (or foundation) of the partly-completed Holy Name Cathedral on Ann Street in Fortitude Valley, Brisbane. Various rehearsal venues were utilised after the cathedral and before the Slovenian Club Planinka's clubhouse was built. Rehearsals were held before Slovenian Mass four to five times a year.

Once the club's premises existed, the choir rehearsed there as this was also the venue for Mass. Priests travelled to Brisbane several times a year. The *Brisbane Slovenian Church Choir* participated in Planinka Club celebrations and at St Stevens Cathedral for the yearly Multicultural Mass. Some singers participated at the St Raphael Slovenian Mission in Sydney at the invitation of that parish. The leader and accompanist was Stanko Sivec throughout the time of the choir.

Triglav Choir would sing at the Christmas Mass that year. Father Bazilij advertised it; however this didn't eventuate. It seemed that many attempts to initiate a choir were fruitless.

Father Odilo Hajnšek arrived from Sydney to assist Father Bazilij with the very busy Slovenian Mission in Melbourne. He had come from the Slovenian Catholic Mission in Lemont, USA and so had experience in organising groups. It was he who initiated the Slovenian Church Choir for the residents of Melbourne.

Father Odilo (known as 'the singing missionary') had a good ear and loved the 'folk song' hymns (*ljudske petje*). He organised a group of singers together very quickly and was on the 'lookout' for anyone who had a voice and ear for singing. When he spotted someone who would be suitable, he told them to just turn up to rehearsal and so there were 28 members of the choir by 1964. Ivanka Urbas played the organ which they had procured. Church services were held in the Chapel next to Baraga House (formerly known as Padua Hall) and continued at St Francis.

In 1965, Father Odilo unexpectedly left Melbourne to board a ship and returned to the United States. The choir continued on and was led by Ivanka Urbas, and she also accompanied on the organ.

In 1966, the nuns who had recently arrived to Australia led the choir, under the direction of Sister Silvestra Ifko. She was the organist and led the choir for the next 26 years. Sister Maximiljana Kaučič and her real-life sister, Sister Pavla, also sang in the choir.

At the opening of the Saints Cyril and Methodius Slovenian Church, the choir surprised everyone by singing the Mass in Latin. It was the Easter service in 1969. At the top of the steps at the Lourdes Grotto replica, were three bells on display. They had been

made in Slovenia and were decorated with flowers, greenery and the three Slovenian colours (white, blue and red).

When the nuns left for Slovenia in March of 1992, the Choir Director position was handed to Angela Škofic. She had taught a Slovenian children's choir in Buenos Aires, Argentina. Angela and her husband,

Rado loved to sing. At the same time, music teacher Katarina Vrisk began accompanying on the organ. Lenti Lenko had also begun playing at some Masses from 1985.

When Mrs Škofic passed away in 1998, her daughter Metka (Margaret) McKean, took up the Choir Director role. She had learnt many things from her mother about repertoire and songs appropriate for particular occasions in the church year but she also had some formal music education through her secondary school Vaucluse Convent in Richmond and had been a member of the church choir in Kew since 1965. It was a natural progression. Her husband Chris participates as an acolyte, preparing and reading the homilies for the Masses.

In 2008, the choir sang in Adelaide at the Holy Family Slovenian Church and also the Slovenian Club Adelaide, presenting arrangements of folk songs. The following year, they travelled to Marian Valley in Queensland to sing at a Slovenian Mass celebration for the opening of the Slovenian Chapel within the grounds. They also presented a concert of Slovenian folk songs. They made two visits to Bendigo Cathedral, where members of the local Bendigo community joined with the pilgrims from the Melbourne Slovenian community to celebrate Mass. There was tremendous applause at the end of both services in appreciation of the wonderful singing.

Metka passed away on February 21st, 2012 after a long illness. There were many tributes but none more so than the church choir who had respected her dedication and commitment to her 'labour of love'. Metka's sister Elizabeth (Janika) Rutherford started preparing the programs for Sunday services, along with Father Ciril Božič. Katarina Persič, Lenti Lenko and Katarina Vrisk remained accompanists, sharing the accompanist duties.

ST RAPHAEL'S MIXED VOICE CHURCH CHOIR SYDNEY - MERRYLANDS

Cerkveni mešani pevski zbor svetega Rafaela 1961 – present

Several choirmasters have led this choir over the years: Father Odilo Hajnšek, Ludvik Klakočer (Longest serving choirmaster: 1962 – 1986), Antonija Vodopivec, Marija Klakočer, Miriam Stariha (née Bavčar), Sr. Francka Žižek, Ivan Tomšič, Marjeta Bolko (Youth choir), Carmen Funderanan (Youth choir), Uroš Ergaver.

Father Odilo Hajnšek arrived in Sydney in 1961 and formed the first Sydney Slovenian church choir. The initial choirmaster was Ludvik Klakočer and he continued to lead the choir until his passing in the mid-1980s. He also formed the men's choir Škrjančki (*The Larks*) who were a highly-trained group under the tuition of Mr. Klakočer. Father Odilo writes in Misli 1961 about a concert in St Frances church hall in Paddington. He writes that there are 20 singers: *'Peli so, da so vse pritegnili. (They sang such that they brought everyone with them.) Pevovodja g. Klakočer je mojster! Pevce kar okrog prstov ovija.'* (*The Choirmaster, Mr Klakočer, is a master. He has the singer wrapped around his fingers!*)

In 1964, Škrjančki travelled to Melbourne where Fr Odilo was now stationed. This time they sang in St Brigid's Hall in North Fitzroy. There was also a Ladies' Duo and a mixed quartet who sang that night. Entry was 1 pound to sit in the front row, 15 shillings behind them and 10 shillings for last row or standing room.

Mr Klakočer's daughter, Marija or 'Muca' as she was known, was also an accomplished organist. She had played in several churches regularly near

Trieste, even in winter where it was so cold inside the church that she had to wear gloves while playing. In 1965, the purchase of a portable organ meant there could be accompaniment with the singing at any Mass at any location. Because there was no church at St Raphael's yet, Holy Mass was celebrated in Villawood, Leichardt, St Patricks in the city and Croydon Park.

When St Raphaels Merrylands was opened in 1970, the choir had a lovely room in the sacristy. Sister Ksaverija brought tea and cakes for the singers and after her departure, Sister Hilary took care of this. After Mr Klakočer's passing, Mrs Miriam Stariha led the choir, both directing and accompanying the choir with the help of her mother, Doroteja Bavčar, who was also a choir member. In mid-1987, Sr Francka Žižek arrived and took care of the direction of the choir, allowing Miriam to focus on the musical accompaniment. Miriam was organist from 1977-1999 at St Raphael's church, however she also played the organ for the congregational singing at the monthly Slovenian Mass in Newcastle and early on also played for Slovenian Masses in Wollongong and Canberra plus many funerals and weddings held at St Raphael's, Merrylands.

Milka Stanič led the 'Ijudsko petje' and played the organ at the Saturday evening Masses. On Sundays, Mrs Marija Ovijač led the 'Ijudsko petje'. After the departure of Sr Francka, a new organist arrived, Carmen Funderanan-Austin who still accompanies the choir today, with Uroš Ergaver as leader. Skilled organists always accompanied the choir. These have included: Tončka Vodopivec, Muca Klakočer, Mara Pirjevec, Milka Stanič, Miriam Stariha (née Bavčar), Carmen Funderanan-Austin,

Damian Nemeš,
Martin Blessing,
Teresa and Frances
Rede.

WOMEN'S CHURCH CHOIR WOLLONGONG
Ženski cerkveni zbor Wollongong
1966 – present

The beginnings of Slovenian Mass in Wollongong date back to the 1950s when Father Beno Korbič and Father Klavdij Okoren and later Dr Mikula, Father Ambrožič and Father Odilo Hajnšek periodically came to Wollongong from Sydney. At that time, Mass was celebrated at the Wollongong cathedral. Quite often the local bishop, Bishop McCabe, was present at Slovenian Mass.

As early as 1966, a women's choir was formed, which sang regularly at the Villa Maria Chapel in Wollongong, where Mass was celebrated in the Slovenian language. The organizers of this choir were: Ivanka Žabkar and Barica Brodnik. Ivanka Žabkar chose and prepared the musical scores, whilst the organ was frequently played by the young Sonja Žabkar. This choir sang at church services through to 1983.

In 1983, the Wollongong Slovenian community acquired a small church with a house named 'The Church of All Saints' (*Cerkev Vseh Svetnikov*). The community moved its base to this Figtree location, where they had also established a clubhouse for the Slovenian Australian Club Planica. Soon after they moved here, a mixed choir was established which was led by Barica Brodnik. After 1988, the choir sang under the leadership of Sister Francka Žižek, up until her departure in 1997. Barica Brodnik, who had given selflessly and tirelessly before, then took over the role of conductor.

In recent times, Andrew Žičkar has provided organ accompaniment to the mixed church choir which has, at times, been provided by Vesna Hatežič, Mojca Brodnik, Marija Barič and Carmen Funderanan-Austin.

SLOVENIAN CHURCH CHOIR CANBERRA
Slovenski cerkveni zbor Canberra
1970 – present

Paying homage to Slovenian culture and heritage has been a traditional feature of the Slovenian Church Choir at the monthly services conducted by the Slovenian priests from Sydney. Originally the services were held at St Mary's Church in Braddon and currently are held on the third Sunday of the month at St Peter and Paul's Church in the Canberra suburb of Garran.

In the very early days (1952), Mass was celebrated in St Mary's Church by Father Bačinskas, a Lithuanian priest. He married young Slovenian couples including loyal parishioners, Cvetko and Ada (née Velan) Falež. Whilst Father Bačinskas didn't speak Slovenian, he spoke Italian and German as well as English and so was able to communicate with the members of the community. A number of Slovenians attended his weekly Mass at St Mary's Church.

In the early 1960s, Father Valerijan Jenko was the Slovenian Franciscan priest who travelled the three-hour drive from his parish in Merrylands, Sydney to attend to the parishioners of the Slovenian community in Canberra. He would come to Canberra, initially on an ad hoc basis, more or less whenever he could attend.

After mass was celebrated at St Mary's and St Patrick's Churches in Braddon, the venue was changed to the Chapel of St Peter and Paul's School in Garran. For a brief time parishioners transferred to St Bede's Church in Red Hill and then finally back to St Peter and Paul's Church where Mass is celebrated to this day, every third Sunday of the month. Father Valerijan was often driven by accompanists Sister Francka or later, Carmen Funderanan-Austin during the afternoon drives to Canberra. Father Valerijan was eventually joined by Pater Lovrencij Anžel and Pater Ciril Božič.

In recent years Father Darko Žnidaršič has had this parish under his wing.

The choir leaders over the years have included Sister Francka Žižek, who travelled from Sydney to work with the choir; Maria Valenci who led the choir for the 17 years following Maria's passing and Marija Urbas who has led the choir since December 2013. Marija's grandson, Oskar Urbas, who has been playing the piano since he was seven years old, has accompanied the choir since October 2013. Other accompanists have been Josephine Bresnik who began accompanying the choir at 12 years of age, Susan Falež, Sister Francka Žižek, Brigita LeStrange (née Osolnik), Brigita Bezjak who accompanied the choir for 15 years, Carmen Funderanan-Austin from Sydney and currently Oskar Urbas. Prior to Oskar, Josephine Bresnik occasionally filled in for Brigita Bezjak.

Mass was mostly held at 6pm. There was no formal beginning. The usual routine of the choir was to have rehearsals sometime before the evening service was to begin. As would have often been the case, many people in the community were natural singers and simply joined together to continue their strong tradition of praising God through song. When there was a special occasion, Cvetko Falež would ask other people in the community to augment the choir group. Ferdo Strehar was one such person.

Through song and praise of God, the Slovenian Australians in Canberra regularly worshipped and united their group to form a close-knit community, once again thanks to the Franciscan fathers who came as pioneers to this land.

SLOVENIAN CHOIR PERTH circa 1982 – 1990s

Conductor: Mary (Mili) Stockbauer

Slovenian Choir Perth was a mixed choir. They were led by Mary Stockbauer. Mary's talents were on many levels: she played piano, organ, sang, was a member of the *Capella Group*, an Australian ensemble and was the choir conductor of the *Slovenian Choir Perth*. In 1990, three members of the choir were involved in Slovenian Association Melbourne's talent show, 'Show Us What You Know' concert at their premises in Research, Melbourne. The trio consisted of: Hela Žigon, Zlata Agrež and Mary Stockbauer.

Pic: Perth zbor Zlatka...

Blurb: L to R: Zlata Agrež, Stane Tavčar, Helena Žigon, Štefan Plej, Mary(Mili) Stockbauer (Conductor), Vida Tavčar, Leo Masten, Marija Kristan, Rajko Kunej and Silvo Bezgovšek

SLOVENIAN CHURCH CHOIR MILDURA 1991 – circa 2003

When Slovenia was attacked by the Yugoslav Army after declaring its succession from the Republic of Yugoslavia in 1991, the tiny Mildura Slovenian community organised a church Mass and prayers for a peaceful resolution of the Slovenian independence movement. The very next day, the local Mildura newspaper, *Sunraysia Daily*, had a front page article 'Our Slovenians Pray For Peace.' This was quite a headline considering there were only 7 Slovenian families living in the community, and approximately 70 people counting all our descendants. After the Mass, people were invited to Gerden's home and they formed the first Slovenian choir in Mildura. Even though some members of the choir were Croatian nationals, they gladly participated and strongly supported the Slovenian independence movement. They were true friends!

When Slovenian priests and most visiting bishops from Slovenia, also came to Mildura, the Slovenian choir practiced singing all the appropriate Mass hymns beforehand, prepared and distributed the songs amongst all the singers and other people in the church and sang their hearts out during the Mass. They also trained an Australian organist to play traditional Slovenian hymns during the Mass. Afterwards, everybody was invited to one of the homes of a choir member, where they continued singing Slovenian national songs, eating delicious Slovenian food and celebrating long into the night.

These were wonderful times and they enjoyed singing so much, they started celebrating everybody's (surprise) birthdays or any other occasion. Many of the touring singers and choirs from Slovenia also visited Mildura and there was yet another opportunity to conclude the occasion

with happy community singing and celebration. Of particular note is Agata Tonc, who has an amazing soprano voice. As her husband, Frank is not able to

sing anymore, and some members either moved to city locations or have passed away, they now have completely abandoned their singing get-togethers.

Informacija o urejanju davčnega rezidentstva posameznikov

Obseg obdavčitve posameznikov je v Republiki Sloveniji odvisen od rezidentskega statusa.

Rezidenti Slovenije so zavezani za plačilo dohodnine po načelu obdavčitve po svetovnem dohodku, kar pomeni, da so obdavčeni z dohodnino za vse dohodke, ki so jih dosegli v in izven Slovenije, kjer koli po svetu. Nerezidenti so zavezani za plačilo dohodnine le od dohodkov z virom v Sloveniji.

Posameznik se šteje za rezidenta Slovenije, če izpolnjuje katerikoli pogoj iz 6. člena **Zakonu o dohodnini - ZDoh-2**. Rezidentski status posameznika se ugotavlja, kot pojasnjeno v nadaljevanju, na podlagi vloge posameznika, ki jo vložijo pri davčnem organu.

V 6. členu ZDoh-2 je določeno, da je zavezanec rezident Slovenije v kateremkoli času v davčnem letu, če v tem času izpolnjuje katerega od naslednjih pogojev: ima v Sloveniji uradno prijavljeno stalno prebivališče; ima svoje običajno prebivališče ali središče svojih osebnih in ekonomskih interesov v Sloveniji, ali je v kateremkoli času v davčnem letu prisoten v Sloveniji skupno več kot 183 dni, idr. nerezidenti pa so (7. člen ZDoh-2):

osebe, ki niso rezidenti Slovenije, to pomeni, da v Sloveniji nimajo stalnega bivališča, središča svojih ekonomskih in osebnih interesov oz. so v Sloveniji prisotni manj kot 183 dni v posameznem davčnem letu, osebe z diplomatskim ali konzularnim statusom tuje države v Sloveniji, osebe, ki opravljajo delo kot uslužbenci oz. funkcionarji mednarodne organizacije, osebe, ki so v Sloveniji zaradi zaposlitve v diplomatskem predstavništvu, konzulatu, mednarodni misiji tuje države, uslužbenci v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki ali Evropski investicijski banki, v Sloveniji, osebe, ki so v Sloveniji zaposlene kot tuji strokovnjaki za dela, za katera v Sloveniji ni dovolj ustreznega kadra (potrebna odobritev slovenskega davčnega organa), osebe, ki bivajo v Sloveniji izključno zaradi študija oz. zdravljenja.

Če ima posameznik v Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče, je torej že izpolnjen eden izmed pogojev iz 6. člena ZDoh-2, da se šteje za rezidenta Slovenije, ne glede na to ali je državljan Slovenije

ali ne. Davčni rezident je torej oseba, ki je državljan Slovenije in tudi tujec, če imata prijavljeno stalno prebivališče v Sloveniji. Neposredno pa status državljanstva ni povezan s statusom rezidentstva za namene ZDoh-2. Šele če ni izpolnjen noben pogoj iz 6. člena ZDoh-2, se posameznik šteje za nerezidenta Slovenije.

Kadar se zavezanec za dlje časa preseli v tujino, kjer tudi dejansko prebiva, si mora zaradi vpliva te spremembe na status rezidentstva za davčne namene, formalno urediti svoj rezidentski status za davčne namene tudi pri davčnem organu (tj. vpis spremembe statusa rezident v nerezident v davčni register), pred tem pa tudi urediti obveznosti iz naslova odjave stalnega prebivališča, kot to določa Zakon o prijavi prebivališča, pri posamezni upravni enoti. Ta določa, da mora posameznik pred odselitvijo v tujino za stalno, v Sloveniji odjaviti stalno prebivališče.

Če posamezniki pri davčnem organu ustrezno ne uredijo statusa, se še vedno štejejo za slovenske rezidente (npr. ob prijavljenem stalnem prebivališču v Sloveniji), kar pomeni, da so obdavčeni po načelu svetovnega dohodka; tj. tudi od dohodkov iz tujine. Če si posamezniki ne uredijo rezidentskega statusa sami, lahko davčni organ v zvezi z odmero dohodnine po uradni dolžnosti preverja, ali se izkazani status posameznika sklada z dejanskim stanjem in posledično ustrezno ukrepa.

Ne glede na navedeno, pa ima posameznik primarno obveznost, da sam pravilno formalno uredi svoj rezidentski status.

To lahko stori z vložitvijo vloge za ugotovitev rezidentskega statusa pri davčnem organu, ki ji lahko priloži ustrezno izpolnjen vprašalnik: Ureditev rezidentskega statusa – odhod iz RS, ki je dostopen na naslednji povezavi:

<http://www.fu.gov.si/fileadmin/Internet/>

Davki_in_druge_dajatve/Podrocja/

Mednarodno_obdavcenje/O_brazsci/Vprasalnik_

Ugotovitev_rezidentskega_statusa_-_odhod_

iz_Republike_Slovenije.pdf

Vloga za ureditev rezidentskega statusa se lahko vloži osebno, pošlje po pošti, preko portala eDavki ali preko pooblaščenca pri pristojnem finančnem uradu, kjer je zavezanec vpisan v davčni register.

Naslovi pristojnih lokalnih finančnih uradov so objavljeni pod Kontakti na spletni strani Finančne uprave (FURS): <http://www.fu.gov.si/kontakti/> Vlogi je treba priložiti dokazila v zvezi z dejanskim prebivanjem v tujini (primeroma: pogodbo o zaposlitvi, potrdilo o prijavi stalnega prebivališča v drugi državi in druga dokazila, s katerimi zavezanci dokazujejo, da so po odhodu iz Slovenije ustvarili rezidenčne vezi z drugo državo). Eno od dokazil v postopku ugotavljanja rezidentskega statusa ob odhodu iz Slovenije je lahko tudi potrdilo o rezidentstvu tujega davčnega organa.

Več informacij glede ugotavljanja statusa rezidentstva po ZDoh-2, je mogoče pridobiti na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije (FURS) na naslednji povezavi: http://www.fu.gov.si/fileadmin/Internet/Davki_in_druge_dajatve/Podrocja/Mednarodno_obdavcenje/V_prasanja_in_odgovori/Vprasanja_in_odgovori_2_izdaja_Rezidenti_drzave_pogodbenice.pdf.

Splošne informacije s področja mednarodnega obdavčevanja pa je mogoče dobiti na naslednji povezavi:

http://www.fu.gov.si/davki_in_druge_dajatve/podrocja/mednarodno_obdavcenje/.

V zvezi z odpravo dvojnega obdavčevanja dohodkov rezidenta z virom izven Slovenije je še pojasniti, da slovenska davčna zakonodaja (ZDoh-2) omogoča odpravo dvojnegag obdavčevanja tudi v primeru, ko rezidenti Slovenije dosega dohodek v državi, s katero Slovenija nima sklenjenega sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja. To velja tudi v primeru, ko so dohodki rezidentov doseženi v Avstraliji, Novi Zelandiji, Argentini idr. Tako lahko rezident Slovenije od dohodnine, odmerjene po ZDoh-2, odšteje znesek ustreznega dela dohodnine (odbitek tujega davka), ki jo je že plačal od dohodkov z virom izven Slovenije in v Sloveniji doplača morebitno razliko v izračunu davka, ne gre pa za plačilo »dvojnih davkov«.

MINISTRSTVO ZA FINANCE
FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
Generalni finančni urad
Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana
Tel: 01 478 38 00, Fax: 01 478 39 00
E - mail: gfu.fu@gov.si www.fu.gov.si

Delovna ekipa v Baragovem domu in na vrtu v Kew

Ekipa prostovoljcev ob vodstvu Jožeta Rozmana redno poskrbi za košnjo trave. Na fotografiji so z leve na desno: Bernard Brenčič, Peter Lenarčič, Jože Rozman, Srečko Brožič, Janez Rotar, Tone Zrimšek, Franc Rozman in Franjo Kravos. Tokrat je manjkal Franc Tomažič. Srečko Brožič vedno poskrbi za dobro malico.

Mizarja Martin in Peter Bole postorita razna mizarjska dela. V preteklosti sta veliko del opravila brata Bernard in Franc Brenčič ter Franc Fekonja.

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

48. OBLETNICO BLAGOSLOVITVE naše cerkve svetih bratov Cirila in Metoda v Kew smo obhajali v nedeljo, 16. oktobra 2016 (**fotografija zgoraj**). Med to sveto mašo so zakonski jubilanti obnovili svoje poročne obljube zvestobe in ljubezni drug drugemu. **Jubileje zakona so praznovali:** Marija in Tone BRNE – 71 let poroke; Katarina in Anton CEVEC – 60 let; Rezika in Franc FEKONJA – 57 let; Mary in Stanko PROSENAK – 55 let; Tilka in Valentin Lenko – 56 let; Anica in Tone POKLAR – 55 let; Marija in Slavko BLATNIK – 53 let; Angela in Ivan DENŠA – 45 let. Čestitke vsem!

MISIJSKO NEDELJO smo obhajali 23. oktobra 2016: Papež Frančišek ji je dal geslo v duhu izrednega svetega leta **„Samo, če smo »usmiljeni kakor Oče«, smo misijonarji“**. Molitev in dobrota povežeta še posebej na ta dan vernike vsega sveta v bogati solidarnosti dajanja in prejemanja in s tem utrjujeta

v bratski skupnosti vse otroke nebeškega Očeta. Misijonsko nabirko smo namenili našim slovenskim misijonarjem. Prav tako redno oddajamo darove, ki jih namenjate misijonarjem preko naše revije Misli. Hvala tudi v njihovem imenu za Vašo velikodušnost.

V MESECU NOVEMBRU smo se seveda še posebej spominjali vseh naših pokojnih z molitvijo rožnega venca, svetimi mašami in molitvami na pokopališčih: Springvale, Kew, Keilor, Heidelberg, Wodonga ter v društvih Slovensko društvo Planica, SD Jadran, SD Melbourne, SD St Albans, SD Geelong.

Pred kapelico na klubu Jadran.

Obisk pomožnega škofa iz Banja Luke frančiškana dr. Marka Semrena.

SKLEP IZREDNEGA SVETEGA LETA USMILJENJA je bil v nedeljo, 20. novembra 2016, na praznik KRISTUSA KRALJA. Dan prej, v soboto, so različne narodnosti pripravile čiščenje Najsvetejšega v cerkvi St. Brigid's v North Fitzroy, sledila je slovesna škofova maša (pomožni škof dr. Mark Edwards) ob somaševanju izseljenskih duhovnikov. Nadškof dr. Denis Hart je v nedeljo zaprl sveta vrata v katedrali sv. Patrika v Melbournu.

SKLEP šolskega leta SLOMŠKOVE ŠOLE in obisk MIKLAVŽA bo v nedeljo, 4. decembra, **VPIS v novo šolsko leto** pa prvo nedeljo v februarju. Iskrena zahvala učiteljici Julie Kure Bogovič, ravnateljici šole Veronici Smrdel, Diani Paolucci ter seveda staršem in starim staršem za prizadevanje.

Učenci Slomškove šole in njihovi starši so imeli v lepi sončni nedelji, 20. novembra, izlet v Geelong Adventure Park. Sabrina Johnson je napisala: *On Sunday 20th November the Šola children went to a water park called Adventure Park. We had so much fun!! We went on all the different rides and went down heaps of water slides. It took us two hours to get there but it was worth it because of how fun it was (fotografija levo).*

ČAS ADVENTA smo pričeli s prvo adventno nedeljo, 27. novembra 2016. Štirje adventni tedni nam pomagajo v naši duhovni pripravi na praznovanje Jezusovega rojstva.

Z BOŽIČNO DEVETDNEVNICO bomo pričeli v petek, 16. decembra. Pred sveto mašo bo priložnost za sveto spoved. V adventnem času bo pri nas večkrat spovedoval tudi pater Viljem Lovše.

OBISKI: V decembru pride na obisk pater Boris Markež iz Kopra, v januarju 2017 pa p. dr. Mihael Vovk s Svete Gore.

IGRA: Igralska skupina nam je ob vodstvu Drage Gelt OAM pripravila veseloigro Joško in Micka avtorja Vinka Möderndorferja. Premierna uprizoritev je bila v naši dvorani 23. oktobra 2016. Pozneje so igro ponovili še drugod.

Franc Car je praznoval 80. rojstni dan (z ženo Marijo).
Hermína Volk pa je obhajala 85 let. Iskrene čestitke obema!
Kuharska ekipa na Jadranu s predsednico Romano Žetko,
v nedeljo, 6.11.2016, po molitvah za pokojne na Keilorju.

V petek, 16. decembra, še posebej vabimo v cerkev **STAREJŠE IN BOLNE**, ki še zmorete to pot. Med sveto mašo bomo podelili **zakrament svetega maziljenja**. Z veseljem bomo v teh dneh obiskali vse bolne in osamljene po domovih, bolnišnicah ali v domovih starejših, ki boste izrazili to željo. Pravočasno nam sporočite ali po telefonu ali po kakšnem dobrem človeku, ki mu zaupate in vam pomaga. **Praznik BREZMADEŽNE** bo v četrtek, 8. decembra. Praznična sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU bomo imeli v soboto, 10. decembra 2016. Avtobus bo odpeljal izpred cerkve v Kew ob 8. uri zjutraj. Ob 9.15 se bomo zbrali pri naši kapelici in nato imeli ob 9.45 dopoldne sveto mašo v cerkvi na vrhu hriba. Po maši se bomo odpeljali na Slovensko društvo St. Albans, kjer bo Miklavževo kosilo in slavje. Predsednik Slavko Blatnik

obljublja specialiteto - prašička na različju ter ostale dobrote v dobrem razpoloženju. Slavku in sotrudnikom se zahvaljujemo za gostoljubje in hvala tudi za njihov delež v Kew – poleg že naštetih skupin v prejšnjih Mislih (september – oktober 2016, stran 44), je tudi njihova skupina, ki je junija letos pripravila družinsko kosilo.

BOŽIČNE VOŠČILNICE si lahko oskrbite v Baragovi knjižnici ob nedeljah pred ali po sveti maši.

Četrta adventna nedelja bo ravno teden dni pred božičem, 18. decembra. Po sveti maši bo v dvorani **družinsko kosilo**, ki ga bodo pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič, ki nas na ta dan tudi nagovori.

SVETI VEČER, sobota, 24. decembra 2016: ob 9. uri zvečer bomo imeli na dvorišču pred jasicami v luški votlini slovesno božično slavje s sveto mašo božične noči. Učenci Slomškove šole bodo zopet živi «betlehemski pastirčki». Zborovsko in ljudsko petje bo napolnilo sveti prostor pod milim nebom, zato je naša polnočnica zares nekaj posebnega v veličastni «katedrali» pod zvezdnatim nebom.

BOŽIČ – GOSPODOVO ROJSTVO, nedelja, 25. decembra 2016: Zorna maša bo ob 8. uri zjutraj z ljudskim petjem, praznična dnevna maša bo ob 10. uri dopoldne.

SVETI ŠTEFAN, ponedeljek, 26. decembra: Praznična sveta maša ob 10. uri dopoldne v KEW ter ob 6. uri zvečer v MORWELLU.

Po molitvah za pokojne na Slovenskem
društvu Melbourne, 6.11.2016.

SILVESTROVO, sobota, 31. decembra: Zahvalna sveta maša Bogu v zahvalo po Mariji Pomagaj za vse milosti leta 2016 bo ob 10. uri dopoldne.

Obsklepu letatudina naša zahvala vsem sodelavcem in dobrotnikom našega slovenskega misijona in revije Misli. Hvala in Bog povrni! Naša zahvala za Vas je lahko le v molitveni hvaležnosti ter v daritvi svete maše za vse žive in pokojne.

NEDELJA, 1. JANUAR 2017: NOVO LETO 2017, PRAZNIK MARIJE SVETE BOŽJE MATERE, svetovni dan miru: Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo! Tako bomo tudi mi povabljeni v našo cerkev sv. bratov Cirila in Metoda ob 10. uri dopoldne, da s Kristusovo in našo daritvijo sprejmemo dar novega leta 2017, za katerega ne vemo, kaj nam prinaša, z zaupanjem pa vse izročamo v Božje roke in iz njih tudi vse hvaležno prejemamo.

NEDELJA, 8. januar 2017: RAZGLAŠENJE GOSPODOVO – SVETI TRIJE KRALJI: V KEW bo sveta maša ob 9. uri dopoldne, v GEELONGU ob 12.15 popoldne ter v ST ALBANSU ob 5. uri popoldne.

V nedeljo, 29. januarja 2017, se bomo pri maši spomnili naše nove domovine Avstralije, ki 26. januarja praznuje svoj praznik **AUSTRALIA DAY.** **VPIS V SLOMSKOVO ŠOLO** bo prvo nedeljo v februarju, 5. februarja 2017. Otroci in starši so vedno najprej povabljeni k sveti maši v cerkev ter nato v šolo.

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK – PREŠERNOV DAN praznujemo 8. februarja. **Kot občestvo** ga bomo slovesno praznovali tretjo nedeljo v februarju, **19. februarja 2017,** v cerkvi in nato z bogatim kulturnim programom, ki ga bodo **ob našem sodelovanju pripravili pevci – župniki OKTETA OREMUS iz Slovenije.** Po programu bo **DRUŽINSKO KOSILO** in seveda prijetna srečanja z duhovniki.

SVETI KRST: MIA CONCETTA PLESNIČAR, rojena 28.09.2015, Heidelberg VIC. Mati Maria-Liza Di Florio, oče Anthony Frank Plesničar. Botra je Angela Italiano. Sv. Ciril in Metod, Kew, 30.10.2016. JAKE MATEO SPITERI, rojen 26.07.2016, Fitzroy VIC. Mati Karen Spiteri r. Kohek, oče Wayne William Spiteri. Botra sta Michelle in Shaun Davis. Sv. Ciril in Metod, Kew, 13.11.2016. Čestitamo staršem, botrom in starim staršem! *(Fotografiji sta na strani 2).*

DRAGOCENI UČBENIKI SLOVENŠČINE V DIGITALNI OBLIKI

Spoštovani in dragi p. Ciril, ko tudi v Ameriki skupaj s prijaznimi Rodetovimi še vedno pestujemo lepe spomine na Vaš prijazen obisk, Vam danes z veseljem elektronsko pošiljam učbenika Slovenian Language Manual, Vol. 1 in Vol. 2. V Ameriki vidimo, da si mnogo ljudi še vedno želi prav te učbenike, kjer pa nam naročeni in plačani ponatis pri Xlibris ni uspel. Prijatelj Anthony Krecic je nato za tečajnike pri Sv. Vidu oba učbenika pripravil v sedanji obliki in jih zdaj lahko elektronsko posredujemo vsakomur, ki jih želi, seveda vedno brezplačno. Ker je možno, da si učbenike tudi v Avstraliji še marsikdo želi, Vam z velikim veseljem poklanjamo oba izvoda. Naš predlog bi bil, da jih javnosti ponudite brezplačno, kdor pa se želi malce oddolžiti, naj pošlje dar Tiskovnemu skladišču Misli. Kaj mislite? Vas in s. Marijo pristrčno pozdravljamo.

**Edi in Milena Gobec in Breda Lončar
Cleveland, 25. novembra 2016**

ZAHVALA ZA VELIKI DAR

Spoštovani g. prof. dr. Edi Gobec, gospa Milena in gospa Breda Lončar, to je neverjetno veliko darilo, prav gotovo darilo letošnjega obiska svetega Miklavža, ki je uporabil za nošenje tega velikega daru Vas tri! Iskrena zahvala Vam trem in g. Anthonyju Krecicu iz Clevelanda, ki je knjigi skeniral.

Vaša učbenika smo in še vedno s pridom uporabljamo v naši Slomškovi šoli. Ko pogosto fotokopiramo strani Vaših učbenikov, smo vedno znova v hvaležnosti povezani z Vami. Radi jih bomo sedaj posredovali vsem, ki bi se radi učili naše slovenske besede.

Hvala Vam vsem in Bog blagoslovi vse Vaše dneve.

Tudi Marija in jaz ohranjava prelepe spomine na skupaj preživet čas v Vašem domu skupaj z Rodetovimi julija letos. Hvala za Miklavžev dar in vse žegne Božje za božične praznike in leto Gospodovo 2017!

**pater Ciril A. Božič in Marija Anžič
Kew, 25. novembra 2016**

PREMIŠLJEVANJE OB DNEVU POKOJNIH

Helena Leber

Ob dnevu pokojnih spomini polete nazaj
tja v naša mlada leta – v naš domači kraj...
Draga mati – Tvoje žuljave roke in božajoče oči nas pogostoma
spremljajo preko dnevov in noči.

In Tebi, dragi oče – srčna hvala za vodilne kretnje,
ko si nam z dejanji vedno, vedno nudil zavetje.

Sedaj, po mnogih desetletjih – daleč od vas
vseh smo si ustvarili življenje – na teh nekoč tujih tleh.
Končno smo se tej zemlji prilagodili in ta oddaljeni
in največji otok vzljubili.

Spoznali smo pomembnost in bližino prijateljstva
in sprejeli vsakdanjo usodo izseljenišva.

Tako - ob tem vsakoletnem času spominov – podajmo si roke in
dvignimo čaše ter nazdravimo vam vsem tam preko morja s srčno
zahvalo, da smo tako tam kakor tudi tukaj končno doma...

ODŠLI SO

HALINA BRECEL roj. NADOLSKA je umrla 11. avgusta 2016 v domu starejših Estia Health v Ardeer, zahodnem delu Melbournu. Rojena je bila 25.07.1930 v Belorusiji, po narodnosti Poljakinja. Z Valentinom Breclom sta se spoznala na ladji in sta v zakonu preživela 66 let. Njun sin Valentin je umrl v Londonu leta 1982, ko ga je na prehodu za pešce povozil avtomobil. Halin pepel so položili k počitku na pokopališču v kraju Macedon, kjer sta z Valentinom živela 28 let. Sožalje možu Valentinu.

ADOLF MARCEN je umrl 11. oktobra 2016 v Melbournu. Rojen je bil 19.06.1943 v Trbovljah. Pogrebno slovo je bilo v kapeli Crick Chapel na pokopališču Fawknor Memorial Park 21. oktobra 2016. *Hvala Pavlini Cestnik za sporočilo.*

RUDI HORVAT je umrl 20.10.2016 v bolnišnici v Geelongu. Rojen je bil 01.08.1932 v Vidoncih v Prekmurju. Pokopan je v Geelongu. Za njim žalujejo žena Štefka, otroci Sylvia, Rudi, Ljubica, Sonja in Chris, 6 vnukinj in 1 vnuk ter sestra Helena Hilla v Geelongu.

Hvala Lidiji Čušin za sporočilo.

JOSEPHINA AHMETOVIĆ roj. ŽUREJ je umrla 30.10.2016 v Austin Hospital v Heidelbergu. Rojena je bila 11.01.1937 v kraju Trnovlje pri Celju staršema Francu in Jožefi Žurej. V Avstralijo je prispela leta 1967 in se poročila leta 1973 z Demalom Ahmetovićem iz Bosne. Živela sta v Reservoir. Imela sta hčerko Damiro, ki živi z družino v Melbournu. V Sydneyu živi Josephinina sestra Nežka Mirković, brat in sestra pa v

Trnovlju. Pogrebno slovo je bilo 10. novembra 2016 v kapeli Crick Chapel na pokopališču Fawknor Memorial Park. Pokopana je na pokopališču Northern Memorial Park v Glenroyu. Pogreba se je udeležilo tudi nekaj članov Jugoslovenskega društva iz North Fitzroya. Sožalje možu Demalu in družini.

PAVEL KRUH je umrl 05.11.2016 v Cobden Nursing Home v kraju Cobden VIC. Rojen je bil 29.06.1923 v Zagorju pri Pivki. Pogrebno slovo je bilo v ponedeljek, 14. novembra 2016, v cerkvi Rosana Christian Church, Tyrone Avenue, McLeod. Pokopan je bil naslednji dan v grob pokojne žene Slavke (umrla aprila 2014) na pokopališču Scotts Creek Cemetery blizu kraja Timboon v Viktoriji. Sožalje sinu Andreju z ženo Miriam, bratu Tonetu z ženo Joži ter svakinji Jelki Kariž.

EDWARD NEIL (TED) VINCENT je umrl 14. novembra 2016 v Alfred Hospital v Melbournu – Prahran. Rojen je bil 24.02.1948 v Geelongu. Leta 1970 se je poročil z Natasho Mejač iz Geelonga. Ted je bil priznan inženir in je opravljal različna vodstvena dela za državno podjetje VicRoads. Pogrebni obred je bil v cerkvi St John the Baptist 18. novembra 2016. Sledila je privatna kremacija. Sožalje ženi Natashi, sinu Michaelu z ženo Clare in otrokoma George in Abigail, hčerki Leah, sestri Noli, bratom Geoffu, Donu in Kenu z družinami ter Natashinima sestrama Anici (Bebi) in Ivanki z družinama.

45 let Slovenskega kluba Jadran

Na Jadranu je bilo kar precej živahno, saj smo proslavljali petinštirideseto obletnico Kluba.

Ustanovljen je bil 17. oktobra 1971. Čestitke vsem članom za njihov trud v vseh petinštiridesetih letih dela. Večer so nam polepšali pevci Planike, ki so zapeli nekaj lepih pesmi. Dorica Dolgan in Boris Korbi sta nam predstavila zgodovino Kluba. Zbralo se nas je kar veliko število. Hvala vsem, ki ste se udeležili in tako povzdignili naše skupno praznovanje in hvaležnost za dosedanje skupno ustvarjanje in delo Kluba.

Na dan Melbourne Cup, vedno je to prvi torek v novembru, letos je bil to 1. november, smo se zbrali že ob deveti uri zjutraj in balinali. Po okusnem kosilu smo priredili parado klobukov. Trem najlepšim smo podelili nagrade, kar se za Melbourne Cup spodobi, da upoštevamo konjske dirke. Bogu hvala za lep dan in prijetno druženje.

V nedeljo po prazniku vseh svetih, 6. novembra 2016, smo se kakor vsako leto zbrali na pokopališču Keilor. Molili smo za pokojne. Hvala pevcem za lepo petje in Alojzu Dominku za molitev s trobento. Pater Ciril nas je povezal in z duhovno mislijo spomnil na našo končno domovino v nebesih. Sledilo je prijetno druženje ob dobri hrani in pijači v Klubu Jadran. Veliko se nas je zbralo. Naše pridne kuharice so nam z dobro hrano pomagale, da je bilo srce še bolj odprto za poslušanje in medsebojno spodbudo. Krofi so boljše od Trojanskih v Sloveniji in jih ni zmanjkalo. Pred Klubom je lepo

urejen vrt, kjer so imenitni možje, ki so nas obiskali, zasadili vsak svoje drevo. Med njimi sta tudi takratni koprski škof msgr. Metod Pirih, provincial p. dr. Viktor Papež in naš p. Ciril Božič.

Štirinajstega novembra smo se odpravili na izlet na Phillip Island in Churchill Island. Ogledali smo si znamenitosti. Videli pa smo tudi različna kmečka orodja, obudili spomin na to, kako se molze krave, striže ovce in kako ovčarski pes skrbi zanje in jih zbira skupaj. Za še več lepote nam je Bog naklonil sončen dan in dobro voljo. Prijetno druženje smo še okrepili s slovensko pesmijo in se pozno zvečer hvaležni vrnili domov. **Romana Žetko, predsednica**

ČESTITAMO: Čestitke predsednici Romani Žetko, upravnemu odboru ter članom Slovenskega kluba Jadran za 45-letno delovanje. Deset let pa so mlajši v Slovenskem društvu St. Albans – čestitke predsedniku Slavku Blatniku, upravnemu odboru ter članom.

JUŽNO - SUDANSKA KATOLIŠKA SKUPNOST IN SLOVENCİ

pater Ciril A. Božič OFM OAM EV

Avstralija je multikulturna deželca. Letos avgusta smo imeli popis prebivalstva. Že za prihodnje leto obljublajo, da nam bodo dali nekatere številke. Podoba Avstralije se spreminja kakor tudi podoba celotnega sveta. Če smo pred tridesetimi leti še govorili, da je v Avstraliji nad 25.000 Slovencev, bo gotovo zadnji popis pokazal drugačno številko. Medtem, ko se mi staramo in številčno manjšamo, se večajo nekatere druge narodne skupine ljudi, ki so prispele v Avstralijo zadnjih 10 do 15 let. Vse pogosteje srečamo priseljence iz Afrike. Tako imamo tudi v nadškofiji Melbourne že nekaj let Južno Sudansko katoliško skupnost (South Sudanese Catholic Community in Melbourne), ki še nima svojega duhovnika, ima pa že svojega stalnega diakona Georga. Že nekajkrat sem bil povabljen k njihovim slovesnostim. Vedno ni mogoče ustreči zaradi naših domačih obveznosti, tu in tam pa je le potrebno pomagati tudi njim.

V nedeljo popoldne, 16. oktobra 2016, sem vodil slovesno bogoslužje v cerkvi St. Anthony's v Noble Parku ob prazniku njihovega svetnika, **svetega Daniela Combonija**. Prvič sem slišal za tega svetnika in sem moral seveda poiskati podatke o njegovem delu in življenju. Najprej seveda o Južnem Sudanu, ki je postal neodvisna država 9. julija 2011 po referendumu, kjer je 98,83% ljudi glasovalo za samostojnost in se tako ločili od države Sudan. Še danes je Republika Južni Sudan v nemirih zaradi tega in plemenskih bojev.

In kje je Južni Sudan?

Glavno in največje mesto je Juba. Južni Sudan meji na severu na Sudan, na Etiopijo na vzhodu, na Kenijo na jugovzhodu, Ugando na jugu, Demokratično Republiko Kongo na jugozahodu in Centralno Afriško Republiko na zahodu.

V te kraje je leta 1857 prišel italijanski misijonar Daniel Comboni, rojen 15. marca 1831 v kraju Limone sul Garda. Daniel je prišel v Južni Sudan leta 1858 z namenom, da prinese sporočilo evangelija in da pripravi Afričane do tega, da bodo sami misijonarili svoje ljudstvo. Leta 1877 je bil Daniel imenovan za škofa v tem delu Afrike. Umrli je v Kartumu 10. oktobra 1881. Za svetnika ga je razglasil papež Janez Pavel II. leta 2003.

In kaj je tukaj posebej zanimivega zame, Slovenca, duhovnika, delujočega v Avstraliji, ki nagovarja Južne Sudance ob prazniku njihovega »Slomška«?

Slovenija in Južni Sudan sta obe mladi državi. No, to je že nekaj skupnega.

Tukaj, sredi več kot štiri milijonskega Melbournea, eni in drugi slavimo Boga v izpovedovanju iste vere; le mi Slovenci malo bolj zadržano, Južni Sudanci pa s plesom, rajanjem, ploskanjem. Mi moramo mašo končati v eni uri, pri njih ura ni pomembna...

Toda, kaj sem našel na tem prvem škofovskem sedežu sv. Daniela Combonija v Sudanu že deset let prej?! Tukaj je že sredi leta pomladi narodov v Evropi, leta 1848, **deloval slovenski misijonar**, ki je tistega leta postal apostolski pro-vikar in je tako bil predhodnik

sv. Daniela Combonija! Slovenija in Južni Sudan sta si bližja, kot sem si mislil. Zato sem moral tem mojim živahnim Afričanom tudi povedati to zgodbo. In nič čudno, da me pogosto vabijo. Spet bom z njimi v nedeljo, 4. decembra, ko se bomo veselili ob sprejemu relikvij njihove rojakinje, trikrat prodane sužnje, sv. Josephine Bakhita. Toda o tem drugič.

**V nedeljo, 16. oktobra 2016,
v cerkvi St. Anthony's
v Noble Parku**

Ob svetem Danielu Comboniju spoznajmo našega velikega afriškega misijonarja in učenjaka dr. IGNACIJA KNOBLEHARJA.

* 6. julij 1819, Škocjan na Dolenjskem,
† 13. april 1858, Neapelj, Italija

Dr. Ignacij Knoblehar je bil misijonar v Sudanu in znamenit raziskovalec te afriške dežele.

Dočakal je manj kot 39 let. Slavni nemški naravoslovec Alfred Brehme, ki ga je osebno poznal, je o njem zapisal: „Bil je tako ljubezljiv kakor učen, neutrudljiv pri svojem delu, vesel v občevanju s sopotniki, skromen in plemenit. Pisal je zares izvrsten znanstveni dnevnik.“

Po rodu je bil Dolenjec kot veliki misijonar Friderik Baraga, ob katerem se je navdušil za misijone. Rodil se je 6. julija 1819 v Škocjanu pri Novem mestu kot prvi otrok očeta Ignacija in matere Uršule roj. Štancar. Za njim so prišli na svet še bratje Janez, Franc, Jožef in Martin. Oče je imel mesarijo in gostilno, zato je svojega prvorojenca lahko poslal v šole. Ko mu je bilo sedem let, je šel v nemško šolo v Kostanjevico ob Krki, naslednje leto pa v Celje; osnovno šolo je končal v Novem mestu, kjer so šolo vodili frančiškani. Tam je ostal do končane šeste gimnazije. Pater Ladislav Hrovat, eden njegovih profesorjev, je o Knobleharju dejal: „Prav posebno nadarjen ni bil, tem bolj pa se je odlikoval z železno vztrajnostjo.“ Domači župnik Zalokar ga je spodbujal, naj se poleg šolskih predmetov še sam uči in mu posojal knjige. Ko mu je bilo osemnajst let, je v Novem mestu poslušal Baraga, ki je bil na obisku v domovini. Sklenil je, da tudi on postane misijonar. Ko je v Ljubljani končal dveletni študij modroslovja, je jeseni 1839 zaprosil za sprejem v ljubljansko bogoslovje. Leta 1841 je odšel v Rim, da se pripravi za misijonski poklic. Šele po dveh letih čakanja je bil sprejet v misijonski zavod Propaganda fide. Tam se je poleg teologije učil še naravoslovja, računstva in merjenja, zvezdoslovja, risanja in zdravilstva.

Dne 9. marca 1845 je bil posvečen v duhovnika. Za misijonsko področje so mu določili novoustanovljeni srednjeafriški misijon v Vzhodnem Sudanu. Postal je sodelavec novega srednjeafriškega apostolskega vikariata. Knoblehar je zapustil Rim 3. julija 1846. Cilji njegovega misijonskega delovanja v Sudanu so bili: spreobrnjenje domačinov, pastoralna skrb zanje in prizadevanje za odpravo suženjstva.

Na svoje misijonsko poslanstvo se je Knoblehar

osem mesecev pripravljaj v Libanonu. Nato je odpotoval v Egipt; misijonarji so z ladjo po Nilu pripluli do Kartuma februarja 1848. Predstojnik misijona, apostolski provikar, poljski misijonar Ryllo, je kmalu zatem zbolel in umrl, za svojega naslednika je izbral 29-letnega Knobleharja. **Leta 1848 je Knoblehar postal apostolski vikar. Za svojo prvo in glavno misijonsko postajo je izbral Kartum.** Severni del Sudana je bil tedaj pod oblastjo muslimanske Turčije in misijonariti je bilo mogoče samo med črnskimi

plemeni proti jugu. Novembra 1849 je Knoblehar v spremstvu nekaterih misijonarjev z jadrnico odplul po Belem Nilu proti jugu. Prišel je tako globoko, kamor dotlej še ni prispel noben Evropejec. Med tamkajšnjim plemenom Barijcev (v njihov jezik je prevedel glavne verske resnice in molitve) je hotel ustanoviti novo misijonsko postajo, pa so mu to preprečili muslimanski trgovci s sužnji. Naslednje leto je šel v Evropo, da pridobi novih sodelavcev in zbere denarno pomoč za svoj misijon. Leta 1850 je tako obiskal tudi domači Škocjan, nato je šel še v Avstrijo in Italijo. Pokroviteljstvo misijona je prevzela Avstrija ter ustanovila Marijino društvo za pospeševanje katoliškega misijona v Afriki in odprla konzulat v Kartumu. Ustanovil je še dve drugi misijonski postaji: Gondokoro in Beli Križ. Pred vrnitvijo je za plovbo po Nilu kupil ladjo, ki ji je dal ime Stella Matutina (Zgodnja Danica). Pridružil se mu je nekaj slovenskih in drugih misijonarjev. Zaradi nezdravega podnebja in mrzlice, za katero takrat še niso imeli učinkovitega zdravila, so misijonarji naglo umirali. Nazadnje je zbolel tudi Knoblehar. Leta 1857 je zopet odpotoval v Evropo, vendar se je zaradi oslabelosti ustavil v Neaplju, kjer je 13. aprila 1858 pri bosonogih avguštincih v cerkvi »Maria, mati resnice«, umrl. V Neaplju je tudi pokopan.

Sudanski domačini so Knobleharja zaradi njegove učenosti, modrosti in dobrote imenovali „Abuna Soliman“ (Naš oče Salomon). Njegovo učenost so občudovali mnogi raziskovalci, ki so se srečali z njim: kasnejši graditelj Sueškega prekopa Francoz Ferdinand Lesseps, že omenjeni nemški naravoslovec Alfred Brehm, Američan Bavard Taylor. O njegovi misijonski in znanstveni dejavnosti so se bralci po Evropi in pri nas v Sloveniji lahko seznanjali v temeljitih in zanimivih Knobleharjevih letnih poročilih, ki so jih objavljala Izvestja Marijine

družbe za pospeševanje katoliškega misijona v osrednji Afriki, delno tudi časnika Zgodnja Danica in Laibacher Zeitung. Obširno Knobleharjevo poročilo o prvem (dvomesečnem) potovanju po Nilu je v knjižici Potovanje po Beli reki v nemščini in slovenščini objavil Vinko Klun (Ljubljana 1850). Med svojim bivanjem v Sudanu je Knoblehar opravil šest potovanj po Nilu. Vse, kar je videl in slišal in kar je doživel, je skrbno zapisoval. Sistematično je beležil tudi podatke o meteoroloških razmerah in o vodostaju Belega Nila. Zbiral je tudi etnološke predmete, ki so mu jih darovali prebivalci ob Nilu. V svoj ladijski dnevnik je zapisal, da je 16. januarja

1850 dosegel 4° 12' severne širine. Dolga leta je ostal Knoblehar edini, ki mu je uspelo priti tako daleč na jug Sudana. Nameraval je napisati daljše delo o Sudanu, pa mu je to preprečila prezgodnja smrt. Njegovo rokopisno gradivo je deloma na Dunaju, deloma v Rimu.

Znani geograf in duhovnik Valter Bohinec pravi o njem tako: »Le maloštevilni so sinovi slovenskega naroda, ki so že v dobi svojega življenja s svojimi odličnimi dejanji dosegli svetovno slavo.«

V apostolskem delu sv. Daniela Combonija in našega misijonarja dr. Ignacija Knobleharja, kakor tudi v apostolskem delu naših današnjih

misijonarjev in misijonark po svetu, spoznavamo delovanje Božjega Duha, ki iz vseh narodov in ras nas vse kliče, da bi bili vredni otroci istega nebeškega Očeta, ki je naš Stvarnik in Jezus Kristus naš Odrešenik.

Pater Ciril je kot škofov vikar podelil zakrament svete birme 13 članom indonezijske skupnosti v nedeljo, 2.10.2016 v Port Melbourneu.

Deborah Jernejčič je prejela zakrament svete birme 23.10.2016 v cerkvi St. Mary's v Greensborough. Čestitke!

Olivia Pase je bila birmana 31. julija 2016 v cerkvi Holy Eucharist Church v East Malvernu. Čestitke!

MATICA UMRLIH NOVEMBER 2015 – NOVEMBER 2016

VICTORIA (VIC)

ROZINA TKALČEVIČ roj. STANKO

r. 11.02.1942 Prekmurje
u. 14.11.2015 Melbourne

EMIL FATOVIČ

r. 13.08.1937 Ugljan pri Zadru
u. 30.11.2015 Heidelberg

MATIJA CIMERMAN

r. 04.09.1926 Koračice - Sv. Tomaž pri Ormožu
u. 22.12.2015 Dandenong North

ANTONIJA (TONKA) PAVLIN roj. KOČEVAR

r. 17.03.1924 Semič
u. 24.12.2015 Castlemaine

SUZANA SMRDELJ roj. BALIGAČ

r. 26.01.1966 Melbourne
u. 26.12.2015 Sunbury

GERDA KRAJNC roj. SMITS

r. 19.06.1943 Apeldoorn na Nizozemskem
u. 29.12.2015 East Doncaster

NADA BOLE roj. SMRDELJ

r. 29.04. 1929 Selce pri Pivki
u. 30.12.2015 Melbourne

ANTON TOMŠIČ

r. 02.10.1929 Knežak
u. 30.12.2015 Mill Park

MARIJA VALENČIČ roj. FABIJANČIČ

r. 01.04.1936 Podbeže pri Ilirski Bistrici
u. 01.01.2016 Melbourne

WERNER REMŠNIK

r. 12.03.1926 Selnica ob Dravi
u. 02.01.2016 Epping

SLAVI ŠANC

r. ? Trbovlje
u. 05.01.2016 Rosebud

ELIZABETH ANN ČELIGOJ roj. PRICE

r. 13.06.1952 Carterton, Nova Zelandija
u. 18.01.2016 Park Orchards

ANTON PROSEN

r. 25.05.1933 Harije
u. 30.01.2016 Avondale Heights

JOŽE ŽUGIČ

r. 22.08.1937 Brezovice pri Krškem
u. 04.02.2016 Kew

JANJA KOTNIK roj. SLAVEC

r. 09.03.1958 Melbourne
u. 06.02.2016 Clayton

MILKA ROŽIČ roj. NIKŠIČ

r. 07.10.1932 Otočac v Liki, Hrvaška
u. 11.02.2016 Broadmeadows

CIRIL KOVAČIČ

r. 24.12.1937 Zemun pri Beogradu
u. 18.02.2016 Vermont South - Melbourne

ANDREJ GRLJ

r. 28.01.1926 Studena Gora pri Podgradu
u. 28.03.2016 Keysborough

ANGELA ČRETNIK roj. HOČEVAR

r. 28.08.1925 Ponikve na Dolenjskem
u. 30.03.2016 Melbourne

ADA BATISTA roj. FABEC

r. 05.01.1941 Podgraje
u. 31.03.2016 Avondale Heights

ALOJZ TOŠ

r. 06.06.1932 Sveta Trojica v Slov. Goricah
u. 07.04. 2016 Ballarat

KATHLEEN KNIGHT

r. ?
u. 11.04.2015 Kew Melbourne

ANGELA VORICH roj. LEBAN

r. 06.01.1924 Šmihel pri Novi Gorici
u. 14.04.2016 Mulgrave

ROSA CERKVENIK

r. ?
u. 23.04.2016 Melbourne

FRANC PATAFTA

r. 08.09.1929 Čakovec, Hrvaška
u. 05.05.2016 Box Hill

OSKAR HUMAR

r. 29.05.1929 Kal nad Kanalom
u. 08.05.2016 Kew

FRANC BOLE

r. 16.11.1929 Zalog pri Postojni
u. 17.05.2016 Geelong

MARIJA BUČKOVIČ roj. TOMINC

r. 21.08.1934 Hrušica pri Ilirski Bistrici
u. 19.05.2016 Fawkner

RAFAEL PEČENKO

r. 03.10.1932 Srednje pri Kanalu ob Soči
u. 23.05.2016 Heidelberg

LOJZKA FISTRIČ roj. DOLGAN

r. 10.01.1928 Knežak
u. 03.06.2016 Box Hill

FRANK MASLO

r. 05.11.1928 Ostrožno Brdo
u. 08.06.2016 Airport West

MARIJA BRAČKO

r. ?

u. junija 2016 Melbourne

FRANC GOMIZEL

r. 19.09.1924

u. 18.06.2016 Melbourne

Fr. BERNARD 'MICK' FITZPATRICK

r. 04.10.1932

u. 28.06.2016 Geelong

ROZALIJA CENČIČ

r. ? Robidišče pri Breginju

u. 29.06.2016 Melbourne

IVANJ (JANEZ) IVEC

r. 14.05.1931

u. 31.07.2016

HALINA BRECEL

r. 25.07.1930

u. 11.08.2016 Melbourne

MARIJA LENASSI

r. 1926

u. 23.08.2016, živila Mont Albert

STANKO SELJAK

r. 10.11.1934 Zakojca

u. 30.08.2016 Geelong

SVETKO KRIŽMANČIČ

r. oktober 1922 Bazovica pri Trstu, Italija

u. 18.09.2016 Kew

GUISEPPE SIROTIČ

r. 02.02.1930 Marčenegla, Hrvaška Istra

u. 21.09.2016 Melbourne

MARIJA DOLENC roj. ŠTURM

r. 18.11.1952 Trst, Italija

u. 21.09.2016 Heidelberg

DR. LING CHING TEE

r. 10.10.1942 Serembam pri Kuala Lumpurju, Malezija

u. 04.10.2016 Malezija

JOSEPHINA AHMETOVIČ roj. ŽUREJ

r. 11.01.1937 Celje

u. 30.10.2016 Heidelberg

ADOLF MARCEN

r. 19.06.1943 Trbovlje

u. 11.10.2016 Melbourne

RUDI HORVAT

r. 01.08.1932 Vidonci v Prekmurju

u. 20.10.2016 Geelong

PAVEL KRUH

r. 29.06.1923 Zagorje pri Pivki

u. 05.11.2016 Cobden

EDWARD NEIL (TED) VINCENT

r. 24.02.1948 Geelong

u. 14.11.2016 Prahran

NEW SOUTH WALES (NSW)**ANTON KOLENC**

r. 1938 Šoštanj

u. 03.10.2015 Kogarah

BORIS ŠAIN

r. 23.01.1930 Ljubljana

u. 11.11.2015 Modbury

ONDINA GASPERSICH roj. TENZE

r. 30.03.1934 Sv. Križ pri Trstu

u. 09.12.2015 Eastwood

FLORIJAN MAVRIČ

r. ? Vrtača v župniji Zapotok pri Kanalu ob Soči

u. 14.12.2015 Concord

THOMAS EMIL LAJOVIC

r. 13.08.1943 Ljubljana

u. 06.01.2016 Sydney

ŠTEFAN VUK

r. 27.11.1952 Mala Polana v Prekmurju

u. 03.02.2016 Campbelltown

FRANC KOROTANČNIK

r. 01.11.1928 Sv. Kunigunda na Pohorju

u. 09.04.2016 Fairfield

LIDIJANA MARIJA ŠVIGELJ roj. BIZJAK

r. 13.03.1931 Predmeja nad Ajdovščino

u. 19.04.2016 Yennora

TONY DAVID KAMBIČ

r. 04.11.1969 Sydney
u. 20.04.2016 Concord

LOJZ ŠVIGELJ

r. 10.10.1932 Begunje pri Cerknici
u. 21.04.2016 Liverpool

VALERIJA SEDMAK roj. MALEČIKAR

r. 13.04.1917 Dolenje pri Jelšanah
u. 25.04.2016 Collaroy

JOŽE VREČIČ

r. 12.01.1932 Vidonci, Grad v Prekmurju
u. 26.04.2016 Liverpool

ALOJZ BOŠTIJANČIČ

r. 13.03.1937 Hrušica pri Ilirski Bistrici
u. 13.05.2016 Cooma New South Wales

JOŽE TOPOLOVEC

r. 03.03.1938 Mostec pri Dobovi
u. 17.05.2016 Westmead

ALBINA FRANETIČ roj. MEZGEC

r. 01.07.1936 Kovčice pri Ilirski Bistrici
u. 17.05.2016 Kogarah NSW

OLGA HORVAT roj. BALAŽIČ

r. 01.07.1938 Srednja Bistrica pri Črenšovcih
u. 31.05.2016 Bankstown

ANTON RUTAR

r. 16.01.1932 Selišče pri Tolminu
u. 06.06.2016 Gosford

JOSEPHINE BRESNIK roj. HAVOR

r. 22.09.1936 Beograd
u. 07.06.2016 Queanbeyan NSW

JANEZ ŽUST

r. 21.06.1931 Račeva pri Žireh
u. 12.06.2016 Carramar

ZORKA BLAŽIČ roj. DERNOVŠČEK

r. 20.09.1925 Plave ob Soči
u. 15.06.2016 Wollongong

MILAN ŠIRCELJ

r. 05.07.1932 Ilirska Bistrica
u. 29.06.2016 Georges Hall

ROZALIJA KUČAN roj. ŽOHAR

r. 22.2.1923 Dolič pri Kuzmi v Prekmurju
u. 01.07.2016 St. John's Park

FRANK PAPAGNA

r. 28.12.1958 Rozelle
u. 17.07.2016 Auburn

LADISLAVA (SLAVA) HOZJAN roj. ANTOLIN

26.06.1926 Odranci v Prekmurju
u. 01.08.2016 Cameron

HELENA VALENČIČ roj. PROSIČ

r. 10.05.1941 Boreča v Prekmurju
u. 10.08.2016 Liverpool

JOŽE POREDOŠ

r. 17.02.1940 Ižakovci v Prekmurju
u. 19.08.2016 Woy Woy

VIKTOR BRODNIK

r. 02.09.1931 Divion, Francija
u. 02.09.2016 Nowra

AMALIJA SEVER roj. POŽAR

r. 14.12.1923 Velike Loče, Slivje
u. 07.10.2016 Bexley

DARIO BIZJAK

r. Predmeja, Otlica
u. oktober 2016 Mosman

MARIJA GAŠPARUT

r. 04.12.1927 Videm – Udine, Italija
u. 31.10.2016 Greystanes

AUSTRALIAN CAPITAL TERRITORY (ACT)**ANA MARIJA KAPUŠIN roj. URŠIČ**

r. 14.08.1937 Most na Soči
u. 22.03.2016 Canberra

JOŽE FORJANIČ

r. 12.10.1932 Ropoča pri Pertočah
u. 13.09.2016 Monash

MICHAEL KOREN

r. 23.06.1955 Canberra
u. 04.10.2016 Canberra

ŠTEFAN SEČKAR

r. 28.10.1950 Čakovec, Hrvaška
u. 12.11.2016 Canberra, star 66 let

QUEENSLAND (QLD)**MARIJA PIOTROVSKI roj. BELAJ**

r. 20.01.1926 Trebnje
u. 01.10.2015 Caboolture

JAMES SEDEVČIČ (SEDEVIC)

r. 09.04.1942 Mona Vale
u. 10.12.2015 Gold Coast

JOŽE KOSA

r. 10.03.1935 Lendava
u. 12.04.2016 Gold Coast

ŽIKA JOHN STANKOVIČ

r. 18.02.1923 Beograd
u. 26.04.2016 Gold Coast

JOŽICA MESTRIČ roj. VERMOČNIK

r. 16.05.1932 Topolščica
u. 02.05.2016 Nambour, Sunshine Coast

ANDREJ KIRN

r. 15.11.1927 Koritnice pri Ilirski Bistrici
u. 06.05.2016 Upper Coomera, Gold Coast

ALOJZ VUZEM

r. 19.05.1929 Belski vrh, Zavrč
u. 23.05.2016 Brisbane

FAY MATIČIČ

r. 31.03.1941 Texas QLD
u. 19.10.2016 Redcliffe

SOUTH AUSTRALIA (SA)**JOHN MARKIČ**

r. ?
u. 24.11.2015 Adelaide

PAVEL VIDMAR

r. ?
u. okrog novega leta 2016 Adelaide

ANDREJ PAGON

r. 12.12.1937 Cerklje
u. 04.02.2016 Morphett Vale

LOJZE POKLAR

r. 22.5.1932 Podgraje pri Ilirski Bistrici
u. 24.3.2016 Adelaide

IVANKA BOLE roj. RADIVO

r. 21.04.1931 Trnje pri Postojni
u. 02.04.2016 Adelaide

JANET MARY NOVAK

r. 29.01.1960
u. 09.04.2016 Adelaide

IVAN BENC

r. 29.05.1931
u. 21.04.2016 Adelaide

DARKO VUKSINIČ

r. 14.11.1932
u. 28.04.2016 Adelaide

ILONA MACSAI

r. 29.06.1935 Baszka Topolya, Vojvodina
u. 14.06.2016 Adelaide

SLAVICA SAJKUNOVIČ roj. KUTOŠA

r. 01.07.1948 Maribor
u. 15.06.2016 Adelaide

ANA BRAND

r. 25.07.1926 Sv. Rupert v Slovenskih Gorah
u. 20.06.2016 Beverly

VIKTOR MEKIŠ

r. 21.03.1928 Nuskova v Prekmurju
u. 20.06.2016 Adelaide

LEONARD VOZLIČ

r. 06.08.1943 Šempeter
u. 02.07.2016 Adelaide

DANICA KALUŽA

r. 25.02.1932 Podbeže v Brkinih
u. 20.07.2016 Seaton

JOŽE SVETEC

r. 14.04.1928 Markovci v Prekmurju
u. 16.08.2016 Barnera

KATARINA HORVAT

r. 07.11.1920 Zaveščak pri Selnici, Hrvaška
u. 10.09.2016 Berri

ANGELA STOJANOVIČ

r. 26.08.1924 Zagorje ob Savi
u. 28.09.2016 Adelaide

MIROSLAVA (MIRA) DUGULIN roj. MIKULIN

r. 13.08.1927 Biljana v Goriških Brdih
u. 06.11.2016 Adelaide

WESTERN AUSTRALIA (WA)**FRANC TRATNIK**

r. 10.03.1946 Velenje
u. 29.11.2015 Perth

NADA GOMBOC

r. 24.08.1924 v Novi Vinodol, Hrvaška
u. 29.01.2016 Perth - Midland

JOHN IVAN LUNDER

r. 01.03.1938 Perth
u. 30.01.2016 Perth

IZIDOR (ZORO) BAJEC

r. 07.04.1930 Malo Polje pri Colu nad Ajdovščino
u. 20.03.2016 Willetton - Perth

ANTON ŠEPEC

r. 05.10.1925 Mokronog na Dolenjskem
u. 27.03.2016 Ashfield pri Perthu

SLOVENIJA**IVAN JENKO (brat p. Valerijana)**

r. 10.05.1929 Ljubljana - Šiška
u. 16.12.2015 Ljubljana - Šiška

MARJANCA KRAJČ roj. ŠTRUKELJ

r. 06.07.1920 Ljubljana
u. 08.02.2016 Ljubljana

s. PAVLA (MARIJA) KAUČIČ FBS

r. 30.08.1937 Sovjak, Sv. Jurij ob Ščavnici
u. 16.02.2016 Sv. Lenart v Slov. Gorah

**GOSPOD, DAJ VSEM NAŠIM RAJNIM
VEČNI MIR IN POKOJ
IN VEČNA LUČ NAM JIM SVETI.
NAJ POČIVAJO V MIRU. AMEN.**

VSEBINA

- 3 Božično darilo
- 4 Izpod Triglava
- 8 Depresija - prostor adventa in priložnost za božično skrivnost v mojem življenju
- 11 Slovenian Mission Adelaide
- 13 Slovenian Mission Sydney
- 19 Iz Kluba Triglav Mounties
- 24 Življenje pri Slovenskem društvu Sydney
- 25 Iz Kraljičine dežele, QLD
- 26 V objemu dveh svetov
- 31 Moje potovanje v zgodovino
- 34 Cilkini zapisi iz Lightning Ridge
- 37 Church choirs in Australia
- 43 Informacija o urejanju davčnega rezidenstva posameznikov
- 45 Slovenian Mission Melbourne
- 48 Dragoceni učbeniki slovenščine v digitalni obliki
- 49 Premišljevanje ob dnevu pokojnih
- 50 45 let Slovenskega kluba Jadran
- 51 Južno - Sudanska katoliška skupnost in Slovenci
- 54 Matica pokojnih 2015 - 2016
- 58 Vaši darovi

Nič ni nemogoče za človeka, ki veruje in nič ni težkega za človeka, ki ljubi. (Sv. Bernard)

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$440: Dr. Tatjana Tee. **\$380:** Marija Bosnic. **\$200:** Alojz Fabijančič. **\$100:** Slovensko društvo Sydney. **\$60:** F&I Kampos. **\$50:** Silvo & Livia Tomsic. **\$40:** Marija Rede, Marija Korunek, Marija Rogl, Cilka Ninkovic, Frenk & Matilda Kovačič, Ivanka Kontelj, Antonija Topolovec, Štefan & Helena Zadravec, Kristjan Janežič, Mili Vuksinic, Frenk & Gizela Ratej, Mirko & Anica Cuderman, Alojz & Ema Kovačič, Ema Kowalski, Štefan in Ana Šernek. **\$30:** Bernardka Telich, Darko & Francka Butinar, Marija Senčar. **\$20:** J&S Soba, Vincent Vrbnjak, Tončka & Jenny Stariha, A & S Resnik, Janez Marinič, Anton & Elizabeta Kociper, Nino & Bruna Burlovič, Aleksander Bole. **\$10:** Marija Logonder, Matija Štukelj, Francka Kotnik, Marica Vogrinčič, Milka Mikac, Daniel Furlan, Peter Babič, Paulina Lenarčič, Zora Gec, Franc Koprivec, Paula Ogrizek. **ZA REVNE: \$100:** Antonija Kociper. **ZALAČNE: \$100:** Tone Konda - namesto božičnih voščilnic. **\$20:** Elizabeta & Anton Kociper. **ZA MISIJONARJE: \$1000:** Tone Konda. **\$20:** Elizabeta & Anton Kociper. **ZA p. STANKA ROZMANA: \$416:** Slovenski misijon v Adelaidi. **\$150:** N.N. **\$50:** Anica Smrdel, Tončka & Jenny Stariha. **ZA p. HUGA DELČNJAKA: \$416:** Slovenski misijon v Adelaidi. **ZA MISIJON NA SALOMONOVH OTOKIH: \$250:** Slovenski misijon v Adelaidi. **ZA g. PEDRA OPEKA: \$150:** N.N. **\$50:** Tončka & Jenny Stariha. **ZA VOJNE SIROTE V SIRIJI: \$50:** Jože Povh - v spomin na starše in stare starše. **OB OBLETNICI BLAGOSLOVITVE CERKVE V KEW: \$170:** Tone in Marija Brne. **Za Anin sklad v Sloveniji: \$100:** Tone Konda. **BOG POVRNI VSEM!**

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Romana Žetko. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2017 je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail:** skovac@tpg.com.au **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364**

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek - Zorko
Prva svetovalka: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

**I FEEL
SLOVENIA**

In the heart of the city

If you love to travel to new destinations, explore and learn from the local culture, you shouldn't miss Ljubljana. You will be impressed with this European capital and its vibrant life.

The City Hotel Ljubljana offers a prime downtown location and spacious rooms, some with a great view of Ljubljana Castle. The old part of the city and its main sights and shops are a 5 minute walk away.

**Book online or contact us at sales@cityhotel.si
or telephone +386 (0)1 239 00 00.**

www.cityhotel.si

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

DUHOVNIŠKI OKTET OREMUS IZ SLOVENIJE
bo v februarju 2017 pel v Avstraliji

SYDNEY - MERRYLANDS, nedelja, 12. februarja 2017, ob 9.30 dopoldne
WOLLONGONG - FIGTREE, nedelja, 12. februarja 2017, ob 5.00 popoldne

CANBERRA - GARRAN, četrtek, 16. februarja 2017, ob 6.00 zvečer

MELBOURNE - KEW, nedelja, 19. februarja 2017, ob 10.00 dopoldne

ADELAIDE - WEST HINDMARSH, nedelja, 26. februarja 2017, ob 10.00 dopoldne

Peli bodo že pri sveti maši. Po maši pa bo koncert v cerkvi ali v dvorani.

VABLJENI IN DOBRODOŠLI!

+386 40 860 963
www.avis.si

*Za nasvet pri
najemu pokličite
Igorja*

+ 386 41 644 626

Rent a Car Slovenija

Varno!
Zanesljivo!
Točno!
Po primerni ceni!

info@budget.si

Budget

S predložitvijo oglasa dobite pri prevzemu, 10% popusta.

www.budget.si